

198 1989

๑๖ ๑๖๑๖

๑ ๑

การใช้ภาษาโฆษณาในหนังสือพิมพ์ไทยตั้งแต่พ.ศ. ๒๓๘๗ - พ.ศ. ๒๔๗๕

ปริญญานิพนธ์

ของ

มยุรี กอบวิทยากุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย

มีนาคม ๒๕๕๑

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชา
เอกภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร สุขเกษม)

.....กรรมการ
(อาจารย์พัชนี โชชติกเสถียร)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร สุขเกษม)

.....กรรมการ
(อาจารย์พัชนี โชชติกเสถียร)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์วิรุฬห์รัตน์ ไฉนจั่น)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 13 เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาณิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก
รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร สุขเกษม ประธานที่ปรึกษาปริญญาณิพนธ์
อาจารย์พัชนี รัชติกเสถียร กรรมการที่ปรึกษาปริญญาณิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้
คำแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเมตตาเอาใจใส่แก่ผู้วิจัยอย่าง
ดียิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์วิรุฬห์รัตน์ ไฉนจุ่น กรรมการสอบ
ปริญญาณิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่งานวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาภาษาไทยและภาษา
ตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ ที่ช่วยประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้คำแนะนำ
ให้ความห่วงใย และช่วยให้ปริญญาณิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณ คุณสุปราณี เขียวบางยาง ที่เอื้อเฟื้อจัดพิมพ์ต้นฉบับให้
ด้วยความอุตสาหะและเต็มใจอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตปริญญาโททุกท่านที่ให้ความห่วงใยและเอื้ออาทร
ต่อกันด้วยดีตลอดมา

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่และพี่น้องทุกท่านที่ให้ทั้ง
กำลังใจและกำลังใจทรัพย์เป็นทุนอุดหนุนในการศึกษาและวิจัยตลอดมา

มยุรี กอบวิทยากุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
✓ ๑ บทนำ	๑
ภูมิหลัง	๑
✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๒
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	๒
✓ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๓
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	๔
นิยามศัพท์เฉพาะ	๕
ข้อตกลงเบื้องต้น	๕
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕
๒ วิเคราะห์การใช้ภาษาโฆษณา	๕๑
คำประสม	๕๑
คำประสมที่เป็นคำนาม	๕๑
คำประสมที่เป็นคำกริยา	๕๔
คำประสมที่เป็นคำวิเศษณ์	๕๗
ความหมายของคำประสมที่พบในโฆษณา	๕๘
คำซ้อน	๕๙
คำซ้อน ๒ คำ	๕๙
คำซ้อน ๔ คำ	๖๑
ความหมายของคำซ้อนที่พบในโฆษณา	๖๕
คำซ้ำ	๖๗
คำซ้ำที่เกิดจากการสร้างคำ	๖๗
คำซ้ำทั้งคำ	๖๗
คำซ้ำบางส่วน	๗๑

การใช้คำ	๗๒ /
จำแนกตามความมุ่งหมาย	๗๒
การใช้คำเพื่อเปรียบเทียบ	๗๓
การใช้คำเพื่อขยายสรรพคุณยา	๗๔
การใช้คำเพื่อย้ำความเชื่อมั่น	๗๗ /
การใช้คำเพื่อบอกคุณลักษณะของยา	๗๗ /
จำแนกตามวิธีใช้คำ	๘๒
การใช้คำประสมที่ต่างจากปัจจุบัน	๘๒
การใช้คำประสมที่กล่าวเกินจริง	๘๒ /
การใช้วิธีซ้ำคำเพื่อย้ำความเชื่อมั่น	๘๓ /
การใช้ประโยค	๘๓ /
ประโยคแจ้งให้ทราบ	๘๔
ประโยคบอกเล่า	๘๔
ประโยคอธิบาย	๘๕
ประโยคเตือน	๘๖
ประโยคเน้นความ	๘๗
ประโยคถามให้ตอบ	๘๘
ประโยคถามเพื่อความ	๘๘
ประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ	๘๙
ประโยคบอกให้ทำ	๑๐๐
ประโยคคำสั่ง	๑๐๐
ประโยคชักชวน	๑๐๐
๓ วิเคราะห์รูปแบบโฆษณา	๑๐๒
โฆษณาที่ไม่มีภาพประกอบ	๑๐๒
แบบเหตุผล	๑๐๒

แบบเล่าเรื่อง	๑๐๖
แบบประจักษ์พยาน	๑๑๐
แบบอธิบายตรงไปตรงมา	๑๑๒
แบบคำประพันธ์	๑๑๓
โฆษณาที่มีภาพประกอบ	๑๑๖
แบบเหตุผล	๑๑๖
แบบประจักษ์พยาน	๑๑๕
แบบอธิบายตรงไปตรงมา	๑๒๓
แบบสนทนา	๑๒๖
๕ วิเคราะห์เทคนิคการเขียนโฆษณา	๑๓๐
✓ เทคนิคการเขียนข้อความพาดหัว	๑๓๐
แบบข่าว	๑๓๐
/ แบบคำถาม	๑๓๑
แบบคำสั่ง	๑๓๒
แบบเร้าอารมณ์	๑๓๒
แบบเล่นคำสัมผัส	๑๓๓
/ แบบระบุชื่อ	๑๓๓
แบบใช้ภาพประกอบคำพูด	๑๓๖
/ แบบเจาะจงกลุ่ม	๑๓๕
แบบบอกวิธีใช้	๑๓๕
/ แบบเสนอขายพิเศษ	๑๔๐
แบบปฏิเสธ	๑๔๑
แบบบอกสาเหตุ	๑๔๑
เทคนิคการเขียนข้อความปิดท้าย	๑๔๒ ✖

บทที่

หน้า

✓แบบระบุชื่อร้านและรายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งขาย	๑๔๓
✓แบบบอกราคาสินค้า	๑๔๖
แบบบอกวิธีใช้	๑๔๗
แบบระบุชื่อเจ้าของ	๑๔๗
แบบเชื้อเชิญ	๑๔๘
๕ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๑๔๙
สรุปผล	๑๔๙
อภิปรายผล	๑๕๑
ข้อเสนอแนะ	๑๕๒
บรรณานุกรม	๑๕๓
ภาคผนวก	๑๕๕
ประวัติย่อของผู้วิจัย	๒๐๖

บทที่ ๑

บทนำ

ภูมิหลัง

การโฆษณาของไทยมีมาแต่ครั้งโบราณ นับตั้งแต่คนไทยเริ่มมีสินค้า มีคนขายและมีคนซื้อ แต่การโฆษณาสินค้าในสมัยนั้นคือ การร้องขายของ บรรดาพ่อค้าแม่ค้าทั้งหลาย ซึ่งจะบอกขายสินค้าของตนไปยังลูกค้าได้โดยตรง เนื่องจากสมัยนั้นคนไทยมีจำนวนไม่มากนัก มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย อยู่กันเป็นชุมชนเล็กๆ ทำให้ผู้ซื้อสินค้าสามารถเปรียบเทียบคุณภาพและราคา สินค้าต่างๆได้ด้วยตนเอง (มสธ. ๒๕๓๑: ๒๗) ต่อมาเมื่อเริ่มมีหนังสือพิมพ์ จำหน่าย ก็มีการโฆษณาทางหนังสือพิมพ์เกิดขึ้น จากหลักฐานพบว่า หนังสือพิมพ์บางกอกกรีกอร์เดอร์ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ที่ออกใน พ.ศ. ๒๓๘๗ มีการโฆษณาขายยาควินินแล้ว (อนันตชัย เลาหะพันธุ์. ๒๕๓๒: ๕) นอกจากนี้ในหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ ที่พิมพ์จำหน่ายในช่วงเวลาดังกล่าว ก็มีการโฆษณาขายสินค้า เช่นกัน นอกจากสินค้าทั่วไปแล้ว ยาก็เป็นสินค้าอีกอย่างหนึ่งที่ลงโฆษณาและสามารถโฆษณาได้อย่างเต็มที่ เพราะในสมัยก่อนยังไม่มีหน่วยงานควบคุม โฆษณาเป็นโฆษณาที่พบมากในหนังสือพิมพ์ไทยระหว่างพ.ศ. ๒๓๘๗ - พ.ศ. ๒๔๗๕ (อุบลวรรณ ปิณฑะระมิต. ๒๕๓๐: ๒๑๓)

การโฆษณาเป็นปัจจัยสำคัญ ที่เรานำมาให้เกิดความศรัทธาเชื่อถือ สนับสนุนร่วมมือ รวมทั้งให้ความไว้วางใจและสิ่งที่เป็นสื่อทำให้กระบวนการ นั้นสัมฤทธิ์ผลได้ก็คือ ภาษาทั้งการพูดและการเขียนนั่นเอง (บุญยงค์ เกศเทศ. ๒๕๒๑: ๓๑-๓๒) เพราะฉะนั้นการใช้ภาษาโฆษณาจึงเป็นสิ่งที่ผู้เขียนโฆษณา จะต้องเลือกสรรถ้อยคำอย่างประณีตและให้ความพิถีพิถันเป็นพิเศษ เพราะ นอกจากจะต้องสอดคล้องกับแนวคิดหลักของสินค้าที่ต้องการนำเสนอเพื่อให้ผู้ รับสารเกิดความต้องการสินค้าแล้ว ยังต้องใช้ภาษาที่ไพเราะและสื่อความหมายได้ รูปแบบการโฆษณาในยุคต้นๆ พบว่าเป็นลักษณะง่ายๆ เขียนถ้อยคำ

เรียงกัน มีการพาดหัวและคำอธิบายประกอบ ใช้ประโยคที่ยืดยาว มีคำขยายอย่างพุ่มเฟิยเฟิ่นเป็นต้น การโฆษณาส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องการจูงใจลูกค้า ด้วยการวาดอ้างสรรพคุณของสินค้าจนเกินความจริง โดยมีได้คำนึงถึงผลที่อาจเกิดขึ้นกับผู้บริโภค (ประสาน บุตรระเศรณี. ๒๕๒๗: ๑๒๖) เรื่องโฆษณาเป็นเรื่องใหม่สำหรับยุคนั้น และวิธีการใช้ภาษาเพื่อการโฆษณาไม่เคยมีมาก่อน จึงทำให้น่าสนใจว่าคนในสมัยนั้นใช้ภาษาในการโฆษณาอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาโฆษณายา เพราะยาเป็นสินค้าที่น่าเชื่อว่าผู้ใช้ต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ ดังนั้นการโฆษณายา จึงน่าจะมีลักษณะพิเศษจากโฆษณาอื่น

ด้วยเหตุดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของโฆษณายาและสนใจที่จะวิเคราะห์การใช้ภาษาโฆษณายาจากหนังสือพิมพ์รายวันตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๘๗ - พ.ศ. ๒๔๗๕ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้เห็นวิวัฒนาการของภาษาที่ใช้ในการโฆษณายาในอดีต ซึ่งจะให้ความรู้ในเรื่องรูปแบบโฆษณาและการศึกษาภาษาไทยควบคู่กันไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อวิเคราะห์การใช้ภาษาในการเขียนโฆษณายาจากหนังสือพิมพ์ไทยตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๘๗ - พ.ศ. ๒๔๗๕

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อให้เห็นวิธีการใช้ภาษาโฆษณายาจากหนังสือพิมพ์ไทยตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๘๗ - พ.ศ. ๒๔๗๕ และจะได้ทราบลักษณะการใช้ภาษาได้แก่การใช้คำ, การใช้ประโยค, รูปแบบโฆษณาและเทคนิคการเขียนโฆษณายาในช่วงดังกล่าว

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

๑. ศึกษาหนังสือพิมพ์ภาษาไทยที่มีข้อความโฆษณาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๘๗ - พ.ศ. ๒๔๗๕ โดยจะศึกษาจากหนังสือพิมพ์รายวันเป็นหลัก ยกเว้นแต่ในช่วงแรก ซึ่งยังไม่มีหนังสือพิมพ์รายวันก็จะศึกษาจากหนังสือที่มีลักษณะเป็นหนังสือพิมพ์รายวันและมีข้อความโฆษณาดังนี้

ชื่อหนังสือพิมพ์	พ.ศ.	ชื่อเจ้าของ
๑. บางกอกกรีกอร์เตอร์	๒๓๘๗ - ๒๔๐๕	ดร.ดี.บี.บริดเลย์
๒. บางกอกไทม์	๒๔๓๐	Bangkok Times Printing Office (เอกสารอยู่ระหว่างซ่อมแซม)
๓. สยามออบเชอร์เวอร์	๒๔๓๖	พระยาสิงหพัสคร
๔. จินนสยามวารศัพท์	๒๔๕๐ - ๒๔๖๖	นายเชียวสุตเส็ง สีบุญเรือง
๕. หนังสือพิมพ์ไทย	๒๔๕๑ - ๒๔๕๑	จมีนเทพดรุณาทร
๖. กรุงเทพเดลิเมล์	๒๔๕๑ - ๒๔๗๖	บริษัทสยามฟรีเพรส
๗. สยามไทม์	๒๔๕๓ - ๒๔๕๔	ไม่ปรากฏชื่อเจ้าของ
๘. สามสมัย	๒๔๕๓ - ๒๔๕๔	ไม่ปรากฏชื่อเจ้าของ
๙. ยามาไรต์	๒๔๖๔ - ๒๔๖๖	นายไอ มีค้ายาวา
๑๐. มอนิ่งโปลด์	๒๔๖๔ - ๒๔๖๗	นางไย บุนนาค
๑๑. สยามลักชี	๒๔๖๕ - ๒๔๖๕	สำนักงานถนนนาคสาย
๑๒. บางกอกการเมือง	๒๔๖๖ - ๒๔๗๕	นายหอม นิลรัตน์ ณ กรุงเทพฯ
๑๓. เกราะเหล็ก	๒๔๖๗ - ๒๔๖๘	นายเสม สุมานันท์
๑๔. สำส่นพระนคร	๒๔๖๗	นายเสวตร์ ประทีปะจิตติ
๑๕. ข่าวด่วน	๒๔๖๘ - ๒๔๖๘	นายแดงโรม วันทวิมพ์
๑๖. เกษมรัฐ	๒๔๖๘ - ๒๔๖๘	ไม่ปรากฏชื่อเจ้าของ

ชื่อหนังสือพิมพ์	พ.ศ.	ชื่อเจ้าของ
๑๗. ศรีกรุง	๒๔๖๕ - ๒๔๗๕	นายมานิต วสุวัต
๑๘. รวมข่าว	๒๔๖๕ - ๒๔๗๐	นายปิ่น สำราญกิจ
๑๙. หลักเมือง	๒๔๗๐	นาย ต. บุญเทียม
๒๐. ราษฎร์	๒๔๗๒ - ๒๔๗๒	ร.ท. เญย จังคสุต
๒๑. รักษ์สยาม	๒๔๗๕	นางเน้น ชื่นสุวรรณ
๒๒. กรรมกร	๒๔๗๕	หลวงพาทิตราทกิจ
๒๓. ความเห็นราษฎร์	๒๔๗๕	บริษัทหนังสือพิมพ์ช่วย
๒๔. ไทยน้อย	๒๔๗๕	หลวงอนุรักษ์ธการ
๒๕. ประชาชาติ	๒๔๗๕	บริษัทประชาชาติ จำกัด
๒๖. สมัยราษฎร์	๒๔๗๕	นายละมุล จันทาทับ
๒๗. สยามรัตน์	๒๔๗๕	นายกุหลาบ นพรัตน์
๒๘. ๑๐ ธันวาคม	๒๔๗๕	นายหรั่ง อินทวงศ์
๒๙. เฉลิมรัฐธรรมนุญ	๒๔๗๕	สมาคมคณะราษฎร์
๓๐. สยามหนุ่ม	๒๔๗๕	นายบุญ รัชประมุข
๓๑. หญิงไทย	๒๔๗๕	นางทรัพย์ อังกินนทน์
๓๒. เสรีภาพ	๒๔๗๕	บริษัทสยามฟรีเพรส

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยมีขั้นตอนดังนี้

๑. ศึกษาเอกสารหลักการโฆษณาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการโฆษณา
๒. รวบรวมและบันทึกข้อมูลโฆษณาจากหนังสือพิมพ์รายวันตามที่ระบุไว้ในขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

๓. วิเคราะห์การใช้ภาษาในการโฆษณาในด้านการสร้างคำใหม่
และการใช้ประโยคแสดงเจตนาแบบต่าง ๆ
๔. วิเคราะห์รูปแบบของโฆษณา
๕. วิเคราะห์เทคนิคการเขียนโฆษณา
๖. เสนอผลการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์

นิยามศัพท์

รูปแบบการโฆษณา หมายถึง การนำเอาข้อความ รูปภาพและองค์ประกอบอื่นๆ มาจัดวางกันอย่างเหมาะสม เพื่อดึงดูดความสนใจผู้พบเห็นให้อ่านข้อความจนจบ

เทคนิคการเขียนข้อความโฆษณา หมายถึง วิธีการเขียนข้อความโฆษณาที่เลือกนำมาใช้เขียนในส่วนที่เป็นข้อความพาดหัวและข้อความปิดท้าย

ข้อตกลงเบื้องต้น

โฆษณาที่นำมาวิเคราะห์เขียนโดยรักษอักขรวิธีและรูปแบบตามต้นฉบับจากหนังสือพิมพ์นั้นทุกประการ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

๑. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการโฆษณา
๒. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาโฆษณา
๓. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับรูปแบบโฆษณา
๔. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับเทคนิคการเขียนโฆษณา

๑. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการโฆษณา

๑.๑ เอกสารที่เกี่ยวกับการโฆษณา

การโฆษณามีมานานหลายศตวรรษ และยังมนุษย์มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นเท่าใดการโฆษณาก็ยิ่งเจริญ มีวิธีการใหม่ๆ แปลกๆ อยู่เสมอ การโฆษณาด้วยการบอกกล่าวการประกาศ แจ้งความ การทำให้ผู้อื่นรู้ การเผยแพร่โดยเปิดเผย (ฉัย บุรชล. ๒๕๐๐: ก) โดยวิธีที่ร้องตะโกนด้วยเสียงอันดังของผู้ว่าประกาศ เป็นการโฆษณาแบบเก่าแก่ที่สุด ต่อมาการโฆษณาได้วิวัฒนาการมากขึ้น มีการใช้สื่อทำให้การโฆษณาได้มีความหมายกว้างขึ้น การโฆษณาจึงหมายถึงการกระจายข่าวของผู้กระทำการโฆษณาในรูปแบบใดๆ และได้รับผลตอบแทนจากผู้กระทำการโฆษณาด้วย การใช้สื่อการโฆษณาชนิดใดก็ได้ เพื่อแจ้งให้สาธารณชนทราบ เชื้อถือ ชักชวนให้มาซื้อหรือใช้สินค้าหรือบริการของตน (มนูญ แสงหิรัญ, สุรพล เทวอักษร และบัญญัติ จุลนาพันธุ์. ๒๕๒๑: ๗) ในการที่ผู้บริโภคจะเลือกซื้อสินค้าหรือบริการใดๆ ก็ตาม ผู้บริโภคส่วนใหญ่ต้องการที่จะได้สินค้าเพื่อมาตอบสนองความต้องการของตน ดังนั้นการกระจายข่าวโดยผ่านสื่อโฆษณา จำเป็นต้องมีความหมายกว้างขึ้น นั้นหมายถึงการสื่อความหมาย คุณภาพ คุณสมบัติ คุณลักษณะของสินค้าหรือบริการนั้นๆ ให้มวลชนได้รู้จัก เพื่อนำไปสู่การขยายตลาดอีกต่อหนึ่งและเพื่อหากกลุ่มผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ได้อย่างถูกต้องด้วย (อำพนสี สิริยากรฯ. ๒๕๒๓: ๕) การโฆษณาแบบนี้เป็นการเสนอขาย ซึ่งจะช่วยให้การจำหน่ายสินค้าจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคเร็วขึ้น (ไพศาล เล็กอุทัย. ๒๕๒๗: ๒๒) เมื่อการโฆษณาเริ่มมีแบบแผนมากขึ้น จำเป็นต้องหาเทคนิคต่างๆ ในอันที่จะทำให้ผู้ซื้อรู้สึกเห็นด้วยทำให้การโฆษณามีความหมายเพิ่มขึ้น นั้นหมายถึงรูปแบบการเสนอและการส่งเสริมความคิดเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ โดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งบริษัทจะจ่ายค่าโฆษณาเป็นการตอบแทน (ศิริวรรณ ลัญชานนท์. ๒๕๒๓: ๔๔๗) อย่างไรก็ตาม ความหมายการโฆษณาอาจมีข้อแตกต่างกันบ้าง แต่ก็พอสรุปความหมายการโฆษณาได้ดังนี้ การโฆษณาหมายถึงการบอกกล่าว ประกาศ

แจ้งความ อดเสียค่าใช้จ่ายซึ่งมีหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งรับผิดชอบ และมี
ผู้อุปถัมภ์ระบไว้ อดอาศัยสื่อโฆษณาชนิดชนิดหนึ่ง เพื่อจะให้ลูกค้าทราบ
เกี่ยวกับความคิดเห็น คุณภาพ หรือคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์หรือบริการ เพื่อนำ
ไปสู่การเสนอขายในบั้นปลาย หรือเพื่อให้ลูกค้ารู้จักสินค้าหรือบริการที่โฆษณา
รวมทั้งเกิดความประทับใจและอยากจะทดลองใช้สินค้าหรือบริการที่โฆษณานั้น
ความมุ่งหมายขั้นสุดยอดของการโฆษณาคือ เพื่อให้ขายสินค้าหรือบริการได้
อย่างไรก็ตาม ความมุ่งหมายของการโฆษณา ในอีกลักษณะหนึ่งนั้นคือโฆษณา
จะต้องดึงดูดความสนใจของลูกค้า บังคับความสนใจของลูกค้า สร้างความ
ปรารถนาให้เกิดขึ้น ทำให้เกิดความรู้สึกมั่นใจ และส่งเสริมให้ลูกค้าซื้อสินค้า
ให้ได้

๑.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวกับการโฆษณา

สุรีย์ประภา ตริยเวช (๒๕๒๔ : จ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในการโฆษณา อดศึกษา
เหตุผลของการเลือกภาษาโฆษณาและ เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน
ผลของการวิจัยพบว่าทั้งนักเรียนหญิงและชาย เห็นว่าภาษาโฆษณาเหมาะที่จะ
ใช้ภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน ภาษาโฆษณาที่ดีเหมาะสมนั้นเป็นเพราะใช้
ถ้อยคำคล้องจองดี ความหมายดี สำนวนดึงดูดความสนใจ ภาษาโฆษณาที่
ไม่เหมาะสมเป็นเพราะใช้คำพูดที่เกินจริง อ่านแล้วไม่เข้าใจความหมาย
ใช้ถ้อยคำที่กำกวม คลุมเครือ ผิดหลักภาษาไทย แต่มีอิทธิพลแรงทำให้เกิด
การเลียนแบบ

๒. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาโฆษณา

๒.๑ เอกสารที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาโฆษณา

อวยพร พานิช (๒๕๒๗: ๑๖๓-๑๖๔) กล่าวว่าภาษารมณหมายถึงถ้อยคำหรือเรื่องราวทั้งหมด ที่ผู้ส่งสารหรือผู้ผลิตสิ่งรณณถ่ายทอดนรณณขึ้นหนึ่งๆ ไปยังผู้รับสาร ที่เป็นกลุ่มประชาชนเป้าหมาย เพื่อกระตุ้นให้เกิดความสนใจสินค้านั้น ภาษารมณจึงเป็นงานผสมผสานระหว่างวจนภาษาและอวจนภาษา

๑. วจนภาษา หมายถึง ภาษาถ้อยคำที่ใช้ในการสื่อสาร เป็นการนำตัวอักษรและถ้อยคำสื่อความหมายระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ในที่นี้หมายถึงถ้อยคำภาษาที่ผู้สร้างสรรค์ข้อความรณณาคิดขึ้น เพื่อสื่อสารแก่กลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย อันได้แก่

๑.๑ ชื่อสินค้า ได้แก่ชื่อหรือถ้อยคำที่เจ้าของสินค้ากำหนดขึ้นเพื่อใช้เรียกสินค้านี้ลักษณะอ่านง่าย จำได้ง่าย ออกเสียงได้สะดวก มีเอกลักษณ์เหมาะสมกับสินค้า

๑.๒ พาดหัว ได้แก่ข้อความที่ใช้ขึ้นต้นงานรณณ มักมีลักษณะดึงดูดให้สนใจโดยการนำถ้อยคำที่เด่น สะดุดหูสะดุดตา

๑.๓ คำขวัญ ได้แก่ข้อความสั้นๆที่บอกเอกลักษณ์ของสินค้า จดจำได้ง่ายมีคำคล้องจอง มีจังหวะและมีน้ำหนัก

๑.๔ คำบรรยายได้ภาพเป็นคำบรรยายที่เพิ่มพูนความเข้าใจให้แก่ภาพและไม่ซ้ำกับความหมายที่ภาพบ่งบอกอยู่แล้ว

๑.๕ ข้อความรณณ ได้แก่ข้อความที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสินค้า เพื่อจูงใจผู้บริโภค

๒. อวจนภาษา หมายถึงส่วนอื่นที่ประกอบขึ้นเป็นชิ้นงานรณณ นอกจากถ้อยคำข้อความและสามารถสื่อความหมายได้

นอกจากนี้การใช้ภาษารณณการสร้างคำมีผลทำให้ผู้อ่านรณณเกิดความสนใจที่จะอ่านรณณนั้นๆ ซึ่งพระยาอุปกิตศิลปสาร (๒๕๓๘: ๕๔-๖๑) ได้ให้ความหมายของคำว่าดังนี้ "คำ" ในตำราไวยากรณ์มีความหมายต่างกันเป็น ๓ อย่างคือ

๑. หมายความว่าพยางค์หนึ่งๆคือเสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่งๆ ดังที่
 ให้อยู่ในตำราอักษรวิธีว่า คำเป็น คำตาย และที่ใช้ในตำราฉันทลักษณ์ว่า คำ
 ครุ คำลหุ หรือจำนวนคำ ที่ใช้ในวรรคหนึ่งของคำประพันธ์ว่า ไรลงบาทนั้น
 มีเท่านั้นคำ ฉันทบทนี้มีเท่านั้นคำ เป็นต้น

๒. หมายความว่า คำร้องท่อนหนึ่งเป็นคำหนึ่ง ดังที่ใช้ในคำกลอน
 บทละครต่างๆ คือหมายความว่าคำกลอน ๒ วรรค เป็นคำหนึ่งเช่นตัวอย่าง
 "มาจะกล่าวบทไป ถึงสิ่งค้ำทรงธรรม์นาถา" เรียกว่าคำหนึ่ง คือหมายถึงคำ
 ร้องคำหนึ่ง

๓. ต่อไปนี้ ก็คือคำที่ใช้ในตำราวจีวิภาคนี้ คือหมายความว่าเสียงที่
 พุดออกมา ได้ความอย่างหนึ่ง ตามความต้องการของผู้พูดจะเป็นก็พยางค์ก็
 ตามเรียกว่าคำหนึ่ง บางคำก็มีพยางค์เดียว บางคำก็มีหลายพยางค์ ดังตัว
 อย่างต่อไปนี้

"นา" (ที่ปลูกข้าว) เป็นคำ ๑ มีพยางค์ ๑

"นาวา" (เรือ) เป็นคำ ๑ มี ๒ พยางค์

"นาฬิกา" (โมงหรือทุ่ม) เป็นคำ ๑ มี ๓ พยางค์ ดังนี้ เป็นต้น

เค้าเงื่อนของคำ

คำไทยแต่เดิมมักมีพยางค์เดียวโดดๆคล้ายกับคำภาษาจีน ซึ่งใกล้เคียง
 กัน เช่นตัวอย่าง พ่อ แม่ เงิน ทอง ดิน น้ำ ลม ไฟ ม้า ช้าง เป็ด ไก่
 เป็นต้น ภายหลังรับเอาคำภาษาอื่น เช่น บาลีและสันสกฤต ซึ่งมีหลาย
 พยางค์ จึงมีพยางค์มากออกไป เช่นบิดา มารดา สุวรรณ บถวิ อุกท อักคิ
 สุนัข สุกร เป็นต้น ในภาษาเขมรถิ่นออกเสียงมีพยางค์มากกว่าที่เราใช้อยู่ แต่
 เพราะเราเคยใช้คำน้อยพยางค์ เราจึงเอามาตัดทอนให้สั้นพยางค์ลง
 กว่าเดิมของเขา เช่น

สุ-ชะ ตัดเป็น สุข (สุข)

พา-ละ ตัดเป็น พาล (พาน)

กุ-สะ-ละ ตัดเป็น กุศล (กุศล) เป็นต้น

ถึงกระนั้นก็ยังมีความมากกว่าคำไทยเดิมของเรา

คำมูล

คำที่เราตั้งขึ้นเฉพาะคำเดียวๆ จะเป็นคำที่มาจากภาษาไหนก็ดี หรือคำที่ตั้งขึ้นใหม่ในภาษาไทยเฉพาะคำหนึ่งๆก็ดี เรียกว่าคำมูล คำเหล่านี้ บางทีก็มีความหมายพ้องกัน เช่น "ขัน" หมายความว่านำหัวเราะก็ได้ เครื่องดักน้ำก็ได้ ไม้หรือนกบางอย่างทำเสียงอย่างหนึ่งก็ได้ เป็นต้น ดังนั้นนับว่าเป็นคำมูลเหมือนกัน เพราะเป็นคำเดียวโดดๆ

คำประสม

คำที่เอาคำมูลเหล่านั้นมาประสมกันเข้าตั้งเป็นอีกคำหนึ่ง เรียกว่า คำประสม เช่นคำมูล "แม่" กับ "น้ำ" รวมกันเข้าเป็นคำประสมว่า แม่ น้ำ หมายความว่าทางน้ำใหญ่ คำมูล "แสง" กับ "อาทิตย์" รวมกันเป็นคำประสมว่า "แสงอาทิตย์" ชื่อชนิดหนึ่ง ดังนี้ เป็นต้น แต่ถ้าไม่รวมเป็นคำเดียวกัน เช่น "แสง" ก็คำหนึ่ง แปลว่า รัศมี และ "อาทิตย์" ก็อีกคำหนึ่ง แปลว่า ดวงตะวันตามเดิม เช่นนี้ไม่นับว่าเป็นคำประสม นับว่าเป็นคำมูล ๒ คำที่ เรียงอยู่ติดกันซึ่งเรียกว่า "วลี" คำประสมนี้มีลักษณะเป็น ๔ อย่างดังต่อไปนี้

๑. คำประสมที่เอาคำมูลมีเนื้อความต่างๆมาประสมกันเข้า มี ใจความเป็นอีกอย่างหนึ่งไปเช่น คำมูล "หาง" ส่วนท้ายของสัตว์ กับ "เสือ" สัตว์ชนิดหนึ่ง รวมกันเป็นคำประสมว่า "หางเสือ" แปลว่าเครื่องถือท้ายเรือ และคำอื่นๆเช่น ลูกน้ำ แม่น้ำ เสือป่า (คน) แสงอาทิตย์ (งู) พ่อตา แม่ยาย เป็นต้น คำเหล่านี้มีความหมายต่างกับคำมูลเดิมทั้งนั้น คำประสมพวกนี้ ถึงแม้ว่ามีใจความแปลกออกไปจากคำมูลเดิมก็ดี แต่ก็ต้องอาศัยคำความของ คำมูลเดิมเป็นหลักอยู่เหมือนกัน เช่น "หางเสือ" ก็มีคำความว่าอยู่ท้ายเรือ คุงหางของเสือ "พ่อตา" ก็มีคำความว่า พ่อ ที่ลูกของตนเรียกว่า ตา ดังนั้น เป็นต้น ถ้าเป็นคำที่ไม่มีคำความเนื่องมาจากคำมูลเดิมเลย แต่เพี้ยนมาแยก

ออกเป็นคำมูลต่างๆได้ เช่น "กระถาง" ดังนี้ ถึงแม้จะแยกออกได้เป็น "กระ" (เต่า) และ "ถาง" (ถางหญ้า) ดังนี้ ก็ไม่นับว่าเป็นคำประสม เพราะว่าคำ "กระถาง" ไม่ได้มีเค้าความเนื่องมาจาก "กระ" หรือ "ถาง" อย่างใดอย่างหนึ่งเลย ต้องนับว่าเป็นคำมูล

๒. คำประสมที่เอาคำมูลหลายคำ ซึ่งทุกๆคำก็มีเนื้อหาความคงที่ แต่เมื่อเอามารวมกันเข้าเป็นคำเดียว ก็มีเนื้อหาความผิดจากรูปเดิมไป เช่น ตัวอย่าง ดีชิง ขอสู้ สมสู้ ยินดี ยินร้าย หายใจ ใจหาย ฯลฯ ซึ่งถ้าแยกออกเป็นคำๆแล้วจะไม่ได้ความดังที่ประสมกันอยู่นั้นเลย

๓. คำประสมที่เอาคำมูลมีรูปหรือเนื้อหาความซ้ำกันมารวมเป็นคำเดียว คำเหล่านี้บางทีก็มีเนื้อหาความคล้ายกับคำมูลเดิม บางทีก็เพี้ยนออกไปบ้างเล็กน้อย เช่น คำๆ แดงๆ เร็วๆ ซ้ำๆ ดังนี้ มีความหมายผิดจากคำมูลที่ไม่ซ้ำกันบ้างเล็กน้อย คือ "คำๆ" หมายความว่าคำทั่วไป ดังนี้ เป็นต้น และอีกอย่างหนึ่งใช้คำมูลรูปไม่เหมือนกัน แต่เนื้อหาความอย่างเดียวกันรวมกันเข้าเป็นคำประสมซึ่งมีความหมายกว้างออกไปโดยมาก เช่น ถ้อยคำ ดูแล ว่ากล่าว ดังนี้ เป็นต้น

๔. คำประสมที่ย่อมาจากใจความมาก คำพวกนี้มีลักษณะคล้ายกับที่เรียกว่า "คำสมาส" หรือ "ศัพท์ิต" ในภาษาบาลี เพราะเป็นคำย่ออย่างเดียวกัน เช่น "ชาวป่า" ย่อมาจาก "คนอยู่ในป่า" "ชาววัง" ย่อมาจาก "คนอยู่ในวัง" เป็นต้น รวมทั้งคำอาการนามที่มีคำว่า "การ" หรือ "ความ" นำหน้า

คำประสมพวกนี้มีคำต่อไปนี้ประกอบอยู่ข้างหน้า คือ

ชาว เช่น ชาวนา ชาวเมือง ชาวประมง ฯลฯ

ผู้ เช่น ผู้ทำ ผู้ดี ผู้อื่น ผู้นี้ ผู้ใด ฯลฯ

นัก เช่น นักเลง นักรบ นักปราชญ์ ฯลฯ

ข้าง เช่น ข้างทอง ข้างเขียน ข้างหม้อ ฯลฯ

หมอ เช่น หมอข้าง หมอความ หมอลำ ฯลฯ เหล่านี้เป็นตัวอย่าง

๕. คำประสมที่มาจากคำสมาสของภาษาบาลีและสันสกฤต เช่นราช
กุมาร (ลูกหลวง) เศรษฐีภริยา (เมียเศรษฐี) จึงควรสังเกตว่าคำสมาส
ของบาลีและสันสกฤตนั้น ก็นับเข้าในคำประสมพวกหนึ่งเหมือนกัน

บรรจบ พันธุเมธา (๒๕๒๗: ๘๑-๑๒๐) ได้กล่าวถึงการสร้างคำใหม่
โดยแยกประเภทไว้อย่างชัดเจนว่า มีอยู่ ๓ วิธีด้วยกันคือ

๑. คำซ้อน
๒. คำซ้ำ
๓. คำประสม

๑. คำซ้อน

คำซ้อน คือ คำที่มีคำเดียว ๒ คำ อันมีความหมายหรือเสียง
คล้ายกันใกล้เคียงกัน หรือเป็นไปในทำนองเดียวกัน ซ้อนเข้าคู่กัน เมื่อซ้อน
แล้วจะมีความหมายใหม่เกิดขึ้น แม้ว่าบางคำความหมายจะไม่แปลกไปกว่า
ความหมายเดิมมากนัก แต่ก็ต้องมีความหมายและที่ใช้ต่างออกไปบ้าง คำซ้อน
แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

- ๑.๑. คำซ้อนเพื่อความหมาย
- ๑.๒. คำซ้อนเพื่อเสียง

๑.๑. คำซ้อนเพื่อความหมาย

วิธีสร้างคำซ้อนเพื่อความหมาย

๑. นำคำเดียวที่มีความหมายสมบูรณ์ ที่มีใช้ในภาษามาซ้อน

เข้าคู่กัน คำหนึ่งเป็นคำต้น อีกคำหนึ่งเป็นคำท้าย คำต้นกับคำท้ายมีความหมายคล้ายกัน ใกล้เคียงกันหรือไปในทำนองเดียวกัน อาจเป็นคำไทยด้วยกัน หรือคำต่างประเทศด้วยกัน หรือเป็นคำไทยกับคำต่างประเทศซ้อนกันเข้าก็ได้

๒. ซ้อนกันแล้วต้องเกิดความหมายใหม่ ซึ่งอาจไม่เปลี่ยนไปจากความหมายเดิมมากนัก หรืออาจเปลี่ยนไปเป็นอันมาก แต่ถึงจะเปลี่ยนความหมายหรือไม่เปลี่ยนอย่างไรก็ตาม ความหมายใหม่มีย่อมเนื่องกับความหมายเดิม พอเห็นเค้าความหมายได้

ลักษณะของคำซ้อนเพื่อความหมายที่เป็นคำไทยซ้อนด้วยกัน

ด้วยเหตุที่คำซ้อนเพื่อความหมาย ถือความหมายเป็นสำคัญดังกล่าว แล้วลักษณะของคำซ้อนประเภทนี้จึงต่างกันที่ความหมาย ดังนี้คือ

๑. ซ้อนแล้วความหมายจะปรากฏอยู่ที่คำต้นหรือคำท้ายตรงตามความหมายนั้นเพียงคำใดคำเดียว อีกคำหนึ่งไม่มีความหมายปรากฏ เช่น

ที่ความหมายปรากฏอยู่ที่คำต้น ได้แก่

คอเหนียง (ในความ คอเหนียงแทบหัก)

ใจคอ (ในความ ใจคอไม่อยู่กับเนื้อกับตัว)

แก้มคาง (ในความ แก้มคางเปื้อนหมด)

หัวหู (ในความ หัวหูยุ่ง)

ที่ความหมายปรากฏอยู่ที่คำท้าย ได้แก่

หูดา (ในความ หูดาวาววาว)

เนื้อตัว (ในความ เนื้อตัวมอมแมม)

๒. ความหมายของคำซ้อน ปรากฏที่คำใดคำเดียวตรงตามความหมายนั้น ๆ เช่น

ที่ปรากฏที่คำต้น ได้แก่

ผิดชอบ (ในคำ ความรับผิดชอบ)

ที่ปรากฏที่คำท้าย ได้แก่

เท็จจริง (ในคำ ข้อเท็จจริง)

ไว้เสีย (เช่น เล่นไฟได้เสียกันคนละมาก ๆ)

๓. ความหมายของคำซ้อนปรากฏอยู่ที่คำทั้งสอง ทั้งคำต้น และคำท้าย

เช่น พี่น้อง ควรหมายความว่า พี่และน้อง แต่ที่ใช้กันทั่วไป มิได้หมายเพียงเท่านั้น แต่หมายถึงผู้ที่อยู่ในวงศ์วานเดียวกัน เป็นเชื้อสายเดียวกัน ใครอายุมากนับเป็นพี่ ใครอายุน้อยนับเป็นน้อง ถ้าใช้ว่าพี่น้องท้องเดียวกัน จึงถือเป็นผู้ร่วมบิดามารดาเดียวกัน

ลูกหลาน ก็เช่นกันมิได้หมายเจาะจงว่า ลูกและหลาน หรือลูกหรือหลาน เช่น เขาเป็นลูกหลานครู ย่อมหมายถึงผู้ที่สืบเชื้อสายมาจากครู อาจเป็นลูกหรือหลานหรือเหลนก็ได้ ไม่ได้ระบุลงไปแน่

๔. ความหมายของคำซ้อนปรากฏเด่นอยู่ที่คำใดคำเดียว ส่วนอีกคำ

หนึ่งถึงจะไม่มี ความหมายปรากฏ แต่ก็ช่วยเน้นความหมายยิ่งขึ้น เช่น

เจียบเจียบ เจียบไม่มีความหมาย แต่ช่วยทำให้คำ เจียบเจียบมีความหมายว่า เจียบ มากยิ่งกว่า เจียบ คำเดียวคำเดียว

ดื้อดั่ง ก็มีลักษณะ ดื้อ มากกว่า ดื้อดั่ง ขนาดใครว่าอย่างไรก็ไม่ฟังจะทำตามใจตนให้ได้

คล้ายคลึง มีลักษณะ เหมือน มากกว่า คล้าย

๕. ความหมายของคำซ้อนกับคำเดียวต่างกันไป บางคำอาจถึงกับ

เปลี่ยนไปเป็นคนละความ ที่ใดควรใช้คำเดียว กลับไปใช้คำซ้อนหรือกลับกัน คำซ้อนลักษณะนี้ได้แก่

พร้อม กับ พร้อมเพรียง เช่น เด็กมีความพร้อมที่จะเรียน หมายความว่า ประสาทต่างๆ ถึงเวลาจะทำงานได้ครบถ้วน เพราะ พร้อม แปลว่าเวลาเดียวกัน ครบครัน ฯลฯ หากใช้ว่าเด็กมีความพร้อมเพรียงที่จะเรียน ต้องหมายความว่า มีความร่วมใจกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการเรียน เพราะ พร้อมเพรียง มีความหมายเช่นนั้น

แข็ง กับ แข็งแรง แข็งอาจใช้ได้ทั้งกายและใจ เช่นเป็นคนแข็ง ไม่ยอมอ่อนข้อให้ใคร หรือใจแข็งไม่สงสาร ไม่ยอมตกลงด้วยง่าย ๆ ส่วนแข็งแรง ใช้แต่ทางกายไม่เกี่ยวกับใจ คนแข็งแรงคือคนร่างกายสมบูรณ์มีเรี่ยวแรงมาก

๖. คำซ้อนที่คำต้นเป็นคำคำเดียวกันแต่คำท้ายต่างกัน ความหมายย่อมแตกต่างกันไป เช่น

จัดจ้าน (ปากกล้า ปากจัด) กับ จัดเจน (สันทัด ชำนาญ)

เคลือบแคลง (ระแวง สงสัย) กับ เคลือบแฝง (ชวนสงสัยเพราะความจริงไม่กระจ่าง)

ขัดข้อง (ติดชะงักอยู่ ไม่สะดวก) กับ ขัดขวาง (ทำให้ไม่สะดวกไป
ได้ไม่ตลอด)

๗. ความหมายของคำซ้อนขยายกว้างออกไปได้ จำกัดเฉพาะความหมายของคำเดียวสองคำมาซ้อนกัน ได้แก่

เจ็บไข้ ไม่ได้จำกัดอยู่แต่เพียงเจ็บเพราะบาดแผลหรือพอกไข้ และมีอาการ
ความร้อนสูงเพราะพิษไข้ แต่หมายถึงอาการไม่สบาย เพราะสุขภาพไม่ดี

ทุบตี หมายถึงทำร้ายด้วยวิธีต่าง ๆ อันอาจเป็นเตะ ต่อย ทุบ ถอง ฯลฯ
ไม่ได้หมายความว่าทำร้ายด้วยวิธีทุบและตีเท่านั้น

ฆ่าฟัน ไม่จำเป็นต้องทำให้ตายด้วยคมดาบ อาจใช้ปืนหรืออาวุธอย่างอื่น
ทำให้ล้มตายก็ได้

๘. ความหมายของคำซ้อนเป็นไปในเชิงอุปมา เช่น

ทำชั่วเป็นคำกริยา ได้แก่

อยู่กิน คือดำเนินชีวิตฉันสามีภรรยา ไม่ได้หมายถึงเพียงอยู่และกิน

อุ่มชู อาศัยความหมายของ อุ่ม คือเลี้ยงดู กับ ชู คือยกย่อง คำนี้จึงหมายถึง
ความทั้งบำรุงเลี้ยงดู และเชิดชูยกย่อง

คำจุน ตามความหมายของ คำและจุน หมายความว่า ยันไว้ พงุไว้ แต่
ไม่ได้นำมาใช้เกี่ยวกับบ้านเรือน เกี่ยวกับพวงฐานะเสียรดยมาก มิได้ชัดเจนไป
ที่ให้เป็นคำขยาย ได้แก่

ดูด้อม ไม่ได้ใช้เกี่ยวกับการดู หรือด้อม แต่มาใช้เกี่ยวกับความรู้สึกซึ่งใจ
ซบซึ่งใจ อันเปรียบได้กับการดู หรือด้อมนั้น

อ่อนหวาน หมายความว่า เป็นที่ชุ่มชื่นใจ ไม่กระด้าง มักใช้กับถ้อยคำที่ละมุน
ละม่อม เปรียบกับลักษณะที่อ่อนและหวาน

ทิ่มตำ ไม่ใช่ทิ่มและตำ แต่อาศัยความหมายของทิ่มและตำมาใช้ขยายการ
พูดจา และถ้อยคำที่พูดให้เป็นที่น่าเจ็บใจแก่อีกฝ่ายหนึ่งว่า เปรียบเสมือนถูกทิ่มและตำ
ด้วยของแหลม

๑.๒. คำซ้อนเพื่อเสียง

การซ้อนคำเพื่อเสียง มุ่งที่เสียงมากกว่าความหมาย คำที่เข้ามาซ้อน
กันจึงอาจจะไม่มีความหมายเลย

วิธีสร้างคำซ้อนเพื่อเสียง

๑. นำคำที่เสียงมีที่ก่ระดับเดียวกัน หรือใกล้เคียงกันมาซ้อนกันเข้า
๒. ซ้อนกันแล้ว จะเกิดความหมายใหม่ ซึ่งโดยมากไม่เนื่องกับความ
หมายของคำเดี่ยวแต่ละคำ แต่ที่มีความหมายเนื่องกันก็มี

ลักษณะของคำซ้อนเพื่อเสียง

๑. เสียงของคำที่มาซ้อนกันมีที่เกิดใกล้เคียงกัน ที่ถือว่าเป็นเสียงใกล้เคียงกันนั้นคือ อาจเป็นสระหน้ากับกลาง หรือสระหลังกับกลาง หรือสระกลางด้วย
กัน ดังนี้

สระหน้ากับกลาง

อิ + อะ เช่น จริงจ้ง ชิงชัง

เอะ เอ + อะ อา เช่น เกะกะ เปะปะ เบะบะ เละละ เก้งก้าง

แอะ แอ + อะ อา เช่น แกรกราก

สระกลางกับกลาง

อี + อะ เช่น ชิงฉิ่ง ติงตัง กิ่งก้าง ตึกตัก ทึกทัก หึงหัก

เออะ เออ + อะ อา เช่น เงะงะ เทอะทะ เรอระ เชอซ่า เล็กลัก

เยียบยาบ

สระหลังกับกลาง

อุ + อะ อา เช่น ตูต๊ะ ปุปะ กุกัก รุงรัง ปุบับ งุ่นง่าน ชุ่มชาม

รุ่มร่าม

โอะ โอ + อะ อา เช่น โด่งดัง กะโถกกะตาก โคร่งคร่าง โผงผาง

เออะ ออ + อะ อา เช่น หมองหมาง

๒. เสียงของคำที่มาซ้อนกันมีเสียงที่เกิดระดับเดียวกัน เสียงระดับเดียวกันคือ เสียงที่เกิดเมื่อโคนลิ้นหรือปลายลิ้นกระดกขึ้นได้ระดับเดียวกัน เสียงสระหน้ากับสระหลังถือว่าอยู่ในระดับเดียวกัน คำซ้อนเพื่อเสียงลักษณะนี้มีดังนี้

อุ อุ + อี อี เช่น ดุกดิก ยุ่งยั้ง กรุ่มกริม อู้อิบ อู้อี้ บู้บี้ จู้จี้ สูสี

โอะ โอ + เอะ เอ เช่น รังกเงก รอนเอน รย่งเย่ง บึงเบ็ง ร้อเอ้

ร้อเอ้ โผเพ

เออะ ออ + แอะ แอ เช่น ง่อแก่งก จ้องแจ้ง กรอบแกรบ กล่อมแกล้ม

อ้อแอ้ งอแง ร่อแร่ วอแว

ที่เป็นสระผสมก็มี ส่วนมากเป็นสระผสมหน้ากับหลัง ดังนี้

สระหน้ากับหน้า

เอีย + ไอ อาย เช่น เรียไร เรียราย เปียงบาย เอียงอาย

ไอ + เอีย เช่น ไกล่เกลี้ย ไล่เลีย

สระหลังกับหลัง

อ้าว + เอา เช่น ยั่วเย้า มัวเมา

สระหลังกับหน้า

เอา อาว + ไอ อาย เช่น เมามาย ก้าวกำย

อ้าว + เอีย เช่น อ้าวเอี้ย ยั่วเยี้ย กลัวเกลี้ย ต่วมเต๋ยม บ่วนเปี้ยน

๓. เสียงของคำที่มาซ้อนกันมีที่เกืออื่น ๆ นอกจากที่กล่าวแล้ว
คำที่มีตัวสะกด ตัวสะกดคำต้นคำท้ายต่างกันก็มี ดังนี้

สระกลางกับหน้า	อะ + เอีย	เช่น พับเพียบ
สระกลางกับกลาง	เอือ + อา	เช่น เจือจาน
สระกลางกับหลัง	อะ + อัว	เช่น พันพวน
สระหน้ากับกลาง	เอีย + อา	เช่น เร็ยราด ตะเกียกตะกาย
สระหน้ากับหลัง	เอ + ออ	เช่น เร็ร้อน
สระหลังกับกลาง	อัว + อา	เช่น ชั่วช้า ลวนลาม
สระหลังกับหน้า	อัว + เอ	เช่น รวนเร สรวลเส
	เอา + อี	เช่น เข้าชี้
สระหลังกับหลัง	โอะ + เอา	เช่น รังเงา

๔. คำที่นำมาซ้อนกันมีสระเดียวกันแต่ตัวสะกดต่างกัน มี ๒ ลักษณะ
ด้วยกันคือ

๔.๑. ตัวสะกดต่างกันระหว่างแม่ตัวสะกดวรรคเดียวกัน คือ
ระหว่าง แม่กก กับ กง แม่กด กับ กน และแม่กบ กับกม ดังนี้

แม่กก กับ แม่กง เช่น แจกแจง กักขัง
แม่กด กับ แม่กน เช่น อัคอัน ออดอัน เพลิดเพลิน จัดจ้าน คัดค้าน
แม่กบ กับ แม่กม เช่น รวบรวม ปราบปราม

๔.๒. ตัวสะกดต่างกันไม่จำกัดวรรค ได้แก่

แม่กก กับ แม่กม เช่น ชุกชุม
แม่กก กับ แม่กน เช่น แดกแตน ลักลั่น ยอกย้อน
แม่กก กับ แม่เกย เช่น ทักทาย ยักย้าย หยอกหย้อย
แม่กด กับ แม่กง เช่น สอดส่อง

๕. คำที่นำมาซ้อนกันต่างกันทั้งเสียงสระและตัวสะกด
แม่กก กับ แม่กง เช่น ยุ่งยาก ยักเยื้อง กระดากกระเดื่อง

แม่กก กับ แม่กน เช่น รุกราน บุกบัน ลูกน
 แม่กก กับ แม่กม เช่น ขะมุกขะมอม
 แม่กก กับ แม่เกย เช่น แยกย้าย รียกย้าย ตะเกียกตะกาย
 แม่กง กับ แม่เกย เช่น เปียงบ้าย เอียงอาย มุ่งหมาย
 แม่กง กับ แม่กน เช่น ค้างแค้น กะบึงกะบอน
 แม่กค กับ แม่กง เช่น ปลดเปลื้อง ตูบัตตูบอง เริดร้าง ตะจิตตะขวง
 แม่กค กับ แม่กน เช่น อิดเอื้อน ลดหล่น
 แม่กน กับ แม่กง เช่น เหินห่าง พร้นพริ้ง หม่นหมอง แค้นเคือง
 แม่กน กับ แม่กม เช่น รอนแรม ลวนลาม
 แม่กบ กับ แม่กม เช่น ควบคุม
 แม่กม กับ แม่กง เช่น คลุ้มคลั่ง
 แม่กม กับ แม่เกย เช่น พุ่มเฟิอย

ที่คำท้าย เป็นคำที่ไม่มีเสียงตัวสะกดเลยก็มี เช่น ลบหลู่ ปนเป เชือนแซ
 พันเพ หมิ่นเหม่ ลาดเลา หดหู่ เขมิดแหม่ม เตรีตเตร่ รอยรา ตะครันตะครอ
 ทูลักทูละ คลุกคลี

คำซ้อนเพื่อเสียงที่กล่าวข้างต้น ล้วนแต่เป็นคำซ้อนที่มีคำเพียง ๒ คำซ้อน
 กัน ถึงจะมี ๔ พยางค์ เช่น ขะมักเขม้น ก็ต้องถือว่าเป็นคำเพียง ๒ คำเท่านั้น แต่
 ยังมีคำซ้อนอีกประเภทหนึ่งซึ่งมีคำมากกว่า ๒ คำซ้อนกัน แต่ก็มีกำหนดเป็น ๔ คำ
 หรือ ๖ คำ หรือ ๒ คู่ ที่เรียก ๔ คำ กับ ๒ คู่ นั้นไม่เหมือนกันคือ คำซ้อน ๔ คำนั้น
 จะมีสัมผัสกลางคำแยกออกมาเป็น ๒ คู่ไม่ได้ เพราะไม่นับเป็นคู่กัน ส่วนคำซ้อน ๒
 คู่ จะแยกออกมาได้เป็นคู่ ๆ ฉะนั้นคำซ้อนที่มีมากกว่า ๒ คำ จึงกำหนดลงได้ ดังนี้

คำซ้อน ๔ คำ หรือ ๖ คำ

คำซ้อนลักษณะนี้ไม่ว่าจะเป็น ๔ คำ หรือ ๖ คำ จะมีสัมผัสกลางคำ ส่วนที่
 สัมผัสกันนั้น เห็นได้ชัดว่า เพื่อประโยชน์ทางเสียงโดยแท้ เพราะความหมายไม่ได้
 ปรากฏที่นั่น ความหมายของทั้งคำปรากฏที่คำต้นกับคำท้ายบ้าง หรือปรากฏที่คำข้าง
 หน้า ๒ คำบ้าง ส่วนคำข้างท้าย ๒ คำไม่ปรากฏความหมาย

ที่ความหมายปรากฏที่คำต้นและคำท้าย

ยากดีมีเงิน (ยากจน) ผลหมากรากไม้ (ผลไม้) ข้าวยากหมากแพง (ข้าวแพง) เอาใจดูหูใส่ (เอาใจใส่) หัวหายสพายขาด (หัวขาด)

ที่ความหมายปรากฏที่คำข้างหน้า ๒ คำ

เจ็บไข้ได้ป่วย (เจ็บไข้) อดอยากปากแห้ง (อดอยาก) เกี้ยวทองหนองยุ่ง (เกี้ยวทอง) ดูหมิ่นถิ่นแคลน (ดูหมิ่น) รูปโฉมโฉมพรรณ (รูปโฉม)

ที่ไม่ปรากฏความหมายที่คำใด ๆ เลยก็มี ต้องถือเป็นเรื่องซ้อนเพื่อเสียงแท้ เช่น อีลุ่ยจุกแฉก อีหลุกขลุกลัก อีหรั่งดำฉิก

ที่ซ้อน ๖ คำ ความหมายอยู่ที่คำต้นกับคำท้าย ได้แก่ อดตาหลับจับตานอน (อดนอน) แต่ส่วน จิงก็รา ข่าก็แรง มีความหมายทั้ง ๖ คำ

คำซ้อน ๒ คู่

คำซ้อนลักษณะนี้จะมีคำที่มีคำ ๒ คำ ซึ่งอาจเป็นคำซ้อนหรือไม่ใช่คำซ้อนก็ได้ ซ้อนกันอยู่ ๒ คู่ด้วยกัน มีลักษณะต่าง ๆ คือ

๑. คำซ้อนสลับ คือคำซ้อน ๒ คู่สลับที่กัน คู่แรกแยกเป็นคำที่ ๑ กับ ๓ คู่ที่ ๒ แยกเป็นคำที่ ๒ กับ ๔ คำที่นำมาซ้อนมักเป็นคำตรงกันข้าม ความหมายทั้งคำจึงต่างกับความหมายของคำที่แยกออกทีละคำไปบ้าง ดังนี้

หน้าขึ้นอกตรม ปากหวานกันเปรี้ยว ผิดชอบชั่วดี หนักนิดเบาหน่อย

๒. คำที่ซ้อนกันเป็น ๒ คู่เป็นคำประสมไม่ใช่คำซ้อน ซึ่งมีคำที่ ๑ กับ ๓ เป็นคำเดียวกัน และคำที่ ๒ กับ ๔ เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันไว้ซ้อนกันอยู่ ความหมายจะเด่นอยู่ที่คำข้างหน้าหรือคำข้างท้าย ๒ คำ คำที่ ๒ กับ ๔ มักเป็นคำนาม ที่เป็นคำกริยาก็มีบ้าง

อดหลับอดนอน (อดนอน ความหมายเด่นอยู่ที่คำท้าย ๒ คำ)

ถูกอกถูกใจ (ผิดตา ความหมายเด่นอยู่ที่คำท้าย ๒ คำ)

หน้าอกหน้าใจ (หน้าอก ความหมายอยู่ที่คำท้าย ๒ คำ)

หายใจหายคอ (หายใจ ความหมายอยู่ที่คำหน้า ๒ คำ)

เป็นทุกข์เป็นร้อน (เป็นทุกข์ ความหมายอยู่ที่คำหน้า ๒ คำ)

น่าสังเกตว่าถ้าเป็นเรื่องราวกาย ความหมายเด่นอยู่ที่คำ ออก แต่ถ้าเป็น เรื่องความรู้สึกความหมายอยู่ที่ใจ

๓. คำที่ซ้อนกันเป็นคำประสม ๒ คู่ คำที่ ๒ กับ ๔ เป็นคำตรงกันข้าม ส่วนคำที่ ๑ กับ ๓ เป็นคำเดียว ความหมายของคำซ้อนลักษณะนี้จึงต่างกับความหมายของคำเดียวที่แยกออกไปทีละคำ ดังนี้

มิดีมิร้าย หมายความว่า ร้าย (ไม่ใช่ว่าไม่ดีไม่ร้ายเป็นกลาง ๆ อย่าง ไม่ได้ไม่เสีย ไม่แพ้ไม่ชนะ)

พอดีพอร้าย หมายความว่า ปานกลาง ไม่ดีมากแต่ก็ไม่เลวมาก

ไม่มากไม่น้อย หมายความว่า วางตัวพอดี เฉย ๆ

คำในข้อ ๒ กับข้อ ๓ อาจถือเป็นคำซ้อนซ้ำ คือคำที่ ๑ กับ ๓ เป็นคำซ้ำซ้อนสลับคู่กับคำซ้อนที่เป็นคำที่ ๒ กับ ๔ แต่ที่จริงข้อ ๒ ควรเป็นคำประสมมากกว่าเพราะคำ อด ผิด ถูก หน้า หาย เป็น ฯลฯ ที่เป็นตัวซ้ำได้มาจากคำประสมว่า อดนอน ผิดตา ถูกใจ หน้าอก หายใจ เป็นทุกข์ หรือคำประสมที่ตรงกันข้ามเช่น มิดี กับ มิร้าย ไม่ใช่ว่ากำหนดขึ้นมาจากชอบใจ

๒. คำซ้ำ

คำซ้ำคือคำคำเดียวกันมากล่าว ๒ ครั้ง จะมีความหมายเน้นหนัก หรือบางที่ต่างกันไปกับคำเดียวเพียงคำเดียว จึงถือว่าเป็นการสร้างคำใหม่ มีความหมายใหม่ทำนองเดียวกับคำซ้อน ต่างกันก็แต่เพียงคำซ้ำใช้คำเดียวกัน ซ้อนกันเท่านั้นและเพื่อให้รู้ว่าคำที่กล่าว ๒ ครั้งนั้นเป็นคำซ้ำ ไม่ใช่คำเดี่ยวๆ เรียงกัน จึงต้องติดเครื่องหมายกำกับไว้ในภาษาไทย ใช้ไม้ยมกแทนคำท้ายที่ซ้ำกับคำต้น

ลักษณะของคำซ้ำ

๑. คำซ้ำที่ซ้ำคำนาม แสดงพหูพจน์ บอกว่านามนั้นมีจำนวนมากกว่าหนึ่ง ได้แก่ เด็ก ๆ หนู ๆ สาว ๆ เช่น

เห็นเด็ก ๆ เล่นอยู่ในสนาม

มีแต่หนู ๆ สาว ๆ เดินไปเดินมา

๒. คำซ้ำที่ซ้ำขยายคำนาม แสดงพหูพจน์ก็มี เน้นลักษณะก็มี เช่น

ฉันให้เสื้อดี ๆ เขาไป

เสื้อตัวนี้ยังดี ๆ อยู่

มีแต่ปลาเป็น ๆ

๓. คำซ้ำที่ซ้ำคำขยาย นาม หรือสรรพนาม แสดงความไม่เจาะจง

หากพูดคำเดียวคำเดียวย่อมเป็นการยืนยันเจาะจงแน่นอนลงไป เช่น มะม่วงลูกเล็ก แสดงว่า เล็ก แน่ไม่เป็นอื่น แต่ถ้าหากใช้คำซ้ำว่า ลูกเล็ก ๆ แสดงว่าอาจจะไม่เล็กทั้งหมด มีเล็กบ้างใหญ่บ้าง แต่ส่วนมากเห็นแต่ลูกเล็ก ๆ คำอื่น ๆ ก็ทำนองเดียวกัน ดังนี้

ที่ซ้ำคำขยาย ได้แก่ แดง ๆ เช่น เสื้อสีแดง ๆ แสดงว่าไม่แดงทีเดียว แต่มีลักษณะไปทางแดง พอจะเรียกว่า แดงได้ หรือกลม ๆ เช่น ผลไม้กลูกกลม ๆ อาจจะไม่งกลมดิก แต่ค่อนข้างไปทางกลม อย่างไขเป็นต้นก็ได้

ที่ซ้ำคำนาม ได้แก่ ผู้ใหญ่ ๆ เด็ก ๆ เช่น พวกเด็ก ๆ นั่งคนละทางกับพวกผู้ใหญ่ ๆ ซึ่งไม่แน่ว่าเป็นพวกเด็กทั้งหมด หรือผู้ใหญ่ทั้งหมด แต่ส่วนมากเป็นเด็ก หรือเป็นผู้ใหญ่ หรือดูเป็นเด็กดูเป็นผู้ใหญ่

ที่ซ้ำคำสรรพนาม ได้แก่ เรา ๆ ท่าน ๆ เขา ๆ เรา ๆ หมายถึง คนสองฝ่ายแต่ไม่ได้ระบุแน่ชัดว่า เป็นฝ่ายใด ฝ่ายเดียวกันหรือฝ่ายตรงกันข้าม

ที่เป็นคำซ้ำซ้อนกัน ๒ คู่ ลักษณะเช่นนี้ก็มี เช่น สวย ๆ งาม ๆ ผิด ๆ ถูก ๆ ความหมายเจาะจงน้อยกว่า สวยงาม ผิดถูก

๔. คำซ้ำที่ซ้ำคำนามหรือคำบอกจำนวนนับ จะแยกความหมายออกเป็น ส่วน ๆ เมื่อมีคำ เป็น มาข้างหน้า ถ้าใช้คำเดียวก็เป็นเพียงจำนวนครั้งเดียว แต่ถ้าใช้คำซ้ำ นอกจากจะว่าจำนวนนั้นมีมากกว่าหนึ่งแล้ว ยังแยกออกไปเป็นทีละหนึ่ง ๆ อีกด้วย เช่น

ซังเป็นกิโล ๆ (ซังทีละกิโล และมีมากกว่ากิโลหนึ่ง)

ตรวจเป็นบ้าน ๆ ไป (ตรวจทีละบ้าน แต่มีหลายบ้าน)

ซื้อเป็นร้อย ๆ (ซื้อหลายร้อย แต่ซื้อมันนับกันทีละร้อย)

แตกเป็นเสียง ๆ (แตกออกหลายชั้น แต่ละชั้นกระจัดกระจายกันไป)

น่าสังเกตว่าทำเป็นวัน ๆ กับทำไปวันหนึ่ง ๆ มีความต่างกัน คือ
ทำเป็นวัน ๆ หมายความว่า ทำวันหนึ่งก็ได้ค่าจ้างทีหนึ่ง ทีละวัน ๆ ไป
ส่วนทำไปวัน ๆ คือ ทำงานให้พ้น ๆ ทีละวัน ๆ ไป

๕. คำซ้ำที่ซ้ำคำบุรพบท หรือคำขยาย ใช้ขยายกริยาบอกความเน้น
เมื่อเป็นคำสั่ง

ที่ซ้ำคำบุรพบท ได้แก่ เขียนกลาง ๆ, นั่งใน ๆ, เย็บตรงริม ๆ,
หยิบบน ๆ, วางใต้ ๆ

ที่ซ้ำคำขยาย ได้แก่ เขียนดี ๆ พุดดัง ๆ เดินเร็ว ๆ วิ่งช้า ๆ

๖. คำซ้ำที่ซ้ำจากคำซ้ำ ๒ คู่ ใช้เป็นคำขยายบอกความเน้น เช่น
ออก ๆ แอด ๆ แสดงว่าบ่วยใช้เสมอยิ่งกว่า ออกแอด งอก ๆ แ่งก ๆ ดูจะไม่มันคง
ยิ่งกว่า งอกแ่งก

คำซ้ำทำนองนี้ไม่ใช่ซ้ำได้ทุกคำไป เช่น ดูร้าย ไม่มีใช้ว่า ดู ๆ ร้าย ๆ
หรือคับคั่ง แออัด ก็ไม่มีใช้ว่า คับ ๆ คั่ง ๆ แอ ๆอัด ๆ แต่บางคำมีแต่ที่ใช้เป็นคำ
ซ้ำ ที่ใช้เป็นคำซ้อนเพียงคู่เดียวไม่มี เช่น นั่ง ๆ นอน ๆ ไม่มีใช้ว่า นั่งนอน นน
ลักษณะคำซ้อน

คำซ้ำที่ซ้ำคำซ้อน ๒ คู่เช่นนี้ บางทีคำซ้อนมีความหมายตรงกันข้าม แต่
ความหมายจะปรากฏที่คำใดคำหนึ่งเท่านั้น เช่น

ผิด ๆ ถูก ๆ ก็ไม่เป็นไร ความหมายอยู่ที่ ผิด ๆ

๗. คำซ้ำที่ซ้ำคำซ้อน ๒ คู่ มีความหมายต่างออกไปไม่เนื่องจาก
ความหมายเดิม ใช้เป็นคำขยาย เช่น

ไป ๆ มา ๆ มาลงที่ฉันคนเดียว ไป ๆ มา ๆ หมายความว่า ในที่สุด
ดี ๆ ชั่ว ๆ ก็ลูกของเรา ดี ๆ ชั่ว ๆ หมายความว่า อย่างไรก็ตาม
รู้ ๆ บลา ๆ ทำอะไรก็ได้ ู ๆ บลา ๆ หมายความว่า รู้บ้างแต่
ไม่สันทัด

๘. คำซ้ำที่ซ้ำคำนามก็มี คำกริยา หรือคำกริยาก็มี ความหมายต่างออก
ไป ไม่เนื่องจากความหมายเดิม ใช้เป็นคำขยาย ได้แก่

ที่ซ้ำคำนาม

พื้น ๆ (ธรรมดา)

กล้วย ๆ หมู ๆ (ง่ายสะดวก)

ถั่ว ๆ (เลว ไม่มีราคา)

ผี ๆ (เลว)

หมา ๆ (ร้าย)

น้อง ๆ (เกือบจะเหมือน ใกล้เคียง)

ที่ซ้ำคำกริยา

ส่ง ๆ (พอฟันตัว)

ลวก ๆ (หยาบ ๆ ไม่เรียบร้อย)

อยู่ ๆ (ไม่มีเค้าหรือสาเหตุมาก่อน)

โล่ ๆ (สูงต่ำมากน้อยไม่ผิดกันมาก)

ไป ๆ (นานไป เวลาล่วงไป)

ที่ซ้ำคำขยาย

ดี ๆ (ปรกติ เช่น อยู่ดี ๆ ก็มีคนมาว่า)

เลว ๆ (คร่ำว ๆ พอเห็นเป็นเค้า)

พลาง ๆ (ทำไปชั่วคราวก่อนรอเวลา)

ต่าง ๆ (หลายอย่างที่ไม่เหมือนกัน)

คำบางคำมีแต่คำซ้ำ เช่น เนือง ๆ เนือง คำเดียวไม่มีซ้ำนอกจากใน

กลอน

การใช้คำซ้ำ

โดยมากใช้ตามหน้าที่ของคำเดิมที่เป็นคำเดียว ๆ จะมีใช้แปลกไปก็เฉพาะ
ที่กล่าวไว้ในข้อ ๘ สรุปได้ว่า คำซ้ำอาจใช้ได้ดังนี้

ใช้เป็นคำนาม เช่น ลูก ๆ ลูก ๆหลาน ๆ

ใช้เป็นคำสรรพนาม เช่น เรา ๆท่าน ๆ เขา ๆเรา ๆ

ใช้เป็นคำกริยา เช่น วิ่ง ๆเต้น ๆ รู้ ๆ (เช่น ทำทั้งรู้ ๆ รู้ ๆกันอยู่แล้ว)

ใช้เป็นคำขยายนาม เช่น เสื้อสวย ๆ ของสวย ๆงาม ๆ

ใช้เป็นคำขยายกริยา เช่น เก็บของให้หมด ๆ กวาดเกลี้ยง ๆ

ข้อสังเกต คำที่พูดสองครั้งแต่ไม่ใช่คำซ้ำก็มีเป็นอันมาก เป็นเพียงพูดเพื่อให้รู้ว่า คำนั้น (มักเป็นคำกริยา) ทำอาการติดต่อกันไป เช่น พูด พูดจนเมื่อยปาก หรือ พูดไป พูดไปอ่อนใจไปเอง เดิน เดินเข้าเถอะ เดี่ยวก็ถึง หรือผู้พูดต้องการย้ำความจริงพูดซ้ำ บางทีไม่เพียง ๒ ครั้ง อาจหลายครั้งกว่านั้นก็ได้ เช่น ไป ไป ไปให้พ้น หรือ เอ้า เอ้า เอาไป มีที่สังเกตว่าคำใดเป็นคำซ้ำหรือไม่ใช่คำซ้ำ ก็คือ ถ้าเป็นคำซ้ำเสียงหนักเบาจะลงไม่เสมอกัน ส่วนมากลงเสียงเน้นที่คำท้าย ทั้งนี้อกจากเวลานั้นเสียงจึงจะลงหนักที่คำต้น และเสียงคำต้นเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ เป็นเสียงตรี ถ้าไม่ใช่คำซ้ำเสียงจะลงหนักเสมอกัน และจะมีจังหวะเว้นเป็นช่วงระหว่างคำ

๓. คำประสม

คำประสมคือคำที่มีคำ ๒ คำหรือมากกว่านั้นมาประสมกันเข้าเป็นคำใหม่ อีกคำหนึ่ง คำที่ประสมกันเข้าเป็นคำใหม่นี้ แต่ละคำไม่ได้มีความหมายคล้ายกัน อย่างคำซ้อน ความหมายสำคัญอยู่ที่คำต้น ส่วนคำตามมาเป็นส่วนขยาย เจตนาในการสร้างคำประสมก็เป็นเช่นเดียวกับคำซ้อน คือให้ได้มีความหมายใช้ในภาษา

๑. นำคำที่มีความหมายสมบูรณ์ที่ใช้ในภาษา ๒ คำหรือมากกว่านั้นประสมกันเข้า ให้คำต้นเป็นคำตัวตั้งมีความหมายสำคัญ คำอื่นนอกจากนั้นซึ่งอาจถือเป็นคำขยายก็ได้ ช่วยขยายความ เพื่อบอกลักษณะทั้งลักษณะใหญ่และลักษณะย่อย

๒. คำที่ประสมแล้วจะมีความหมายใหม่ ต้องการให้หมายถึงอะไรเป็นชื่อของอะไร ก็กำหนดคำตัวตั้งตามนั้น ถ้าต้องการบอกรายละเอียดว่าลักษณะเป็นอย่างไร ประโยชน์ใช้สอยอย่างไร หรืออื่น ๆ ก็กำหนดคำขยายที่ตามมาให้ได้ความตามต้องการ บางทีต้องอาศัยการย่อความย่อความอันยืดยาวลงไว้ในคำเพียง ๒-๓ คำ หรือบางทีในคำเพียงคำเดียว

๓. คำตัวตั้งก็ตามคำขยายก็ตาม อาจเป็นคำที่มีหน้าที่ต่าง ๆ เป็นคำนามก็มี กริยาก็มี คำวิเศษณ์ก็มี เมื่อประสมแล้วทำหน้าที่ได้ทั้งเป็นนาม กริยา และคำวิเศษณ์

ลักษณะคำประสม

คำประสมที่สร้างมีลักษณะต่าง ๆ ตามการนำ แยกได้เป็นที่ใช้เป็นคำนาม คำกริยาและคำวิเศษณ์

คำประสมที่ใช้เป็นคำนาม ส่วนมากคำตัวตั้งเป็นคำนาม ที่เป็นคำอื่นก็มีบ้าง คำประสมประเภทนี้ใช้เป็นชื่อสิ่งต่าง ๆ ที่มีความหมายจำกัดจำเพาะ พอเอ่ยชื่อขึ้นย่อมเป็นที่รับรู้ว่าเป็นชื่อของอะไร หากคำนั้นเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปแล้ว

๑. คำตัวตั้งเป็นคำนามและคำขยายเป็นวิเศษณ์ ได้แก่

มดแดง คือ มดชนิดหนึ่งตัวสีแดง ไม่ใช่มดตัวสีแดงทั่ว ๆ ไป อาจเติมต่อเป็น มดแดงไฟก็ได้ เป็นการบอกประเภทย่อยของมดแดงลงไปอีกทีหนึ่ง

รถเร็ว คือ รถไฟที่เร็วกว่าธรรมดา เพราะไม่ได้หยุดและทุกสถานี
น้ำแข็ง คือ น้ำชนิดหนึ่งที่แข็งเป็นก้อนด้วยความเย็นจัดตามธรรมชาติ
หรือทำขึ้น ที่เราซื้ออยู่ทุกวัน หมายถึง น้ำที่แข็งเป็นก้อนด้วยกรรมวิธีอย่างหนึ่ง

คำประสมลักษณะนี้มุ่งบอกลักษณะของสิ่งนั้น ๆ ยิ่งกว่าอื่น จึงใช้คำขยายเป็นคำวิเศษณ์

๒. คำตัวตั้งเป็นคำนาม คำขยายเป็นคำกริยา บางทีมีกรรมมารับด้วย ได้แก่

ผ้าไหว คือ ผ้าสำหรับไหว ที่ฝ่ายชายนำไปให้แก่ญาติผู้ใหญ่ ฝ่ายหญิง
เพื่อแสดงความเคารพในเวลาแต่งงาน

ไม้เท้า คือ ไม้สำหรับเท้าเพื่อยันตัว

รต๊ะกินข้าว คือ รต๊ะสำหรับกินข้าว

คำประสมลักษณะนี้ถ้าเป็นชื่อสิ่งของก็บ่งบอกประโยชน์ใช้สอยของสิ่งนั้น ๆ ว่าใช้สำหรับอาการใด กิจกรรมใด ถ้าเป็นคนที่แสดงกิริยาอาการ คำตัวตั้งของคำประสมลักษณะนี้มักเป็นคำ เครื่อง ของ ที่ ผู้ นัก หมอ เช่น เครื่องใช้ ของกิน ที่อยู่ ผู้แทน ผู้แทนราษฎร นัก(หมายถึง ผู้ถนัดงานการนั้น ๆ) รม นักบิน นักสืบ หมอ (ผู้รู้ผู้ชำนาญ) ดู แต่บางคำก็ไม่เป็นตามนี้ เช่น เปิดถอดไม่ได้หมายความว่าเปิดสำหรับถอด แต่กลับหมายความว่า เปิดที่ถูกถอดกระดูกแล้ว ข้าวแซ่ไม่ใช่ข้าวสำหรับแซ่แต่เป็นข้าวแซ่ในน้ำ

๓. คำตัวตั้งเป็นคำนาม คำขยายเป็นคำนามด้วยกัน ได้แก่

เรือดันทันไม้ คือ เรือที่ไว้ดันทันไม้ไม่ให้โดนแดดมาก

เก้าอี้ดนตรี คือ การเล่นเกมเก้าอี้มีดนตรีประกอบเป็นสัญญาณ

คนไข้ คือ คนที่เจ็บไข้ได้ป่วย อยู่ในความดูแลรักษาของแพทย์พยาบาล

แกงไก่ คือ แกงเผ็ดที่ใส่ไก่ ไม่ใช่แกงที่ใส่ไก่ทั่ว ๆ ไป

คำประสมลักษณะนี้จะย่อความหมายที่ต้องการในคำที่ตามมาเพียงคำเดียวนั้น เพราะคำนามที่ตามมาไม่อาจบอกลักษณะหรืออาการได้อย่างคำวิเศษณ์หรือคำกริยาอย่างข้อ ๑ และข้อ ๒ ส่วนจะย่อความอะไรไว้ในคำบ้างก็แล้วแต่จะกำหนด เช่น

สัมผัส คือ สัมที่มีลักษณะเหมือนมือ ไม่ใช่สัมผัสที่มีมือ หรือสัมผัสของมือ

น้ำพริก ก็คือ กับข้าวชนิดหนึ่งซึ่งปรุงด้วยเครื่องปรุงต่าง ๆ อันมีพริกอยู่ด้วย ไม่ใช่ น้ำที่มีพริก หรือน้ำของพริก

เลือบลา คือ เลือที่กินปลา แต่ปลาเลือบลาที่กินเลือบไม่ กลับเป็นปลาที่มีลายอย่างเลือบ

ถ้าการใช้คำใดคำหนึ่งแทนความที่ละเอียดไว้นั้นเป็นที่เข้าใจ คำนำไปใช้ได้ถูกต้อง ก็ต้องถือว่าคำที่สร้างนั้นใช้ได้ แม้ว่าการสร้างจะออกนอกแนวไปก็ตาม บางคำที่สร้างขึ้น (โดยเฉพาะที่สร้างขึ้นใหม่แทนศัพท์วิชาการภาษาอังกฤษ) ยังไม่เป็นที่เข้าใจในตอนแรก แต่นานไปคนเข้าใจความหมายขึ้น ไปได้ถูกต้อง คำนั้นก็ติดอยู่ในภาษาไทยได้ เช่น ข้อมูล (data) แผนภูมิ (chart) ปัจจุบันมีการใช้คำว่าป่าไม้

จังหวัด ข้าวอำเภอ ฯลฯ หมายถึงตัวบุคคลที่ทำงานในหน้าที่ดังกล่าวนั้นก็

๕. คำตัวตั้งเป็นคำนาม คำขยายเป็นบุรพบท ได้แก่

คนกลาง คือ คนที่ไม่เข้าข้างฝ่ายใด คนที่ติดต่อระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย

คนใน คือ คนในครอบครัว ในวงการ คนสนิท

เครื่องใน คือ อวัยวะภายในของสัตว์ ซึ่งมักใช้เป็นอาหาร ได้แก่ ตับ

ไต ไข่ ของหนู วัว ควายเป็นต้น

ฝ่ายใน คือ หญิงที่สังกัดอยู่ในพระราชฐานชั้นใน เป็นเจ้านาย และ

ข้าราชการ

ความใน คือ เรื่องส่วนตัวซึ่งรู้กันระหว่างคนสนิทกัน ๒-๓ คน

คนนอก คือ คนนอกครอบครัว นอกวงการ

ของนอก คือ ของไม่แท้ มักใช้หมายถึงของวิทยาศาสตร์ที่เรียกของนอก

เมืองนอก คือ ต่างประเทศ มักหมายถึงยุโรป อเมริกา นักเรียนนอกก็

มักหมายถึงนักเรียนที่เรียนในดินทั้งสองนั้น

ฝ่ายหน้า คือ เจ้านายและข้าราชการที่ไม่ใช่ฝ่ายใน

ความหลัง คือ เรื่องที่ผ่านมาแล้วของแต่ละคน

เบียด่าง คือ อยู่ได้อ่านจ

เบียบน คือ มีอ่านจเหนือ

๕. คำตัวตั้งที่ไม่ใช่คำนาม และคำขยายก็ไม่จำกัด อาจเป็นเพราะพูด
ไม่เต็มความ คำนามที่เป็นคำตัวตั้งจึงหายไป กลายเป็นคำกริยาบ้าง คำวิเศษณ์บ้าง
เป็นตัวตั้ง ได้แก่

ต้มยำ ต้มส้ม ต้มข่า เป็นชื่อแกงแต่ละอย่าง มีลักษณะต่าง ๆ กัน เดิมน่า

จะมีคำแกง อยู่ด้วยเพราะขณะนี้ยังมีอีกมากที่พูดแกง

ต้มยำ แกงต้มส้ม แกง (ไก่) ต้มข่า

เรียงเบอร์ คือ ใบตรวจเลขสลากกินแบ่งของรัฐบาลที่มีเบอร์เรียง ๆ กัน

ไป เดิมคงจะมีคำ ไป อยู่ด้วย

พิมพ์ดีด คือ เครื่องพิมพ์ดีด คำ เครื่องหายไป แต่ที่ยังใช้ เครื่องด้วยก็มี

สามล้อ คือ รถสามล้อ คำรถ จะหายไปภายหลังเช่นเดียวกัน

คำประสมที่ใช้เป็นคำคุณศัพท์

คำตัวตั้งอาจเป็นคำนาม คำกริยา หรือ คำวิเศษณ์ก็ได้ เมื่อประสมแล้วใช้ในความหมายธรรมดาก็ได้ ใช้ในความหมายเชิงอุปมาาก็ได้ ส่วนมากใช้เป็นวิเศษณ์ขยายนาม ที่ใช้ขยายกริยาก็มีบ้าง

๑. คำตัวตั้งเป็นนามและคำขยายเป็นคำคุณศัพท์หรืออื่น ๆ

ชั้นต่ำ ขยายนามเช่น คน เป็น คนชั้นต่ำ

ลั่นวัว ขยายนามเช่น สตู เป็น สตูลั่นวัว เป็นชื่อกับข้าว

สั้นสูง ขยายนามเช่น รองเท้า เป็น รองเท้าสั้นสูง

๒. คำตัวตั้งเป็นกริยาและคำขยายเป็นคำนามหรืออื่น ๆ เช่น

กันเปื้อน ขยายนามเช่น ผ้า เป็น ผ้ากันเปื้อน

วาดเขียน ขยายนามเช่น ดินสอ กระดาษ เป็น ดินสอวาดเขียน

กระดาษวาดเขียน

คิดเลข ขยายนามเช่น เครื่อง เป็น เครื่องคิดเลข (คำนี้ละเครื่องไม่ได้อย่างพิมพ์ดีด)

เผาขน ขยายนามเช่น ระยะ เป็น ระยะเผาขน คือ ระยะประชิดตัว

กำลังกิน ขยายนามเช่น มะม่วง เป็น มะม่วงกำลังกิน หรือใช้ กำลังกินกำลังนอน เช่น เด็กวัยกำลังกินกำลังนอน

๓. คำตัวตั้งเป็นคำวิเศษณ์และคำขยายเป็นคำนามและอื่น ๆ เช่น

เขียวน้ำทะเล ใช้ขยาย สี เป็น สีเขียวน้ำทะเล

หลายใจ ใช้ขยาย คน เป็น คนหลายใจ มีความมุ่งหมายเชิงอุปมาว่า เปลี่ยนใจ เปลี่ยนคนรักบ่อย ๆ

สองหัว ใช้ขยาย นก เป็น นกสองหัว มีความหมายเชิงอุปมาว่า คนที่เข้าทั้งสองข้าง

๔. คำตัวตั้งเป็นบุรพบทและคำขยายเป็นคำนามหรืออื่น ๆ เช่น

กลางบ้าน ใช้ขยาย ยา เป็น ยากลางบ้าน คือ ยาที่ชาวบ้านเชื่อถือกันเอง

กลางแปลง ใช้ขยาย ไร่นา หรือละคร เป็น ไร่นากลางแปลง ละคร

กลางแปลง คือ วิชาหรือละครที่เล่นกลางแจ้ง
กลางสนาม

วิชาใจ วิชาขยาย เลข เป็น เลขวิชาใจ

ข้างถนน วิชาขยาย เด็ก เป็น เด็กข้างถนน คือ เด็กที่ไม่มีพ่อแม่เอา
วิชาใส่

คำประสมซ้ำเป็นคำคุณศัพท์หรือคำนาม มีความหมายในเชิงอุปมา ดังนี้

๑. คำตัวตั้งเป็นคำนามชื่ออวัยวะของร่างกาย คำขยายเป็นคำนาม กริยา
หรือคุณศัพท์ ความหมายของคำที่ประสมแล้วมีอุปมาเปรียบเทียบกับจุดดั่งสิ่งนั้น ๆ มี
ลักษณะหรืออาการอย่างนั้น ที่ใช้เป็นชื่อต้นไม้มีเป็นอันมาก แสดงว่ามีลักษณะเหมือน
สิ่งนั้น ๆ ดังนี้

หัว ใต้แก่ หัวนอก หัวไม้ หัวเรือใหญ่ หัวหน้า หัวพุ่งหัวมัน หัวแข็ง หัวอ่อน

หน้า ใต้แก่ หน้าม้า หน้าเป็น หน้าตาย หน้าหนา หน้าบาง

ตา ใต้แก่ ตากบ ตากุ้ง ตาไก่ ตาขาว ตาเขียว

ปาก ใต้แก่ ปากกา ปากไก่ ปากฉลาม ปากเปิด ปากแข็ง ปากตลาด

ลิ้น ใต้แก่ ลิ้นไก่ ลิ้นปี ลิ้นทะเล ลิ้นหมา ลิ้นงูเห่า ลิ้นมังกร

คอ ใต้แก่ คอแรง คอหอย คอแข็ง คอสูง คอสอง

ใจ ใต้แก่ ใจกว้าง ใจแคบ ใจจิต ใจดำ ใจน้อย ใจใหญ่ ใจเบา

ใจเย็น ใจร้อน ใจลอย

๒. คำตัวตั้งเป็นคำนามอื่น ๆ ที่มีลักษณะอันจะนำมาใช้เป็นอุปมาเปรียบ
เทียบได้ คำขยาย เป็นคำกริยาหรือคำนาม ใต้แก่

ลูก มักหมายถึง สิ่งที่มีลักษณะกลม หรือที่มีลักษณะเป็นร่องประกอบกับสิ่งที่

ใหญ่กว่าสำคัญกว่า มีคำว่า ลูกกวาด ลูกช่วง ลูกขึ้น

ลูกตั้ง ลูกตุ้ม ลูกบวบ ลูกผูก ลูกโยน ลูกคิด ลูกจ้าง

ลูกน้อง ลูกความ ลูกขุน ลูกค้า ลูกจ้าง ลูกเลี้ยง ลูกไล่

ลูกวัด

แม่ มักหมายถึง ผู้มีความสำคัญ อาจขนาดหัวหน้างาน ปกครองคน หรือ

หมายถึง สิ่งสำคัญว่าใหญ่กว่า มีคำว่า แม่งาน แม่ทัพ

แม่บ้าน แม่สื่อ แม่เลี้ยง แม่ครัว แม่ผด แม่บท แม่แรง
แม่ย่านาง แม่เหล็ก แม่พิมพ์ แม่น้ำ แม่เบี้ย

คำประสมที่ใช้เป็นคำกริยา

ส่วนมากใช้คำกริยาเป็นคำตัวตั้งและคำขยายก็มี ความหมายมักเป็นไปในเชิงอุปมา ดังนี้

๑. คำตัวตั้งเป็นคำกริยาคำขยายเป็นกรรมมีความหมายกำหนดใช้เป็นพิเศษเป็นที่รับรู้กัน คือ

ยิงปืน (หรือ ยิงธนู ยิงหน้าไม้ ยิงปืนกล) หมายความว่า ยิงด้วยปืน ด้วยธนู ทำให้ลูกปืนหรือลูกธนู แล่นออกไปโดยแรงด้วยแรงส่งไม่ใช่อิงไปที่ปืน อย่างยิงคน ยิงสัตว์

ตัดเสื้อ (ตัดกางเกง ตัดกระโปรง) หมายความว่า ตัดผ้าทำเป็นเสื้อ กางเกงหรือ กระโปรง ไม่ใช่ว่าตัดผ้าที่เย็บเป็นเสื้อแล้ว

ตัดถนน (ตัดทาง) ทำให้เกิดเป็นทางขึ้น ไม่ใช่ว่าตัดทางหรือตัดถนนที่มีอยู่แล้ว

ขุดหลุม (ขุดบ่อ ขุดคลอง) ทำให้เกิดเป็นหลุม บ่อ หรือ คลองขึ้น ไม่ใช่ว่า ขุดหลุม หรือ บ่อ หรือ คลองที่มีอยู่แล้ว

เดินจักร เย็บผ้าด้วยจักร คือทำให้จักรเดิน ไม่ใช่ว่าเดินไปที่จักร

๒. คำตัวตั้งเป็นคำกริยา คำขยายเป็นคำนามที่เป็นชื่อวัยวะของร่างกาย มีความหมายไปในเชิงอุปมา ดังนี้

กริยา + ใจ กินใจ หมายความว่า แคลงใจ สงสัย ไม่วางใจสนิท

ตั้งใจ หมายความว่า ทำโดยเจตนา จงใจ

ตายใจ หมายความว่า วางใจ เชื่ออย่างไม่สงสัย

นอนใจ หมายความว่า วางใจไม่รีบร้อน

เป็นใจ หมายความว่า สมรู้ร่วมคิด รู้กัน

กริยา + หน้า หักหน้า หมายความว่า ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งได้อาย
 ไว้หน้า หมายความว่า รักษาเกียรติไว้ให้ ไม่พุดจา
 ว่าเป็นที่เสื่อมเสีย
 ได้หน้า หมายความว่า ได้รับคำยกย่องชมเชย
 เสียหน้า หมายความว่า ได้รับความอับอาย
 กริยา + ตัว ไว้ตัว หมายความว่า ถือตัว ไม่สนิทสนมกับใคร
 ง่าย ๆ
 ออกตัว หมายความว่า พุดถ่อมตัวไว้ก่อน กันถูก
 ดำหนิ
 ถือตัว หมายความว่า ไว้ตัว เพราะถือว่าตนเหนือ
 กว่าด้วยฐานะความรู้ ฯลฯ

ที่คำขยายเป็นคำนามอื่น ๆ ก็มี เช่น วังราว วังรอก เดินแถม เดินรีตะ

๓. คำตัวตั้งเป็นคำกริยา คำขยายเป็นบุรพบท ได้แก่

กินใจ หมายความว่า แหนงใจ ระแวงสงสัย ไม่สนิทได้ดังเดิม
 เสมอนอก หมายความว่า เอาใจช่วยอยู่ห่าง ๆ ภายนอก
 เป็นกลาง หมายความว่า ไม่เข้าข้างใคร

๔. คำตัวตั้งเป็นบุรพบท คำขยายเป็นคำนาม ได้แก่

นอกใจ หมายความว่า ประพฤติไม่ซื่อตรง เอาใจไปเพื่อผู้อื่น
 นอกจากคู่ของตน
 นอกคอก หมายความว่า ประพฤติไม่ตรงตามแบบแผนธรรมเนียม

๕. คำตัวตั้งเป็นคำวิเศษณ์ คำขยายเป็นคำนามที่เป็นชื่อวัยวะของ

ร่างกาย

วิเศษณ์ + ใจ แข็งใจ หมายความว่า ทำใจให้เข้มแข็ง ไม่ท้อถอย
 เหนื่อยหน่าย

อ่อนใจ หมายความว่า ระอา·ห้อย

น้อยใจ หมายความว่า รู้สึกเสียใจแค้นใจที่ได้รับผล
ไม่สมกับที่ลงแรงหรือที่หวัง

ดีใจ หมายความว่า ยินดี

วิเศษณ์ + หน้า น้อยหน้า หมายความว่า ไม่เทียมหน้าคนอื่น

หนักหนา หมายความว่า ภาระหรือความรับผิดชอบ
ตกอยู่ที่ตน

วิเศษณ์ + มือ หนักมือ หมายความว่า รุนแรง กำเริบ

แข็งมือ หมายความว่า ตั้งข้อสู้ไม่ลดละ

๖. คำตัวตั้งเป็นคำกริยา คำขยายก็เป็นคำกริยา มีความสำคัญเท่ากัน
เหมือนเชื่อมด้วย และ อาจสับหน้าสับหลังกันได้ คำใดอยู่ต้นถือเป็นตัวตั้ง ความ
สำคัญอยู่ที่นั่น คำท้ายเป็นคำขยายไป เช่น

เที่ยวเดิน - เดินเที่ยว

หาหา - หาหา

แลดู - ดูแล

๗. คำตัวตั้งเป็นคำกริยา คำขยายเป็นกริยาวิเศษณ์ ได้แก่

อวดดี หมายความว่า ทะนงใจว่าตัวดี

ถือดี หมายความว่า ถือว่าตัวดี ทะนงตัว

คุยโต หมายความว่า พูดเป็นเชิงอวด

วางโต หมายความว่า ทำท่าใหญ่โต

๘. คำตัวตั้งเป็นคำกริยา มีคำอื่นๆตาม มีความหมายไปในเชิงอุปมา
และมีที่ใช้อย่างเฉพาะ ได้แก่

ตัดสิน หมายความว่า ลงความเห็นเด็ดขาด

ชี้ขาด หมายความว่า วินิจฉัยเด็ดขาด

นั่งนก หมายความว่า นั่งหลับ
 อยู่เรียง หมายความว่า เฝ้าสถานที่แต่ผู้เดียว
 ตกลง หมายความว่า ยินยอม

คำประสมที่ใช้เป็นคำกริยาวิเศษณ์

๑. คำตัวตั้งเป็นคุณศัพท์ คำขยายเป็นคำนาม ได้แก่
 สามชুম ไข้กับ ย่าง เป็น ย่างสามชুম
 สามหาว ไข้กับ พุด เป็น พุดสามหาว
๒. คำตัวตั้งเป็นคำกริยา คำขยายเป็นคำนาม
 นับก้าว ไข้กับ เดิน เป็น เดินนับก้าว
 สับเงา ไข้กับ นั่ง เป็น นั่งสับเงา
๓. คำตัวตั้งเป็นคำนาม คำขยายเป็นคำอื่น ๆ ได้แก่
 คอแข็ง ไข้กับ นั่ง เป็น นั่งคอแข็ง (เถียงไม่ออก)
 คอตก ไข้กับ นั่ง เป็น นั่งคอตก (เสerahเสียใจ)
๔. คำตัวตั้งเป็นบุรพบท คำขยายเป็นคำนาม ได้แก่
 วนตัว เช่น เป็นนายเป็นบ่าวอยู่ในตัว
 วนที่ เช่น ยึดอยู่ในที่
 วนหน้า เช่น ยึดในหน้า
 นอกหน้า เช่น แสดงจนออกนอกหน้า
 ชิ่งหน้า เช่น ว่าชิ่งหน้า
๕. คำตัวตั้งเป็นบุรพบท คำขยายเป็นคำกริยาหรือคำวิเศษณ์ ได้แก่
 ตามมีตามเกิด เช่น ทำไปตามมีตามเกิด (สุดแต่จะทำได้)
 ไรดยแท้ เช่น เขาชำนาญเรื่องนี้ไรดยแท้

ยังมีคำอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งมีบุรพบทนำหน้า มีคำวิเศษณ์ตามมา เช่น ไรดยดี
 ไรดยเร็ว ไรดยด่วน ตามสะดวก ตามถนัด แต่ไม่กำหนดลงไปตายตัว อาจเปลี่ยนคำที่
 ตามมาเป็นอย่างอื่นได้ จึงไม่น่าถือเป็นคำประสม

ในงานวิจัยนี้จะนับรวมคำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์เข้าเป็นคำกลุ่มเดียวกันตามนัยคำอธิบายของพระยาอุปกิตศิลปสาร (๒๕๑๑: ๘๗-๘๘) ที่รวมคำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์เข้าเป็นกลุ่มเดียวกัน เพราะทำหน้าที่เช่นเดียวกัน คือประกอบหรือขยายคำอื่นและเรียกว่าคำวิเศษณ์

การใช้คำ

การใช้คำในโฆษณา

การใช้คำในการโฆษณาก็เป็นสิ่งสำคัญเบื้องต้น ในการใช้ภาษาติดต่อสื่อสารกัน ผู้ใช้ภาษาในการเขียนและการพูดจำเป็นต้องรู้จักคำให้ถ่องแท้เสียก่อน จึงจะสามารถเลือกคำมาใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่ง พระอภิปรัชญา (๒๕๒๑: ๖๓-๖๘) ได้เสนอว่า การใช้คำควรมีลักษณะดังนี้

๑. การใช้คำให้ถูกต้องตามความหมาย เพราะคำบางคำมีความหมายใกล้เคียงกัน สามารถแบ่งออกเป็น

๑.๑ ถูกต้องตามความหมายที่แท้จริง

๑.๒ ถูกต้องตามความนิยม

๑.๓ ถูกต้องตามรูปศัพท์

๒. การใช้คำให้ถูกต้องตามระเบียบภาษา

๒.๑ การใช้ตัวสะกด การันต์

๒.๒ การใช้ลักษณนาม

๒.๓ การใช้อาการนาม

๒.๔ การใช้สันธาน

๒.๕ การใช้บุพบท

๓. การใช้คำให้ถูกต้องตามระดับของคำ

๓.๑ การใช้ราชาศัพท์

๓.๒ การใช้คำถูกต้องตามศักดิ์ของคำ

๓.๓ การใช้คำให้เหมาะสมกับสถานที่ เวลาและโอกาส

บุญยงค์ เกศเทศ (๒๕๓๒ : ๓๘-๔๓) ได้ตั้งข้อสังเกตว่าในหนังสือพิมพ์มีการใช้คำดังต่อไปนี้

๑. คำกำกวม ได้แก่คำที่มีความหมายคลุมเครือไม่ชัดเจน เช่น

- ให้นมขึ้นราคา (ไทยรัฐ : ๖ พ.ค. ๒๕๒๔)
- บันไดนักชกไทย (ไทยรัฐ : ๗ พ.ย. ๒๕๒๔)

๒. คำต่างประเทศ ได้แก่คำต่างชาติทั้งคำใหม่และคำเก่า คำเก่านั้นอาจติดอยู่ในภาษาไทยนานจนเป็นที่เข้าใจโดยทั่วไปแล้ว ส่วนคำใหม่นั้นยังไม่มีที่แพร่หลาย จึงอาจสร้างปัญหาได้ เช่น

- ชลรว.๒๒ ทะลุขมับ สอพบบมแย่งกันค้าข้าวเปลือก

(ไทยรัฐ : ๘ พ.ย. ๒๕๒๔)

ชลรว = Salvo : ระดมยิง

- แฉกลุ่มผีดิบ ทำพาสปอร์ตกันเป็นทีม

(เดลินิวส์ : ๕ พ.ย. ๒๕๒๔)

พาสปอร์ต = Passport : หนังสือเดินทางไปต่างประเทศ

๓. คำที่มีความหมายรัดย่นัย หมายถึงคำที่มีความหมายไม่ตรงตามตัวอักษร หากแต่ชวนให้คิดไปถึงความหมายอย่างอื่นที่แฝงมาในรูปคำนั้น โดยให้ประวัติไปถึง เช่น

- ชิดซ้าย : ยอมแพ้
- แมงดา : ชายที่หากินกับหญิงโสเภณี

๔. คำสแลง ได้แก่คำซึ่งเกิดขึ้นชั่วคราวชั่วคราว เป็นภาษาพูดที่นิยมกันบางหมู่คณะ บางกรณีก็ต้องการพูดเพื่อให้ออกรส จึงพยายามสร้างรูปภาษาให้แปลกออกไป คำสแลงมักไม่ติดอยู่ในภาษานานัก เมื่อคำหนึ่งหายตัวไปก็มีกนิยมคำใหม่ขึ้นแทน เช่น

- พี่เขยทำกู๊กกักกับน้องเมีย (ไทยรัฐ : ๓ พ.ย. ๒๕๒๔)
- เพยเปรมเจ๋งที่ญี่ปุ่น (ไทยรัฐ : ๕ พ.ย. ๒๕๒๔)

๕. คำเกินจริง ถ้อยคำลักษณะเกินจริงมีใช้มากในวรรณกรรมประเภทปลุกเร้าอารมณ์ เพื่อประสงค์ให้ผู้อ่านเห็นภาพ หนังสือพิมพ์นิยมใช้

คำนี้ด้วยเหตุผลที่จะปลูกเร้าอารมณ์ของผู้อ่านนั่นเอง เช่น

- พกค. ถอดหัวใจมอบตัวเรื่อย ๆ (ไทยรัฐ : ๑๕ พ.ย. ๒๕๒๔)
- น้ำตกลาวน้อยกลืนชีวิตนักศึกษา (ไทยรัฐ : ๒๗ ธ.ค. ๒๕๒๔)

๖. คำเร้าใจ มีลักษณะคล้ายกับคำเกินจริง ตรงที่ปลูกอารมณ์ผู้อ่าน แต่คำเร้าใจดูจะให้ภาพแก่ผู้อ่านในเชิงเสียคดี ประชดประชัน ดูประหนึ่งผู้อ่านได้เข้าอยู่ในสถานการณ์นั้นๆ ด้วย เช่น

- เมวอันร้ายงพกเอ็ม ๑๖ (ไทยรัฐ : ๒๓ ธ.ค. ๒๕๒๔)
- เลือกลงสกปรกอ้าง "สิทธิ" ดุ่นละ (มติชน : ๓๐ พ.ย. ๒๕๒๔)

๗. คำตัด การตัดคำอาจเพื่อประสงค์ด้านความสะดวกรวดเร็ว เป็นคำที่ผู้อ่านอาจเข้าใจอยู่แล้ว หรืออาจเพื่อให้เป็นที่น่าประหลาดใจสงสัย เป็นลักษณะสองแง่สองมุม หรือเพื่อจะได้เป็นจุดเด่น อันเป็นผลในด้านจำหน่าย เช่น

- เมวแล้ว (รีด) ๗๐ แถมทูลหลัง (เดลินิวส์ : ๒๕ ธ.ค. ๒๕๒๔)
- กระป๋องกระป๋องสร้างความยิ่งใหญ่ (เงิน) ๑๐ ล้าน

(เดลินิวส์ : ๒๕ ธ.ค. ๒๕๒๔)

จากที่กล่าวมานั้น จะเห็นว่าการใช้คำเพื่อการสื่อสารนั้นมีได้หลายลักษณะ แต่ถ้าเป็นการใช้ภาษาโฆษณาแล้ว รมรี ขึ้นสำราญ (๒๕๓๐ : ๑๘๔-๑๘๗) ได้เสนอหลักการใช้ภาษาโฆษณาดังนี้

๑. ใช้ภาษาง่าย ๆ ชัดเจน

รสชุ่มคอ หอมชื่นใจ

กุลิโกะ สำหรับทุกคนในครอบครัว

สบาย ขาบซ่า ชื่นใจ

๒. ใช้คำคล้องจอง มีการใช้สัมผัสสระและสัมผัสอักษร

เต็มความสดใสนัยสวยธรรมชาติ

เปิดทอมาใหม่ ใส่แผนนักเรียน

จิวแต่แจ้ว

๓. นิยมใช้คำซ้ำ

ทนแดด ทนฝน ทนทาน

เอกลักษณ์ของเอกบุรุษ

ไม่เหมือนใคร ไม่มีใครเหมือน

๔. การใช้คำสแลง (ดึงดูดใจในกลุ่มวัยรุ่น)

หย่อยหย่าให้เซด

มันส์ สปีม

ถนอมเซฟ แ่่วพริ้ว นิ่ง...

๕. การใช้คำที่มีความหมายคลุมเครือ

กลิ่นสะอาด จนคุณดมความสะอาดได้ล้าลึก

เพื่อผิวเนียนนุ่ม ดุจแพรไหม

อิฐทนร้อน แกร่งกร้าว เกินไกล

๖. การใช้คำเลียนเสียงพูด

นุ่มนวล... เป้าเบา... สบายสบาย

สบู่หอม... หอม... เนื้อบริสุทธิ์

แป้งตลับให้ผิวเนียนดีจัง

๗. ระบุตัวเลขที่บอกจำนวนนับ

หนึ่งในผลิตภัณฑ์ถนอมผิว

เจ็ดสาวดาวรุ่ง

ใกล้ชิดสูตร ๒ ฟลูออไรด์

๘. ใช้คำและโวหารลดทอน

หุ่นผู้ดี ขยี้ใจสาว

ดับเบิ้ลมโหฬาร

ครีม... แท้ คุณภาพล้านเปอร์เซ็นต์

๙. ใช้คำภาษาต่างประเทศปนกับคำไทย

ซูเปอร์ครีม , ฮายขมิ้น

บำรุงร่างกายใช้ VITOP ไวท๊อป

สวยงามอย่างเป็นธรรมชาติด้วย อินรีนเซนส์ เฟสเซียลโคม

๑๐. ใช้ประโยชน์ที่ละประธาน หรือกริยา หรือกรรม

ฤทธิ์แรงกว่าเก่า, กลิ่นเบากว่าเดิม

รสชุ่มคอ หอมชื่นใจ

รู้ใจ นำสมัย ใส่รามา

๑๑. เขียนคำที่สะกดด้วยเสียงวรรณยุกต์ผิด ตัวสะกด^กรันต์ผิด

หอม...หอม

กัณฑ์

นุ่ม...นุ่ม

การใช้ประโยชน์

การใช้ประโยชน์แสดงเจตนา

การใช้ประโยชน์แสดงเจตนามีความสำคัญ เพราะผู้เขียนโฆษณาจะเขียนข้อความใด ย่อมต้องมีเจตนาให้ผู้รับสารกระทำตามเช่นกันดังที่ นววรรณ พันธุเมธา (๒๕๒๕: ๑๕๓-๒๐๖) กล่าวว่า ประโยคนั้นสามารถแบ่งตามเจตนาของผู้พูดได้ ๓ ประเภทคือ

๑. ประโยคแจ้งให้ทราบ

๒. ประโยคถามให้ตอบ

๓. ประโยคบอกให้ทำ

๑. ประโยคแจ้งให้ทราบ

ประโยคแจ้งให้ทราบมีหลายชนิด เช่นประโยคบอกเล่า ประโยคอธิบาย ประโยคเตือน และประโยคชี้แนะ

ประโยคบอกเล่าแบ่งตามความหมายได้เป็นประโยคบอกเล่าที่มีเนื้อความรับรองและประโยคบอกเล่าที่มีเนื้อความปฏิเสธ ประโยคบอกเล่าทั่ว ๆ ไปมีเนื้อความรับรอง คือรับรองข้อความที่กำลังกล่าวอยู่นั้น แต่ประโยคบอกเล่าบางประโยค มีเนื้อความปฏิเสธคือปฏิเสธข้อความที่กำลัง

กล่าวอยู่

ประโยคบอกเล่าถึงเรื่องที่คุณฟังยังไม่รู้มาก่อนไม่ว่าเนื้อความจะ
รับรองหรือปฏิเสธ

ประโยคบอกเล่าเป็นเชิงแนะนำ

ประโยคบอกเล่าเป็นเชิงขอความเห็น

ประโยคบอกเล่าที่มีเนื้อความปฏิเสธ หรือเป็นการกล่าวแย้ง
ความคิดความเชื่อของคุณฟัง

ประโยคอธิบายหรืออธิบายความจริงให้คุณฟังเข้าใจ

ประโยคเตือน ใจเมื่อต้องการย้ำไม่ให้คุณฟังลืม

ประโยคทาย แสดงความมั่นใจน้อยกว่า

ประโยคสรุป ใจเมื่อเล่าถึงผลที่เกิด

ประโยคชี้แนะ ใจเมื่อต้องการให้คุณฟังสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ประโยคนั้นเฉพาะ ใจเมื่อต้องการเน้นคำใดคำหนึ่งในประโยค
ให้ต่างกับคำอื่น

ประโยคนั้นความสำคัญของเรื่องที่พูด ผู้พูดคิดว่าเป็นเรื่องที่คุณฟังยังไม่รู้หรือคิดไม่ถึง

๒. ประโยคถามให้ตอบ

ประโยคถามให้ตอบ มีหลายชนิดเช่นประโยคถามเนื้อความ
ประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ ประโยคถามให้เลือกเอา ฯลฯ

ประโยคถามเนื้อความใช้ถามเรื่องราวบางประการจากผู้ฟัง
จะมีคำไม่ชี้เฉพาะอันได้แก่คำว่า ใคร อะไร ที่ไหน เท่าไร เหตุใด เมื่อไร
กี่ อยู่ในตำแหน่งคำหรือกลุ่มคำที่ถามถึง

ประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ จะมีคำบอกการถาม หรือ
กับ ไหม อยู่ท้ายประโยค

ประโยคถามให้เลือกเอา ใช้ถามผู้ฟังเพื่อให้เลือกตอบอย่างใด

อย่างหนึ่ง

๓. ประโยคบอกให้ทำ

ประโยคบอกให้ทำมีหลายชนิด เช่นประโยคสั่ง ประโยคชักชวน และประโยคอนุญาต

ประโยคสั่ง ใช้บังคับให้ผู้ฟังทำตาม

ประโยคสั่งที่มีความหมายปฏิเสธ หรือเป็นประโยคที่ใช้ห้าม

ประโยคขอร้อง ใช้ขอร้องให้ผู้ฟังทำตาม

ประโยคชักชวน ใช้ชักชวนให้ผู้ฟังทำตาม

ประโยคอนุญาต ใช้อนุญาตให้ผู้ฟังทำได้

ประโยคเสนอแนะ ใช้แนะให้ผู้ฟังปฏิบัติ ไม่ได้บังคับหรือขอร้อง

ประโยคปลอบ ใช้ชักจูงให้ผู้ฟังคลายความโกรธ ความกังวล หรือเสียใจ

ประโยคขู่ ใช้ชักจูงให้ผู้ฟังทำตามด้วยวิธีบอกผลของการไม่ทำตามไว้

ประโยคท้าทาย ใช้ชักจูงให้ผู้ฟังทำตามด้วยวิธีบอกผลของการไม่ทำตามไว้ เช่นเดียวกับประโยคขู่ แต่ต่างกับประโยคขู่ คือประโยคท้าทาย ประกอบด้วยประโยคความเดียว ๒ ประโยคเรียงกัน ประโยคแรกบอกเนื้อความตรงข้ามกับที่ผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังปฏิบัติ

การที่ประโยคแสดงเจตนาของผู้ใช้ประโยคไม่ตรงตามรูปประโยค ประโยคถามให้ตอบทำหน้าที่แจ้งให้ทราบ ประโยคแจ้งให้ทราบทำหน้าที่ถามให้ตอบ ประโยคถามให้ตอบทำหน้าที่บอกให้ทำ ฯลฯ ก็เพราะในบางกรณี ผู้พูดมิได้แสดงเจตนาออกมาตรงๆ แต่ผู้ฟังก็อนุมานได้จากสถานการณ์แวดล้อม

๒.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาโฆษณา

ศรีจันทร์ วิชาตรง (๒๕๒๓ : ๓๐) ได้วิเคราะห์ลักษณะภาษาไทยที่ใช้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวัน ระหว่างพ.ศ. ๒๕๑๕ - ๒๕๒๑ เป็นการศึกษาทางด้านโครงสร้างของภาษาไทย เช่น ลักษณะการใช้คำ ชนิด และโครงสร้างของวลี ประโยคที่ปรากฏเฉพาะในข้อความพาดหัวและข้อความรองพาดหัวเท่านั้นผลของการวิจัยสรุปได้ว่า ลักษณะการใช้คำในภาษาโฆษณามี ๔๓ ลักษณะ ตัวอย่างเช่น ไม่ใช้คำลักษณนามในที่ที่ควรใช้ ตัดส่วนของคำ ใช้คำสแลงและคำคำเป็นต้น วลีในภาษาโฆษณามี ๕ ชนิด คือ นามวลี กริยาวลี สถานวลี กาลวลี และบุพบทวลี ประโยคในภาษาโฆษณามี ๓ ชนิด คือ ประโยคสามัญ ประโยคซับซ้อนและประโยคผสม ซึ่งตรงกับภาษามาตรฐาน

วรารณ รัตนกาญจน์ (๒๕๒๔ : ๒๔๘-๒๔๙) ได้ศึกษาการใช้คำและการใช้เครื่องหมายในภาษาโฆษณานในหนังสือพิมพ์รายวันไทยพ.ศ. ๒๕๑๕ กับ พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นการศึกษาเปรียบเทียบชนิดของคำ ผลของการวิจัยพบว่า ลักษณะการใช้คำในภาษาโฆษณานในหนังสือพิมพ์รายวันในระยะเวลา ๑๐ ปีนั้นมีลักษณะการใช้คำแบบไม่เป็นทางการ การใช้คำซ้ำ การใช้คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ การใช้คำที่ทำให้เกิดภาพ ซึ่งลักษณะดังกล่าวได้มีการใช้ที่แตกต่างกันในระยะเวลา ๑๐ ปี แต่ในส่วนที่แตกต่างกันคือ รายละเอียดในการใช้คำ และความถี่ของคำที่ใช้ในแต่ละปี ส่วนการใช้เครื่องหมายนั้นมีลักษณะแตกต่างกันทั้งรูปเขียนและวิธีใช้

นลินี สีนุเสถ (๒๕๓๖ : ก) ได้วิเคราะห์กลุ่มคำภาษาไทยจากโฆษณา ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๓๗-พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของภาษาไทยในแง่อักษรวิธี วลีและความหมาย ผลการวิจัยพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงด้านอักษรวิธี ๔ ลักษณะคือ เปลี่ยนแปลงพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกดและการเพิ่ม

วิสรรชนีย์ ส่วนการเปลี่ยนแปลงด้านวลีมี ๓ ลักษณะคือการลดละคำ การเพิ่มคำ และการเลิกใช้ และการเปลี่ยนแปลงด้านความหมายมี ๓ ลักษณะเช่นกัน คือ ความหมายกว้างออก ความหมายแคบเข้า และความหมายย้ายที่

๓. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับรูปแบบโฆษณา

๓.๑ เอกสารที่เกี่ยวกับรูปแบบโฆษณา

รูปแบบของการโฆษณามีหลายประเภท แต่ละประเภทเหมาะสำหรับการโฆษณาสินค้าแต่ละประเภทไป และเหมาะสมกับความมุ่งหมายในการโฆษณาแต่ละอย่าง ซึ่งชม ภูมิภาค (๒๕๑๓: ๓๗-๔๐) ได้เสนอรูปแบบของการโฆษณา ดังนี้

๑. แบบเหตุผล แบบนี้ต้องการจะจงใจให้เกิดความเชื่อมั่น โดยเสนอข้อเท็จจริงต่างๆ เสนอแงขยายและอื่น มีการเสนอข้อโต้แย้งเพื่อจะพิสูจน์ว่าสินค้านั้นดีเยี่ยม ให้เหตุผลว่าทำไมจึงสมควรซื้อผลิตภัณฑ์นั้น การโฆษณาแบบนี้ ใช้สำหรับโฆษณาสิ่งของประเภทเครื่องจักรกล รถบรรทุก เครื่องใช้ประจำสำนักงานหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ไม่มีคนรู้จัก หรือผลิตภัณฑ์ที่มีคู่แข่งมาก

๒. แบบใช้ความสนใจทั่วไปของมนุษย์ ที่ปัจจัยทางจิตหลายอย่างที่มีผลให้เกิดการกระทำนอกเหนือไปจากเหตุผลเราพบว่าเมื่อมีการเสนอแนะ จิตใจของเราจะคอยสนองเองตามธรรมชาติ เหตุผลจะถูกลืมเสียสิ้นจะเกิดการกระทำโดยมีอารมณ์เป็นพื้นฐาน การโฆษณาประเภทที่มุ่งกระตุ้นอารมณ์เป็นส่วนใหญ่ ไม่ได้คำนึงถึงเหตุผลหรือสติปัญญาเท่าไรนักนั้น เราเรียกว่าแบบให้ความสนใจทั่วไป การโฆษณาแบบนี้ให้สิ่งยั่วยุเหล่านี้เป็นพื้นฐานคือความภูมิใจ, ความกลัว, ความรัก, ความยุติธรรม, ความรักชาติ, ความเป็นมิตร, ความสุข โดยทั่วไปแล้วการโฆษณาแบบนี้ใช้ได้ผลดีมาก ในการโฆษณาความสะดวกสบาย ความหรูหรา เช่นใช้โฆษณารถยนต์ น้ำหอมและสิ่งละเอียดอ่อนอื่น ๆ

๓. แบบยั่วยุประสาทสัมผัส การโฆษณาประเภทที่ยั่วยุประสาทสัมผัสอันใดอันหนึ่งในห้าอันนั้น เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นการใช้อรรถาธิบายและมีรูปภาพ ซึ่งประกอบ

เข้ากับบรรดาธิบายนั้นการโฆษณาอาหารก็ใช้การโฆษณาแบบนี้ โดยใช้ภาพกับคำ
คุณศัพท์ประเภทอธิบายคุณภาพเช่น สดชื่น รสอร่อย ฯลฯ

๔. แบบเรื่องราว แบบนี้ใช้มากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในนิตยสารดี ๆ
และเป็นโฆษณาเพื่อขายสินค้าและบริการโดยตรง การโฆษณาแบบนี้สามารถจะ
อธิบายสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เข้าใจได้ แบบโฆษณาชนิดนี้ใช้ได้ผลในการประกันชีวิต
เครื่องบินเพลิง รถยนต์

๕. แบบสนทนา แบบนี้มีลักษณะคล้ายกับแบบเรื่องราว แบบสนทนานี้ก็คือ
การสนทากันระหว่างผู้ใช้ผลิตภัณฑ์นั้นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ หรืออาจจะเป็นการพูด
ของผู้ใช้คนหนึ่งหรืออาจจะเป็นผู้ใช้ผลิตภัณฑ์นั้นคนหนึ่งแนะนำผลิตภัณฑ์แก่อีกคนหนึ่ง

๖. แบบประจักษ์พยาน เป็นคำพูดของผู้ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วไปเกี่ยวกับ
ผลิตภัณฑ์นั้น เช่นมีรูปดาราภาพยนตร์บอกชื่อไว้เสร็จ แล้วมีคำพูดเกี่ยวกับ
ผลิตภัณฑ์นั้น แบบนี้เรียกว่า แบบประจักษ์พยานจริงอีกแบบหนึ่งมีรูปผู้ให้ แต่ไม่
บอกชื่อเพียงแต่เป็นบุคคลที่แทนคนในพวกเหล่านั้น เช่นการโฆษณามวง ก็อาจจะ
มีรูปเด็ก แล้วก็มีคำพูดของเด็ก เช่น "ฉันชอบนมตราเต่า" อย่างนี้เป็นต้น

๗. แบบรูปภาพและคำอธิบายประกอบ แบบนี้มีภาพและคำอธิบายใต้ภาพ
เป็นภาพหลายภาพ และโดยปกติการโฆษณามักจะกินเนื้อที่เต็มหน้า โดยปกติสินค้า
ที่เหมาะสมสำหรับการโฆษณาแบบนี้มักจะเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทมีแง่ขายหลายแง่และแต่
ละแง่ที่มีความเด่นพอ ๆ กัน

๘. แบบเสนอแง่ขายตรง แบบนี้ใช้มากเพราะว่านิตยสารหรือนิตยสารหรือหนังสือ
พิมพ์รายวันนั้นเนื้อที่แพง ต้องเสนอแง่ขายทันทีไม่อ้อมค้อม

๙. แบบการรื้อฟื้น แบบนี้ส่วนมากเป็นการโฆษณาชื่อหน่วยงาน ยี่ห้อมากกว่า
จะเสนอขายผลิตภัณฑ์ใดผลิตภัณฑ์หนึ่ง

๓.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวกับรูปแบบการโฆษณา

อุบลวรรณ ปิติพัฒนาโฆษิตและอวยพร พานิช (๒๕๓๐ : ๒๕๓ - ๒๕๔) ได้
ศึกษาวิวัฒนาการภาษาโฆษณาในหนังสือพิมพ์ไทยพ.ศ. ๒๕๒๗ - พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นการ

ศึกษาวิวัฒนาการภาษาโฆษณาด้านอวัจนภาษาและวัจนภาษา โดยแบ่งภาษาโฆษณาออกเป็น ๘ ยุค ผลการวิจัยพบว่าในด้านอวัจนภาษานั้นเริ่มจากการใช้อักษรล้วน แล้ววิวัฒนาการด้วยการเพิ่มภาพประกอบ และรูปแบบการโฆษณายังเป็นลักษณะง่ายๆ เขียนถ้อยคำเรียง ๆ กัน มีข้อความพาดหัว มีภาพประกอบพร้อมคำอธิบาย ในด้านวัจนภาษาพบว่าภาษาโฆษณาเริ่มจากถ้อยคำประโยคที่ยืดยาวพุ่มเพื่อยกความจำเป็น แล้วค่อยเปลี่ยนเป็นการใช้ภาษาในลักษณะต่าง ๆ ที่สั้นกะทัดรัดดึงดูดความสนใจ เช่น ภาษาพูด ภาษาที่โรดเฟนต่าง ๆ การใช้คำขวัญซึ่งเริ่มจากลักษณะที่ยืดยาวไม่สู้คล้องจองนัก แล้ววิวัฒนาการตลอดเวลาจนกลายเป็นคำสั้น ๆ จำง่าย การใช้สำนวนเริ่มจากที่มีลักษณะตรง ๆ ง่าย ๆ จนกลายเป็นเทคนิคในการเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนให้เหมาะกับประเภทของสินค้าในปัจจุบัน

๔. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับเทคนิคการเขียนโฆษณา

๔.๑ เอกสารที่เกี่ยวกับเทคนิคการเขียนโฆษณา

เทคนิคในการเขียนข้อความโฆษณานี้มี ๒ ส่วนได้แก่

๑. เทคนิคการเขียนข้อความพาดหัว

๒. เทคนิคการเขียนข้อความปิดท้าย

๑. เทคนิคการเขียนข้อความพาดหัว

ข้อความพาดหัวที่ได้ผลมากที่สุด ต้องมีเนื้อหาซึ่งให้คำมั่นสัญญาหรือรับรองกับผู้อ่านถึงประโยชน์ที่จะได้รับอย่างใดอย่างหนึ่ง และเขียนให้ชัดเจนตรงจุดถึงสรรพคุณของสินค้าทำให้เกิดเทคนิคแบบต่าง ดังที่ สุรีย์ สิริพัฒน์ (๒๕๒๕ : ๒๕-๒๗) อ้างข้อความของเจฟคินส์ ซึ่งเสนอเทคนิคในการเขียนข้อความพาดหัวที่ใช้กับสื่อโฆษณาที่เป็นประเภทสิ่งตีพิมพ์ โดยสรุปเทคนิคที่สำคัญๆ ได้ ๑๐ เทคนิคดังต่อไปนี้

๑. แบบบอกเรื่องราว บอกข่าว และแสดงข้อความโฆษณา เป็นการแจ้งประกาศ หรือกล่าวถึงรายละเอียดของคุณภาพ หรือคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์เพื่อให้เกิดความสนใจ ตัวอย่างเช่น

การเปลี่ยนโฉมหน้าการค้าของอัฟริกาใต้ : นักธุรกิจชาว

อังกฤษควรสนใจ

(สถานทูตอัฟริกาใต้)

บริการระดับเอกอัครราชทูตของ TWA ใ้ที่นั่งที่สะดวก

สบายที่สุดแก่ท่านสู่นครนิวยอร์ก ชิคาโก บอสตัน และ

ซานฟรานซิสโก

(สายการบิน TWA)

๒. แบบบอกชื่อ เป็นการใช้ชื่อบริษัท ยี่ห้อ หรือชื่อสินค้าให้ปรากฏอยู่ในข้อความพาดหัว เพื่อต้องการจะเน้นให้ลูกค้าจำได้ ตัวอย่างเช่น

เครื่องปั่น Moulinex ใหม่มืดคม

(Moulinex)

๓. แบบกล่าวอ้างประจักษ์พยาน และอ้างคำพูดคนอื่น เป็นการนำหลักฐานมายืนยันให้ลูกค้าเกิดความเชื่อมั่น หรือไว้วางใจในผลิตภัณฑ์ ตัวอย่างเช่น

"ผมชอบดื่มเหล้าไวน์รสดี เพราะมันทำให้ผมมีความสุข"

(ดารานักแสดง Geoffrey Keen กล่าว)

"ฉันต้องการความช่วยเหลือ....."

ไม่มีใครต้องการฉัน

ไม่มีใครต้องการฉัน"

(สมาคมช่วยเหลือคนสูงอายุ)

๔. แบบสัมผัสอักษร เป็นการใช้คำที่มีเสียงสัมผัสกัน ตัวอย่างเช่น

" Buy a Boyd Now "

(Boyd Pianos, Croydon ๑๙๓๒)

๕. แบบให้ผู้ซื้ออยากลองใช้ เร้าอารมณ์ และความอยากรู้อยากเห็น เป็นการใช้ข้อความที่ท้าทาย ก่อให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น แต่เป็นข้อความที่ไม่กระจางชัดในตัวเอง ผู้อ่านต้องอ่านเพิ่มเติมจากข้อความเนื้อหา สำหรับแบบเร้าอารมณ์นั้นโดยมากเป็นข้อความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการกุศล การบริจาค ความรู้สึกที่มีต่อความเป็นอยู่ การดำเนินชีวิต หรือความปรารถนา ตัวอย่างเช่น

คุณสามารถเปลี่ยนแปลงโฉมหน้าของสหราชอาณาจักร

(Liberal Party Organization)

ถ้าหนูมีน้องอีกหนึ่งคน หนูจะต้องตาย

(สมาคมวางแผนครอบครัว)

๖. แบบคำถาม เป็นการใช้ข้อความที่เป็นคำถามทั่ว ๆ ไป หรืออย่างตรงไปตรงมาไม่อ้อมค้อม ตัวอย่างเช่น

คุณชอบออกนอกบ้านทั้งที่จมูกเป็นมันอย่างนั้นหรือ

(Dabitoff Dry Cleaner)

๗. แบบลดราคา เป็นข้อความที่ทำให้ลูกค้าทราบว่าตนจะได้รับประโยชน์คุ้มค่าเกินราคาที่ใช้จ่ายไป ถ้าซื้อสินค้าหรือบริการนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น

เดินทางเรือด้วยกัน ๒ คน รอบทะเลแคริบเบียน

ในราคาเท่า ๑ คน ต่อ ๒๓๕ ปอนด์

(Cunard)

๘. แบบปฏิเสธ เป็นข้อความที่มีความหมายปฏิเสธ ตัวอย่างเช่น

ถ้าคุณพูดได้มากกว่า ๕ ภาษาแล้วละก็

คุณไม่ต้องอ่านเรื่องต่อไปนี้

(สถาบันภาษา Linguaphone)

๙. แบบคำสั่ง เป็นข้อความที่บังคับหรือเร่งรัดให้ลูกค้าเกิดการกระทำตามที่ต้องการ ตัวอย่างเช่น

จงฉีกพรหมผืนเล็ก ๆ ด้วยตนเอง...มันง่ายมาก

(บริษัทขายไหมพรม Readicut Wool Co., Ltd.)

๑๐. แบบเสนอใจความไม่สมบูรณ์แบบ และภาพมีคำบรรยายใต้ภาพเป็นการเขียนข้อความที่ไม่สมบูรณ์ขึ้นต้น จากนั้นต่อด้วยภาพ จุดหรือสัญลักษณ์อื่นๆและข้อความที่เหลือจากตอนต้น เพื่อเสริมข้อความนั้นให้สมบูรณ์หรือขึ้นต้นด้วยภาพและมีข้อความอธิบายอยู่ใต้ภาพนั้น ตัวอย่างเช่น

น้ำหอม Weil de Weil

น้ำหอมที่น่าสมัยที่สุดของฝรั่งเศส

(ภาพขวดน้ำหอม)

...ผลิตโดยบริษัทน้ำหอมของฝรั่งเศส

ที่มีชื่อเสียง - Jean Pierre Weil

ขณะ ภาวนานี้ (๒๕๒๗: ๒๕๖-๒๕๕) ได้กล่าวถึงประเภทเทคนิคของการเขียนข้อความพาดหัวว่า มีหลายแบบหลายลักษณะ แต่ที่นิยมใช้กัน ได้แก่

๑. พาดหัวแบบเป็นข่าว มีลักษณะเหมือนกับพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ทั่วไป เช่น

วิวัฒนาการหมัดกมาถึงแล้ว

ก้าวใหม่ของ...โครงการของศตวรรษหน้า

สำหรับวันนี้...สปอร์ตแวร์ใหม่ในรูปฝ่ายบริสุทธิ์ เป็นต้น

๒. พาดหัวแบบให้การสัญญาหรือรับรองในคุณภาพ เป็นการบอกถึงประโยชน์และความพอใจที่ผู้บริโภคจะได้รับจากผลิตภัณฑ์หรือบริการ เช่น

ถอดง่าย ล้างง่าย ประกอบง่าย

เนรมิตสีผมอย่างง่ายดาย

ผิวพรรณของคุณจะสดใสอยู่เสมอ

เหาะ...สัณติก็อร่อย เป็นต้น

๓. พาดหัวเพื่อก่อให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งทำให้คนพึงสนใจโฆษณา นั้น เป็นข้อความที่สร้างความน่าสนใจขึ้นจนต้องอ่านข้อความโฆษณา เพื่อให้ทราบรายละเอียด เช่น

หากคนที่คุณรักสับสนบุหรี ใส่ใจเขาด้วย...

สะอาดกว่าประหยัดกว่า

ระวัง...อย่างน้อยก็สี่โอกาสเขียนนะ ที่คุณจะอึ้งม่อ้อย

ได้คุณค่าจาก...ฟรี เป็นต้น

๔. พาดหัวแบบเลือกสรรกลุ่มผู้บริโภคนำมาซึ่งความสนใจโฆษณา เป็นข้อความที่ระบุว่ากลุ่มเป้าหมายใดควรที่จะต้องอ่านข้อความโฆษณาของเรา เช่น

ท่านที่เข้าสู่วัยชรา โปรดฟัง

ระวัง...อาหารเสริมสำหรับทารก

ประดิษฐ์กรรมความบันเทิงขึ้นเองที่ทำทายนักเล่นวีดีโอเทป

ทุกระดับ เป็นต้น

๕. พาดหัวแบบบอกวิธีการใช้ผลิตภัณฑ์หรือให้บริการ เป็นพาดหัวที่ทำให้ ผู้บริโภคสามารถเข้าใจวิธีการใช้ได้อย่างดีพอสมควร เช่น

เพียงเติมน้ำสุกอุ่น

วีดีโอ...เล่นง่าย

เราให้บริการซื้อขายพันธบัตร เป็นต้น

๖. พาดหัวแบบต้องอาศัยภาพประกอบการโฆษณาด้วยจึงจะสร้างความเข้าใจชัดเจน เช่น

หุคุณบอบบางเกินกว่าจะทำความสะอาดด้วยสิ่งเหล่านี้

ไว้...ปลอดภัยกว่า... เป็นต้น

๗. พาดหัวแบบใช้คำถาม เป็นพาดหัวที่ใช้คำถามไปยังผู้บริโภคที่เป็น กลุ่มเป้าหมายให้เกิดความสนใจหากคำตอบเอาจากข้อความโฆษณา เช่น

คุณกำลังรอ.....อยู่ใช่หรือเปล่า

คุณอยู่ได้สูงเพียงใด

พันธุ์ที่ ๓ จำเป็นด้วยหรือ เป็นต้น

๘. พาดหัวแบบเป็นคำสั่ง เป็นพาดหัวที่บอกหรือสั่งไปยังกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเลยว่าให้ทำอะไร หรือต้องทำอะไรบ้างอีก ทั้งยังมีเงื่อนไขในเรื่องของเวลาเข้ามาเกี่ยวข้องอีกด้วย เช่น

ใช้กระทิงแดง

เลือกเฉพาะ เพ็ชรโรคม เป็นต้น

๕. พาดหัวในรูปของคำขวัญ เช่น

พิเคราะห์เฉพาะผิว

ปรนนิบัติเฉพาะคุณ

น่ารัก ตรึงใจ สะท้อนใจ สะท้อนอารมณ์ เป็นต้น

๒. เทคนิคการเขียนข้อความปิดท้าย

อวยพร พานิช (๒๕๒๗: ๑๗๘-๑๗๙) กล่าวถึงข้อความปิดท้ายว่าเป็นข้อความส่วนสุดท้ายของโฆษณา เป็นประโยคสรุปให้ผู้คนจดจำข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า ก่อนที่จะจบโฆษณานั้น เป็นประโยคที่ต้องการให้ผู้อ่านจำได้ง่ายหรือช่วยเสนอประโยชน์ของสินค้าอีกครั้ง โดยทั่วไปมักประกอบด้วยชื่อสินค้า ตราสินค้า และคำขวัญวางไว้ด้วยตัวอักษรขนาดไม่ใหญ่นัก แต่มีรูปแบบที่น่าสนใจ แยกห่างจากข้อความอธิบายสรรพคุณ ข้อความส่วนนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งเป็นส่วนกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดปฏิกิริยาซึ่งอาจเป็นทางบวกหรือลบก็ได้ ฉะนั้นผู้เขียนข้อความโฆษณาจึงจำเป็นต้องหาถ้อยคำที่สั้น แต่มีเหตุผลและบอกผลประโยชน์ที่ผู้อ่านจะได้รับไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านตัดสินใจทันที

๕.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนโฆษณา

สุรีย์ สิริพัฒน์ (๒๕๒๕: ๒๐๓) ได้วิเคราะห์การเขียนข้อความโฆษณานิเทศสารเป็นการศึกษาประเภทเทคนิคในการเขียนข้อความโฆษณาผลของการวิจัยพบว่า ประเภทเทคนิคที่นิยมใช้มากที่สุด ในการเขียนข้อความโฆษณานั้นแต่ละส่วนของบทโฆษณา คือข้อความพาดหัวแบบบอกเรื่องราว บอกข่าว และแสดงข้อความโฆษณา ข้อความเนื้อหาใช้ แบบเสนอขายโดยตรง ข้อความปิดท้ายที่เป็นคำขวัญใช้แบบบอกบุคลิกลักษณะ และคุณภาพของสินค้า ส่วนกลุ่มสินค้าที่นิยมใช้ประเภทเทคนิคในการเขียนข้อความโฆษณามากที่สุด ในการเขียนข้อความพาดหัวและข้อความเนื้อหา คือกลุ่มเครื่องกิน - ดื่มและยารักษาโรค และในการเขียนข้อความปิดท้ายที่เป็นคำขวัญ คือกลุ่มเครื่องสำอาง

บทที่ ๒

วิเคราะห์การใช้ภาษาโฆษณา

ภาษาโฆษณาเป็นภาษาที่มีลักษณะเฉพาะมุ่งเน้นนำพาให้ผู้อ่านสนใจและเกิดการกระทำตามที่ผู้ผลิตตั้งเป้าหมายไว้งานนั้นจะประสบผลสำเร็จได้ ก็ต่อเมื่อผู้เขียนโฆษณาได้ใช้ความพยายามในการเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสินค้าตลอดจนคิดค้นหาคำแปลกๆ มาใช้อยู่เสมอ เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้อ่านและวิธีการที่จะได้คำเหล่านั้นก็คือ การสร้างคำใหม่ นอกจากการสร้างคำใหม่แล้ว การใช้ประโยคแสดงเจตนาที่มีความสำคัญเช่นกันเพราะผู้เขียนโฆษณาจะเขียนข้อความใดๆ ย่อมต้องมีเจตนาให้ผู้รับสารกระทำตาม

จากการศึกษาโฆษณายานหนังสือพิมพ์ไทยตั้งแต่พ.ศ. ๒๓๘๗ - พ.ศ. ๒๔๗๕ พบว่ามีการใช้ภาษาโดยการสร้างคำใหม่และการใช้ประโยคแสดงเจตนา ดังนี้

การสร้างคำใหม่

การสร้างคำใหม่ที่พบในโฆษณา สามารถแบ่งได้ ๓ ลักษณะดังนี้

๑. คำประสม
๒. คำซ้อน
๓. คำซ้ำ

๑. คำประสม

คำประสมที่พบสามารถแบ่งตามชนิดของคำได้ ๓ ชนิด ดังนี้

๑.๑ คำประสมที่เป็นคำนาม

- ๑.๑.๑ คำประสมที่เป็นคำนามประกอบด้วยคำนามกับคำนาม
ดังตัวอย่าง

เพราะตบนั้นเป็นของใหญ่ และเป็นของเหมือนฟองน้ำ

(สยามสมัย พุทธ เดือน ๓ เบญจศก ๑๒๔๕ หน้า ๑๑๓)

ฟองน้ำ ประกอบด้วย ฟอง + น้ำ

ฟองน้ำ หมายถึง สิ่งที่มีลักษณะ เป็นรูพรุนอ่อนนุ่มและซับน้ำได้ดี

เมื่อโรคนี้มันเกาะแก่ผู้ใดแล้วจะทำให้หมดราย

ผิวพรรณซีดเก๋ียม ร่างกายอ่อนแอเป็นคนขี้เกียจ

มักเบื่อหน่ายในกิจการของแม่บ้าน

(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๕)

แม่บ้าน ประกอบด้วย แม่ + บ้าน

แม่บ้าน หมายถึง หญิงผู้จัดการงานในบ้าน

ผู้ซื้อควรรจำที่เมื่อยามีชื่อ "บริบูรณ์เรือสกล" ทุกเม็ด

มีขายทั่วไปตามหัวเมืองที่ขายยาของห้างบริบูรณ์เรือสกล

(เฉลิมรัฐธรรมนุญ ๑๐ ธันวาคม ๒๔๕๗ หน้า ๒๐)

หัวเมือง ประกอบด้วย หัว + เมือง

หัวเมือง หมายถึง เมืองอื่นนอกจากเมืองหลวง

๑.๑.๒ คำประสมที่เป็นคำนามประกอบด้วยคำนามกับคำกริยา
ดังตัวอย่าง

การใช้จ่ายอย่างเมื่อดรับทานง่ายคล้ายกับรับทาน

ช็อกกาเรตหรือรับทานเครื่องว่าง

(ยามาริต สุกร์ ๓๑ สิงหาคม ๒๔๖๖ หน้า ๒)

เครื่องว่าง ประกอบด้วย เครื่อง + ว่าง

เครื่องว่าง หมายถึง ของกินนอกเวลากินข้าว

หมอได้แก้ด้วยยาชื่อ "ปราบโรคหิวาต์" ตราเรือบิน

(หนังสือพิมพ์ไทย อังคาร ๑๒ มกราคม ๒๔๖๒ใบแทรก)

เรือบิน ประกอบด้วย เรือ + บิน

เรือบิน หมายถึง เครื่องบิน

ดับไม้ปรกติเป็นเหตุให้เกิดความไข้ในท้องในไข้คัน

แลในเส้นเอน

(สยามไสมย พุทธ เดือน ๓ จศ. ๑๒๔๕ หน้า ๑๑๓)

ไข้คัน ประกอบด้วย ไข้ + คัน

ไข้คัน หมายถึง ต่อม้ำเหลืองที่อยู่ใต้ผิวหนังของ

บริเวณขาหนีบ

๑.๑.๓ คำประสมที่เป็นคำนามประกอบด้วยคำนามกับคำ

บุพบท ดังตัวอย่าง

ถ้าท่านรู้สึกรว่า เป็นโรคหนองใน อย่าทิ้งไว้ให้นานวัน

(บางกอกการเมือง อังคาร ๑๖ กันยายน ๒๔๖๓ หน้า ๕)

หนองใน ประกอบด้วย หนอง + ใน

หนองใน หมายถึง ชื่อการโรคชนิดหนึ่งเกิดหนองในช่อง

ปัสสาวะ

๑.๑.๔ คำประสมที่เป็นคำนามประกอบด้วยคำนามกับคำวิเศษณ์

ดังตัวอย่าง

ห้ามรถติดที่ออกสดๆ แลทำให้น้ำเหลืองแห้ง กินไปหัวจะ

ค่อยๆ หดเหี่ยวแห้งไปจนหายสนิท

(หนังสือพิมพ์ไทย อังคาร ๑๓ มกราคม ๒๔๖๒ หน้า ๒)

น้ำเหลือง ประกอบด้วย น้ำ + เหลือง

น้ำเหลือง หมายถึง วัตถุเหลว าสี เหลือง อยู่ใน

หลอดน้ำเหลืองกระจายไปยังอวัยวะแทบทุกส่วนของร่าง

กายหรือไหลออกมาทางแผล

โรคตับพิการ ตับบวม ตับแข็ง น้ำดีเดินไม่ปกติ

หรือตับบวมเพราะพิษไข้ต่าง ๆ

(ราษฎร พุทธสปี ๑๓ ธันวาคม ๒๔๗๑ หน้า ๑๐)

น้ำดี ประกอบด้วย น้ำ + ดี

น้ำดี หมายถึง น้ำย่อยชนิดหนึ่งเกิดในตับแล้วไหลไปอยู่
ในถุงน้ำดี

หางนี้ได้สั่งตัวยา ยาฉืด...นอกจากนั้นยังมีเครื่องหอม

น้ำมันหอม เครื่องทำน้ำไรดา

(ราษฎร สุกรี ๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๑ หน้า ๑๒)

เครื่องหอม ประกอบด้วย เครื่อง + หอม

เครื่องหอม หมายถึง เครื่องสำอาง

๑.๒ คำประสมที่เป็นคำกริยา

๑.๒.๑ คำประสมที่เป็นคำกริยาประกอบด้วยคำกริยากับคำนาม
ดังตัวอย่าง

ผู้ที่รื้อไขทุกคนคงรู้สึกกำลัง-กำลังใจ-และกองประสาท

ลดถอยลงไม่มากก็น้อยตามสภาพของโรค

(ศรีกรรณ เสงฆ์ ๑๘ มิถุนายน ๒๔๗๕ หน้า ๒)

รื้อไข ประกอบด้วย รื้อ + ไข

รื้อไข หมายถึง พ้นจากไข , หายจากไขใหม่ ๆ

เพราะเราไม่รู้ได้ว่าอุบัติเหตุโรค-กาฬโรคจะมีมาเยี่ยม

เราเมื่อไร? ขออย่านอนใจรีบเตรียมตัวไว้เสีย

แต่เดี๋ยวนี้

(รวมข่าว อังคาร ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๕)

นอนใจ ประกอบด้วย นอน + ใจ

นอนใจ หมายถึง มั่นใจ วางใจ ไม่รีบร้อน

ท่านผู้ใดจะปลุกผีขอเชิญไปซื้อที่ห้างปากคลองตลาด

กรุงเทพฯ

(จีนันสยามวารศัพท์ พจนานุกรม ๑๒ มกราคม รศ.๑๒๕

หน้า ๓)

ปลุกผี ประกอบด้วย ปลุก + ผี

ปลุกผี หมายถึง การนำวิญญาณเข้าสู่ร่างกาย

ทางผีวณตรงที่มีรอยกรีด เพื่อให้มีภูมิกัมภันโรคผีตาย

๑.๒.๒ คำประสมที่เป็นคำกริยาประกอบด้วยคำกริยากับคำกริยา

ดังตัวอย่าง

โรคเหล่านี้ต้นเหตุจะเกิดด้วยอะไรนั้นจะชี้แจงในที่นี้

ยืดยาวมาก

(สยามสัปดาห์ พุศ. ๑๔ มิถุนายน ๒๔๖๕ หน้า ๗)

ชี้แจง ประกอบด้วย ชี้ + แจง

ชี้แจง หมายถึง พูดยบายความให้เข้าใจชัดเจน

ไม่ทันหมดขวดเห็นคุณทันที ราคากุณมีชื่อเสียงมาก่อน

ยาวนานอื่น ไม่เชื่อทำให้สอบถามท่านสุภาพสตรีที่เคยใช้

(เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๓๐ สิงหาคม ๒๔๖๘ หน้า ๑๕๒๘)

สอบถาม ประกอบด้วย สอบ + ถาม

สอบถาม หมายถึง ใต้ถาม, ขอทราบข้อสงสัยแคลงใจ

สถานที่ขายปลีกและขายส่งที่เจริญรัชพานิชห้างขายยา
วัดอุหมอเปลี่ยน

(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๖)

ขายปลีก ประกอบด้วย ขาย + ปลีก

ขายปลีก หมายถึง ขายเป็นส่วนย่อย, ขายตรงแก่
ผู้บริโภคใช้สอย

ขายส่ง ประกอบด้วย ขาย + ส่ง

ขายส่ง หมายถึง ขายเป็นจำนวนมากๆ แก่ร้านค้าย่อย
หรือร้านที่เป็นลูกค้าประจำ

๑.๒.๓ คำประสมที่เป็นคำกริยาประกอบด้วยคำกริยากับคำวิเศษณ์
ดังตัวอย่าง

อย่าได้หลงผิดมารับประทานยาอื่นอยู่เลย ลองโรสมกวน
สัก ๗ วัน ท่านจะเห็นคุณ

(ศรีกรุง อังคาร ๓๐ กันยายน ๒๔๗๓ หน้า ๕)

หลงผิด ประกอบด้วย หลง + ผิด

หลงผิด หมายถึง เข้าใจผิด , สำนึกผิด

๑.๒.๔ คำประสมที่เป็นคำกริยาประกอบด้วยคำวิเศษณ์กับคำ
กริยา ดังตัวอย่าง

...แต่หาใช่ยาอย่างขนานที่ท่านเคยใช้ เห็นสรรพคุณ
แล้วไม่ (สียาก็คล้ายคลึงกันขวดยาก็เหมือนกัน)

(จีนโนสยามวารศัพท์ พุศ ๕ เมษายน ๒๔๖๕ หน้า ๑)

คล้ายคลึง ประกอบด้วย คล้าย + คลึง

คล้ายคลึง หมายถึง เกือบเหมือน

ยาหอมตรากิเลนของท่านเป็นยาที่มีคุณประโยชน์ในทาง
บำรุงสมองและหัวใจขึ้นบาน
(ศรีกรุง อาทิตย์ ๑ มกราคม ๒๔๗๕ หน้า ๓๐)
ขึ้นบาน ประกอบด้วย ขึ้น + บาน
ขึ้นบาน หมายถึง เบิกบาน

๑.๓ คำประสมที่เป็นคำวิเศษณ์

๑.๓.๑ คำประสมที่เป็นคำวิเศษณ์ประกอบด้วยคำวิเศษณ์กับ

คำกริยา ดังตัวอย่าง

สุรายาจีนชนิดนี้มีกลิ่นหอมหวานและมีรสกลมกล่อม

(ยามาโรต เสาร์ ๑๗ มิถุนายน ๒๔๖๕ หน้า ๖)

กลมกล่อม ประกอบด้วย กลม + กล่อม

กลมกล่อม หมายถึง ที่เข้ากันพอดี ไร้แก่นรส

๑.๓.๒ คำประสมที่เป็นคำวิเศษณ์ ประกอบด้วยคำวิเศษณ์

กับคำนาม ดังตัวอย่าง

ยานี้ได้เคยใช้รักษารคชนิดนี้มาแล้วมากต่อมาก

จนเจ้าของกล้าทำได้อย่างเต็มปาก

(เกษมรัฐ สุกร์ ๒ เมษายน ๒๔๖๕ หน้า ๑๔๕)

เต็มปาก ประกอบด้วย เต็ม + ปาก

เต็มปาก หมายถึง ใจประกอบกริยาพูดหรือกล่าว

หมายความว่าพูดได้สนิทปาก , พูดได้อย่างไม่ระดากปาก

๑.๓.๓ คำประสมที่เป็นคำวิเศษณ์ประกอบด้วยคำวิเศษณ์กับคำ

วิเศษณ์ ดังตัวอย่าง

ยานี้บำรุงโลหิตให้บริสุทธิ์งามขึ้น ทำให้มีกำลัง

ร่างกายแข็งแรงพิพพรรณสดใส

(มอญโรบสัด พุท ๑๖ เมษายน ๒๕๖๗ หน้า ๑)

สดาส ประกอบด้วย สด + าส

สดาส หมายถึง เปล่งปลั่ง, มีน้ำมีนวลดี, ไม่ขุ่นมัว

ความหมายของคำประสมที่พบในโฆษณายา

๑. มีความหมายตามคำที่นำมาประสมกัน คือ มีความหมายตามส่วนหลัก ส่วนคำที่ตามมาจะช่วยเน้นความหมาย ทำให้เกิดความหมายเฉพาะคำขึ้น ดังตัวอย่าง

กระบวนยาหอมแก้ร้อนกันแล้วยาอุทัย ยาจักรทิพย์ของบริบูรณ์

โรคสอเป็นขึ้นชื่อว่าดีกว่าที่อื่น

(มอญโรบสัด อังคาร ๑๕ เมษายน ๒๕๖๗ หน้า ๕)

ยาหอม หมายถึง ยาที่มีกลิ่นหอม มักหมายถึงยาลม

บางท่านทราบวิธีรักษาแล้วว่า เคยใช้ตัดผ่าซึ่งทำให้คนไข้เดินไม่สะดวกตั้งหลายวัน

(มอญโรบสัด ศุกรี ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ หน้า ๗)

คนไข้ หมายถึง ผู้ป่วย , ผู้บาดเจ็บ

วิธีเภสัชตรอกช่องตีได้หลักธรรางสายแดง

(ยามาโรต อังคาร ๑ สิงหาคม ๒๕๖๗ หน้า ๘)

หลักธรราง หมายถึง จุดที่ธรรางหลักกัน

ธรราง หมายถึง รถมูยยาว ๆ อย่างรถไฟ วิ่งไปตามรางด้วยกำลัง

ไฟฟ้า พ่วงกัน ๒ คัน เป็นส่วนมาก ใช้วิ่งในเมือง

๒. มีความหมายใหม่ ดังตัวอย่าง

ยาสุขสมบูรณ์ตราช้างจี๋ช้าง...รศหวานรับประทานง่าย ไม่ขมจืด คลื่นไส้

(ยามารัต สุกร์ ๓ พุทธจิกายน ๒๔๖๕ หน้า ๕)

คลื่นไส้ หมายถึง ปั่นป่วนในลำไส้จนทำให้อาเจียน

ยาเม็ดขังตัลมีดีเป็นยารักษาโรคบุษระงับความเจ็บปวด ซึ่งเกิดขึ้นใน

กระเพาะปัสสาวะ และในล้ากล้องได้ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

(กรุงเทพเดลิเมล์ อาทิตย์ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ หน้า ๕)

ล้ากล้อง หมายถึง ช่องถ่ายปัสสาวะของชาย

แก้ลมจุกเสียด ไรคองแดง ไรคอบิด แก้กระเพาะเบาเป็นพิษ

(จินนสยามวารศัพท์ อังคาร ๑๕ พุทธจิกายน รศ.๑๒๕ หน้า ๓)

ลงแดง หมายถึง ถ่ายอุจจาระออกมาเป็นโลหิตมักใช้กับผู้ป่วยยาเสพติด

๒. คำซ้อน

คำซ้อนที่พบสามารถแบ่งตามโครงสร้างได้ ๒ ลักษณะ คือ

๑. คำซ้อน ๒ คำ

๒. คำซ้อน ๔ คำ

คำซ้อน ๒ คำ

๑. คำซ้อน ๒ คำ เกิดจากการนำคำที่มีความหมายเหมือนกันซ้อนกัน

คำซ้อนลักษณะนี้มีใช้มากที่สุด เนื่องจากมีลักษณะตรงตามความหมายของคำซ้อนที่สุด
การพิจารณาคำซ้อนมี ๓ ลักษณะดังนี้

๑.๑ คำไทยซ้อนกับคำไทย ดังตัวอย่าง

เม็ดฝนคันตามตัวสัวฟ้าขึ้นทำให้ลบบ้างความสวยงามเป็นอันมาก

(หลักเมือง อังคาร ๑๒ เมษายน ๒๕๓๕ หน้า ๖)

โครงสร้างของ ลบบ้าง - ลบ + บ้าง

น้ำมันนี้จะก่อสร้างและบำรุงอวัยวะเร็วกว่าน้ำมันดับลาชนิดอื่น ๆ

(กรุงเทพเดลิเมล์ พุธ ๒ กรกฎาคม ๒๔๕๖ หน้า ๓)

โครงสร้างของก่อสร้าง - ก่อ + สร้าง

แก้บาดแผลที่สัตว์กัดขบได้ทุกอย่าง, แก้แผลพุก^๖ซ้ำหรือเห็บชาก็ได้

(หลักเมือง สุกร ๑ เมษายน ๒๔๗๕ หน้า ๑๖)

โครงสร้างของพุกซ้ำ - พก + ซ้ำ

โรคเหล่านี้ต้นเหตุจะเกิดด้วยอะไรนั้นจะชี้แจงในที่นี้ก็ยืดยาวมาก

(สยามสัปดาห์ พุธ ๑๔ มิถุนายน ๒๔๖๕ หน้า ๗)

โครงสร้างของยืดยาว - ยืด + ยาว

๑.๒ คำไทยซ้อนกับคำยืม จำแนกตามโครงสร้างดังนี้

๑.๒.๑ คำไทยซ้อนกับคำบาลีสันสกฤต ดังตัวอย่าง

เมื่อโรคนี้มันเกาะแก่ผู้ใด แล้วจะทำให้หมดราษีพิวพรณ
ชิดเกลียม

(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๔)

โครงสร้างของพิวพรณ - พิว + พรณ

๑.๒.๒ คำบาลีสันสกฤตซ้อนกับคำไทย ดังตัวอย่าง

สตรีเป็นเพศที่อ่อนแอ และจิตต์ใจก็อ่อนพร้อม จึงเป็นช่องทางให้โรคเกิดขึ้นได้ง่าย

(สยามหนุ่ม พุธสัปดาห์ ๑๘ สิงหาคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๐)

โครงสร้างของจิตต์ใจ - จิตต์ + ใจ

๑.๓ คำยืมซ้อนกับคำยืม จำแนกตามโครงสร้างดังนี้

คำบาลีสันสกฤตซ้อนกับคำบาลีสันสกฤต ดังตัวอย่าง

ถ้าสตรีใดได้รับประทานยานี้อยู่เสมอแล้ว จะปราศจากโรครัก^๕

เบี้ยดเบี้ยนรบกวน

(บางกอกการเมือง อังคาร ๑๖ กันยายน ๒๔๖๗ หน้า ๒๗)

โครงสร้างของโรครัก^๕ - โรค + รัก

คำซ้อน ๔ คำ

คำซ้อนประเภทนี้ส่วนประกอบของคำแต่ละคำจะมี ๒ คำ สามารถแบ่งออกเป็น ๔ ลักษณะ ดังนี้

๑. คำซ้อนที่สัมผัสกลางคำ

๒. คำซ้อนที่คำที่ ๑ กับคำที่ ๓ เป็นคำที่มีความหมายเหมือนกัน

๓. คำซ้อนที่คำที่ ๑ กับคำที่ ๓ เป็นคำเดียวกัน ส่วนคำที่ ๒ และคำที่ ๔ มีความหมายทำนองเดียวกัน

๔. คำซ้อนที่คำที่ ๑ กับคำที่ ๓ เป็นคำเดียวกัน ส่วนคำที่ ๒ และคำที่ ๔ เป็นคำตรงกันข้าม

๑. คำซ้อนที่สัมผัสกลางคำ ดังตัวอย่าง

ข้าพเจ้าหมอฟักเขียวโรสธ ซึ่งเดิมเป็นภรรยา...ได้ร่วมมือ

ทำยาทั้ง ๓ ขนานและขนานอื่น ๆ ก่อร่างสร้างตัวมาด้วยกัน

(สยามหนุ่ม พฤษศยปี ๑๘ สิงหาคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๕)

ก่อร่างสร้างตัว - ร่างกับสร้าง สัมผัสกันเพราะประสมด้วย

สระ -า และมีตัวสะกดอยู่ในแม่กง เหมือนกัน

ถ้าเป็นไขหวัดคัดจมูก สบัดร้อนสบัดหนาว หรือเป็นลมบ่วง บวดท้อง...

(รวมข่าว อังคาร ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๑๑)

ไข่วัดคัดจุมก - หวัดกับคัด สัมผัสกันเพราะประสมด้วยสระ -ะ
เปลี่ยนรูป และมีตัวสะกดอยู่ในแม่กด เหมือนกัน

ท่านที่ปวดหัวตัวร้อนเป็นไข่วัดน้อยหวัดใหญ่...ได้ใช้ยาเม็ดคำ
หมอนเตร...

(ความเห็นราษฎร อังคาร ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๕ หน้า ๓)

ปวดหัวตัวร้อน - หวัดกับตัว สัมผัสกันเพราะประสมด้วยสระ -ัว
และมีตัวสะกดในแม่ก.กาเหมือนกัน

๒. คำซ้อนที่คำที่ ๑ กับคำที่ ๓ เป็นคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือไปใน
ทำนองเดียวกัน หรือตรงกันข้าม ดังตัวอย่าง

ยาทั้งสองขนานนี้เป็นยาที่มีคุณวิเศษดียิ่งสำหรับแก้โรค...หรือโรค
เข้าข้อออกดอก...

(ข่าวด่วน ๒๓ กันยายน ๒๔๖๘ หน้า ๑๐)

คำที่ ๑ คือ เข้า และคำที่ ๓ คือ ออก เป็นคำที่มีความหมาย
ตรงกันข้ามกัน

...ข้อกระดูกเส้นประสาทพิการลมวิงเวียนจุกเสียดแน่นหน้ามืด
ตามัวอ่อนเพลีย...

(ยามาโรต พุทธ ๖ ธันวาคม ๒๔๕๖ หน้า ๕)

คำที่ ๑ คือ หน้า และคำที่ ๓ คือ ตา เป็นคำที่มีความหมายไป
ในทำนองเดียวกัน

๓. คำซ้อนที่คำที่ ๑ กับคำที่ ๓ เป็นคำเดียวกัน ส่วนคำที่ ๒ และ
คำที่ ๔ มีความหมายในทำนองเดียวกัน ดังตัวอย่าง

ถ้าเกิดเนื้อร้ายออกจากรวมดลูกก็หลงเอาว่าตามลมตามเลือด
เหล่านี้เป็นต้น

(สยามหนุ่ม สุกรี ๗ ตุลาคม ๒๔๗๕ หน้า ๒)

คำที่ ๒ คือลม คำที่ ๕ คือเลือด เป็นคำที่มีความหมายในทำนอง
เดียวกัน

เพราะฉะนั้นโลหิตจึงเป็นของสำคัญคนเรามีความสุขสบายไม่เจ็บ
ไม่ไข้เพราะโลหิตบริบูรณ์

(หญิงไทย ๘ ธันวาคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๘)

คำที่ ๒ คือ เจ็บ คำที่ ๕ คือ ไข้ เป็นคำที่มีความหมายในทำนอง
เดียวกัน

ถ้าใช้ผิดให้โทษใช้ถูกให้คุณ ชื่นใช้ผิด ๆ ถูก ๆ สุมสี่สุมห้า
รอยสักแต่ว่าเป็นยาถ่ายก็ย่อมจะมีทั้งคุณและโทษ

(ข่าวด่วน ๑ ตุลาคม ๒๔๖๘ หน้า ๒)

คำที่ ๒ คือ สี่ คำที่ ๕ คือ ห้า เป็นคำที่มีความหมายในทำนอง
เดียวกัน

ยาขนานนี้เป็ยาที่มีสรรพคุณแก่ผู้ที่กำลังปวดศีรษะหรือรู้สึก
ครั่นเนื้อครั่นตัว

(สยามหนุ่ม สุกรี ๗ ตุลาคม ๒๔๗๕ หน้า ๕)

คำที่ ๒ คือ เนื้อ คำที่ ๕ คือ ตัว เป็นคำที่มีความหมายใน
ทำนองเดียวกัน

ด้วยข้าพเจ้าได้เคยรักษามาเองแล้วได้เห็นคุณยาขนานนี้ชัดเจน
จริงหายทันอกทันใจ

(หนังสือพิมพ์ไทย ๑ กรกฎาคม ๒๔๖๓ ใบแทรก)

คำที่ ๒ คือ ออก คำที่ ๕ คือ ใจ เป็นคำที่มีความหมายใน
ทำนองเดียวกัน

๕. คำซ้อนที่คำที่ ๑ กับคำที่ ๓ เป็นคำเดียวกัน ส่วนคำที่ ๒ และ
คำที่ ๔ เป็นคำตรงกันข้าม ดังตัวอย่าง

จำหน่ายสรรพเครื่องยาจีนทุกชนิด เช่นยาเม็ดยาผงแลสุรา
ยาตองต่าง ๆ

(รวมข่าว พหุสप्तติ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๑๐)

คำที่ ๒ คือ เม็ด คำที่ ๕ ผง เป็นคำตรงกันข้ามกัน

" ยาแสงพระอาทิตย์ " เปนยาศักดิ์สิทธิ์ปราบอ้ายศัตรู...

มาแล้วหลายหมื่นหลายแสนหลายล้านๆ เปนมากเปนน้อย
รับรองได้ทั้งนั้น

(เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๓๐ สิงหาคม ๒๔๖๘ หน้า ๑๔๓๒)

คำที่ ๒ คือ มาก คำที่ ๕ คือ น้อย เป็นคำตรงกันข้ามกัน

แม้ตื่นนอนขึ้นแล้วให้หิวรหยาเรียวแรงไม่มี ไม่ใคร่จะอยากลุกขึ้น

จากที่นอนบางครั้งทำให้เียนตามปลายมือปลายเท้า

(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๓)

คำที่ ๒ คือ มือ คำที่ ๕ คือ เท้า เป็นคำตรงกันข้ามกัน

ถ้าไปหาหมอเวชมนต์ก็บอกว่าถูกปลายเลือดปลายลมหรือคุณผีคุณคน

(สยามหนุ่ม สุกร์ ๗ ตุลาคม ๒๔๗๕ หน้า ๒)

คำที่ ๒ คือ ผี คำที่ ๕ คือ คน เป็นคำตรงกันข้ามกัน

แต่ศีรษะนั้นส่ายไปส่ายมาเสมอ

(สยามออบเชอร์เวอร์ พหุสบัติ ๑๓ มกราคม ค.ศ.๑๙๑๐ หน้า ๗)

คำที่ ๒ คือ ไป คำที่ ๔ คือ มา เป็นคำตรงกันข้ามกัน

ความหมายของคำซ้อนที่พบในรณนภชา

๑. ความหมายอยู่ที่คำแรก ดังตัวอย่าง

เวลานี้ฝนตกชุก ทำให้อากาศชื้นและ จึงทำให้เป็นไข้หวัดกันมากมาย

(ยามรัต สุกร์ ๓๑ สิงหาคม ๒๔๖๖ หน้า ๕)

ชื้น หมายถึง มีไอน้ำซึมซาบอยู่ เช่น อากาศชื้น

และ หมายถึง เลอะเทอะเพราะเปียกหรือชุ่มน้ำอยู่เสมอ เช่น ถนนและ

เวลานี้อากาศกำลังเปลี่ยนแปลง รอยจะสิ้นฤดูฝนและจะเข้า

ฤดูหนาว

(ข้าวด้วน ๒๕ ตุลาคม ๒๔๖๘ หน้า ๘)

เปลี่ยน หมายถึง เอาสิ่งหนึ่งเข้าแทนอีกสิ่งหนึ่งโดยกรรมวิธีต่างๆ

แปลง หมายถึง เปลี่ยนสิ่งเดิมให้ผิดแปลกออกไป, เปลี่ยนรูป

ทั้งหมดนี้กลายเป็นอีกรูปหนึ่ง

๒. ความหมายอยู่ที่คำหลัง ดังตัวอย่าง

ยามมีระดูจะไม่ปวดหลัง , ปวดเอวและกระดูกสันหลัง , ทำให้

โลหิตเตีรสดวก แก้อโลหิตจืดจาง

(ศรีกรร อภิตย์ ๑ มกราคม ๒๔๗๕ หน้า ๘)

โลหิตจางเป็นชื่อโรคชนิดหนึ่ง

จืด หมายถึง ไม่มีรสใด ๆ

จาง หมายถึง น้อยไป , ลดไป , ไม่เข้ม

โรคเหล่านี้ต้นเหตุจะเกิดด้วยอะไรนั้นจะชี้แจงในที่นี้ก็ยืดยาวมาก

(สยามสัปดาห์ พุทธ ๑๔ มิถุนายน ๒๔๖๕ หน้า ๗)

ยืด หมายถึง ขยายตัวให้ยาวหรือกว้างออกไปได้ เช่น ยางยืด

ยาว หมายถึง นาน ใช้นานเวลา

น้ำมันนี้จะก่อสร้างและบำรุงอวัยวะเร็วกว่าน้ำมันดับปลานชนิดอื่น ๆ

(กรุงเทพเดลิเมล์ พุทธ ๒ กรกฎาคม ๒๔๕๖ หน้า ๓)

ก่อ หมายถึง ทำให้เกิดขึ้น มีขึ้นหรือเป็นรูปขึ้น

สร้าง หมายถึง บันดาลหรือทำให้มีขึ้นด้วยวิธีต่าง ๆ กัน

๓. ความหมายปรากฏอยู่ที่คำทั้งสอง ดังตัวอย่าง

ยาน้ำทาเคราชนต่างๆ หลุดร่วงภายใน ๕ นาที

(สมัยราษฎร์ อังคาร ๑ พฤศจิกายน ๒๔๗๕ หน้า ๘)

หลุดร่วง หมายถึง ออกจากที่ที่ติดอยู่

โลหิตพิการ โลหิตจางพอมแห่งอ่อนกำลัง...คลอบุตรแล้ว

ร่างกายทรุดโรคม

(สยามหนุ่ม พุทธสัปดาห์ ๑๘ สิงหาคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๐)

ทรุดโรคม หมายถึง เสื่อมไป เพราะร่วงโรย

บัดนี้ปรากฏ มีผู้ทำยากินไม่ต้องอยู่ไฟ...และอธิบายอวดอ้าง

สรรพคุณ

(สยามหนุ่ม พุทธสัปดาห์ ๑๘ สิงหาคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๕)

อวดอ้าง หมายถึง อวดโดยอ้างหลักฐานประกอบ, พูดยอสรรพคุณ

หรือคุณวิเศษที่มีได้มีอยู่หรือให้เกินความเป็นจริง

๓. คำซ้ำ

คำซ้ำที่พบในโฆษณา สามารถแบ่งตามโครงสร้างได้ ๒ ลักษณะ คือ

๑. คำซ้ำที่เกิดจากการสร้างคำ
๒. คำซ้ำที่โครงสร้างคำเป็นคำซ้ำ

คำซ้ำที่เกิดจากการสร้างคำ

คำซ้ำลักษณะนี้สามารถจำแนกได้ ๒ ลักษณะคือ

๑. คำซ้ำทั้งคำ
๒. คำซ้ำบางส่วนของคำ

๑. คำซ้ำทั้งคำ

- ๑.๑ คำซ้ำที่ความหมายเป็นพหูพจน์ ดังตัวอย่าง

คำ	คำซ้ำ	การปรากฏในประโยค
----	-------	------------------

เด็ก	เด็ก ๆ	<u>เด็ก ๆ</u> ที่ผอมผุงโรก้นปอดกำลังอ่อนแอ (บางกอกการเมือง อังคาร ๒๔ มีนาคม ๒๔๖๘ หน้า ๒๗)
------	--------	--

ใคร	ใคร ๆ	<u>ใคร ๆ</u> คงไม่ทราบล่วงหน้าได้ว่า เมื่อไรโรคจะมีมาถึงตัว (หนังสือพิมพ์ไทย ๑๗ พฤษภาคม ๒๔๖๒ ใบแทรก)
-----	-------	---

ล้าน	ล้าน ๆ	โรคนี้ได้ทำลายชีวิตของมนุษย์นับเป็น จำนวนตั้ง <u>ล้าน ๆ</u> คน (บางกอกการเมือง อังคาร ๒๔ มีนาคม ๒๔๖๘ หน้า ๗)
------	--------	--

๑.๒ คำซ้ำที่ความหมายแยกเป็นส่วน ๆ ดังตัวอย่าง

คำ	คำซ้ำ	การปรากฏในประโยค
คราว	คราว ๆ	ห้องมักผูกแต่จงเป็น <u>คราว ๆ</u> (สยามไสมย พุทธ เดือน ๓ เบญจศก ๑๒๔๕ หน้า ๑๑๔)
ขึ้น	ขึ้น ๆ	โรคเรื้อนกษัตริย์ชนิดร้ายอาจทำให้ถึง กับหลุดออกเป็น <u>ขึ้น ๆ</u> (มอญโรบสตร์ จันทร ๑๒ พฤษภาคม ๒๔๖๘ หน้า ๒)
แพนก	แพนก ๆ	การผ่าตัดมีห้องทำการแยกไว้เป็น <u>แพนก ๆ</u> (บางกอกการเมือง พุทธ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๘ หน้า ๒๗)

๑.๓ คำซ้ำที่ความหมายเน้นหนักยิ่งขึ้น ดังตัวอย่าง

คำ	คำซ้ำ	การปรากฏในประโยค
แท้	แท้ ๆ	ท่านจะต้องการของที่ดี <u>แท้ ๆ</u> เชิญแวะชมที่ห้างข้าพเจ้าก่อน (จันทรสยามวารศัพท์ อังคาร ๔ เมษายน ๒๔๖๕ หน้า ๕)

คำ	คำซ้ำ	การปรากฏในประโยค
ใหญ่	ใหญ่ ๆ	เป็นยาซึ่งแพทย์ <u>ใหญ่ ๆ</u> นิยมนับถืออย่างยิ่ง (กรุงเทพเดลิเมล์ อังคาร ๑ กรกฎาคม ๒๔๕๖ หน้า ๔)
สด	สด ๆ	สะเตอรันวอนเป็นยาทำขนพิเศษแลอย่าง ประดิดฐ์ ซึ่งประสมด้วยเครื่องที่มีใน ตบปลา <u>สด ๆ</u> (กรุงเทพเดลิเมล์ อังคาร ๑ กรกฎาคม ๒๔๕๖ หน้า ๔)

๑.๔ คำซ้ำที่ความหมายเบาลง ดังตัวอย่าง

คำ	คำซ้ำ	การปรากฏในประโยค
เล็ก	เล็ก ๆ	ที่ขุดมีตรารูปภาพ <u>เล็ก ๆ</u> ติดอยู่ที่ขุด (ยามาไรต เสาร์ ๑๗ มิถุนายน ๒๔๖๕ หน้า ๖)
ดำ	ดำ ๆ	เป็นเม็ดเป็นผลตามผิวหนัง เป็นดวง <u>ดำ ๆ</u> เป็นฝ้าที่ผิวหนัง (ศรีกรุง อังคาร ๓๐ กันยายน ๒๔๗๘ หน้า ๒๐)

คำ คำซ้ำ การปรากฏในประโยค

เบา เบา ๆ วิธีใช้เมื่อทาแล้วให้ถูบีบนวดแต่เบา ๆ
(บางกอกการเมือง อังคาร ๑๘ ธันวาคม
๒๔๖๖ หน้า ๑๖)

๑.๕ คำซ้ำที่ความหมายแสดงอาการกำลังกระทำอยู่ ดังตัวอย่าง

คำ คำซ้ำ การปรากฏในประโยค

กรอด กรอด ๆ เขานอนกำมือแน่น และกัดฟันกรอด ๆ
(สยามออบเชอร์เวอร์ พลัทธิสบัติ ๑๓
มกราคม ค.ศ.๑๕๑๐ หน้า ๗)

ริก ริก ๆ ใจสั้นริก ๆ มักหวาดเสียวตกใจง่าย
นอนไม่หลับหรือหลับไม่สนิท
(หนังสือพิมพ์ไทย อังคาร ๑๓ มกราคม
๒๔๖๒ หน้า ๒)

๑.๖ คำซ้ำที่เกิดจากคำซ้อน โดยซ้ำคำซ้อนนั้นจะสื่อความหมาย
ตามรูปคำ ดังตัวอย่าง

คำซ้ำ การปรากฏในประโยค

หนาว ๆ ร้อน ๆ โรคนี้ทำให้ตัวฉันหนาว ๆ ร้อน ๆ บางคราว
(สยามออบเชอร์เวอร์ พลัทธิสบัติ ๑๓ กุมภาพันธ์
ค.ศ.๑๕๑๐ หน้า ๗)

คำซ้ำ

การปรากฏในประโยค

สรวย ๆ งาม ๆ ทำพอสักแต่ว่าพอเป็นยาแล้วก็บรรจुขวดปิดฉลาก
สรวย ๆ งาม ๆ
 (สยามสัปดาห์ อังคาร ๑ สิงหาคม ๒๔๖๕ หน้า ๔)

แสบ ๆ คัน ๆ เป็นผื่นตามผิวหนัง มีอาการแสบ ๆ คัน ๆชวน
 ำให้เกา
 (บางกอกการเมือง อังคาร ๒๔ มีนาคม ๒๔๖๘
 หน้า ๒๕)

๒. คำซ้ำบางส่วน

คำซ้ำที่เสียงพยัญชนะและเสียงวรรณยุกต์ซ้ำกัน

คำซ้ำ

การปรากฏในประโยค

รดั่งดั่ง มีชื่อเสียงรดั่งดั่งมานานแล้วจึงมีปลอมกันมาก
 (สยามออบเชอร์เวอร์ เสาร์ ๒๓ เมษายน
 ค.ศ. ๑๙๑๐ หน้า ๒)

สวังสวาย ยาหมอไทยแก้ร้อนในระหายน้ำ แก้ววังเวียน
สวังสวายอ่อนเพลีย
 (สยามสัปดาห์ เสาร์ ๒ ธันวาคม ๒๔๖๕ หน้า ๕)

การใช้คำ

การใช้คำเพื่อโฆษณาอาจจำแนกออกตามความมุ่งหมายและวิธีการใช้คำได้ดังนี้

๑. จำแนกตามความมุ่งหมาย

การใช้คำเพื่อโฆษณาจำแนกตามความมุ่งหมายได้ ๔ ลักษณะคือ

๑.๑ การใช้คำเพื่อเปรียบเทียบ

๑.๑.๑ ใช้คำประสมเพื่อเปรียบเทียบ

๑.๑.๒ ใช้คำซ้อนเพื่อเปรียบเทียบ

๑.๒ การใช้คำเพื่อขยายสรรพคุณยา

๑.๒.๑ ใช้คำประสมเพื่อขยายสรรพคุณยา

๑.๒.๒ ใช้คำซ้อนเพื่อขยายสรรพคุณยา

๑.๒.๓ ใช้คำซ้ำเพื่อขยายสรรพคุณยา

๑.๓ การใช้คำเพื่อย้ำความเชื่อมั่น

๑.๓.๑ ใช้คำประสมเพื่อย้ำความเชื่อมั่น

๑.๓.๒ ใช้คำซ้อนเพื่อย้ำความเชื่อมั่น

๑.๓.๓ ใช้คำซ้ำเพื่อย้ำความเชื่อมั่น

๑.๔ การใช้คำเพื่อบอกคุณลักษณะของยา

๑.๔.๑ ใช้คำบอกสรรพคุณของยา /

๑.๔.๒ ใช้คำต่างประเทศ /

๑.๔.๓ ใช้คำเพื่อเจาะจงกลุ่มผู้ใช้ /

๑.๔.๔ ใช้คำบอกลักษณะของยา

๑.๔.๕ ใช้คำบอกวิธีใช้ยา

๑.๔.๖ ใช้คำบอกชื่อโรค

๑.๔.๗ ใช้คำมีความหมายทำนองเดียวกัน

๒. จำแนกตามวิธีใช้คำ

- ๒.๑ การใช้คำประสมที่ต่างจากปัจจุบัน
- ๒.๒ การใช้คำประสมที่กล่าวเกินจริง
- ๒.๓ การใช้วิธีซ้ำคำเพื่อย้ำความเชื่อมั่น

๑. จำแนกตามความมุ่งหมาย

๑.๑ การใช้คำเพื่อเปรียบเทียบ

๑.๑.๑ ใช้คำประสมเพื่อเปรียบเทียบ เช่น

โรคมุตะกิจซึ่งไหลออกมาขาวชุ่นดั่งน้ำแป้งแข็งตกระ เกิด
(หนังสือพิมพ์ไทย เสาร์ ๑๗ พฤษภาคม ๒๔๖๒ ใบแทรก)
คำประสมในที่นี้คือ น้ำแป้ง

ควรทำน้ายาขนานนี้ คงจะได้รับคุณแลหายทันใจดุจเหมือนเอา
มือหยิบทั้ง

(หนังสือพิมพ์ไทย ๑ กรกฎาคม ๒๔๖๓ ใบแทรก)

คำประสมในที่นี้คือ ทันใจ

เพราะด้นนั้นเป็นของใหญ่และเป็นของเหมือนพองน้ำ

(สยามไสมย พุทธ เดือน ๓ เบญจศก ๑๒๔๕ หน้า ๑๑๓)

คำประสมในที่นี้คือ พองน้ำ

การใช้อย่างเมื่ได้รับทานง่ายคล้ายกับรับทานช็อกกาแลตหรือ
รับทานเครื่องว่าง

(ยามาโรต ศุกรี ๓๑ สิงหาคม ๒๔๖๖ หน้า ๒)

คำประสมในที่นี้คือ เครื่องว่าง

ยาระบายผสมพิเศษสำหรับ...ไม่มีกลิ่นรับประทานง่ายเหมือน
ลูกกวาด

(บางกอกการเมือง จันทร ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๖ หน้า ๕)

คำประสมในที่นี้คือ ลูกกวาด

เมื่อท่านรับประทานยาบรรเทาอาการคันนี้แล้ว ขอให้ท่านสังเกตดูน้ำ
ปัสสาวะของท่าน จะใสดั่งน้ำกรองออกคลองสดวกดี

(มอญโรสต์ พลัสดี ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๗ หน้า ๕)

คำประสมในที่นี้คือ น้ำกรอง

๑.๑.๒ ใช้คำซ้อนเพื่อเปรียบเทียบ เช่น

นารีบำเรอบำรุงหทัยให้สดชื่นจนางพญาบาลอย่างเอก

(หนังสือพิมพ์ไทย อังคาร ๑๓ มกราคม ๒๕๖๒ หน้า ๒)

คำซ้อนในที่นี้คือ สดชื่น

เมื่อกินยานี้สัก ๒-๓ ขวด เด็กก็จะมีรูปอ้วนท้วน ราวกับ

ตะโพน

(เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ หน้า ๘๓)

คำซ้อนในที่นี้คือ อ้วนท้วน

โรคโลหิตระดูนี้...มันเป็นโรคที่เบียดเบียนทำให้ร่างกายชดโรทร

เหมือนมอดกัดไม้

(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ หน้า ๕)

คำซ้อนในที่นี้คือ ชดโรทร

๑.๒ การใช้คำเพื่อขยายสรรพคุณยา

๑.๒.๑ ใช้คำประสมเพื่อขยายสรรพคุณยา เช่น

ยาสุขสมบูรณ์ตราช้างชี่ช้าง...รสหวานรับประทานง่าย ไม่ขมขึ้น
คลื่นไส้

(ยามาโรไต สุกุรุ ๓ พงศกัณณ ๒๔๖๕ หน้า ๕)

คำประสมในที่นี้คือ คลื่นไส้

ยาเบนคิลเอลร์...แก้ลมจุกเสียด โรคลงแดง โรคบิด
แก้กระเพาะเบาเป็นพิษ

(จินนีสยามวารศัพท์ อังคาร ๑๕ พงศกัณณ รศ.๑๒๕ หน้า๓)

คำประสมในที่นี้คือ ลงแดง

ยาขนานนี้จะพอกโรหิตาให้สดาสมีกำลังแข็งแรงดีขึ้น

(กรุงเทพเดลิเมล์ อังคาร ๑ กรกฎาคม ๒๔๕๖ หน้า ๓)

คำประสมในที่นี้คือ สดาส

สุรายาจีนชนิดนี้มีกลิ่นหอมหวานและมีรสกลมกล่อม

(ยามาโรไต เสาร์ ๑๗ มิถุนายน ๒๔๖๕ หน้า ๖)

คำประสมในที่นี้คือ กลมกล่อม

ยาบุรุษนี้แก้โรคสำหรับบุรุษเช่น...ฝีมะม่วง , หนองใน

(จินนีสยามวารศัพท์ พุธ ๕ เมษายน ๒๔๖๕ หน้า ๓)

คำประสมในที่นี้คือ ฝีมะม่วง และหนองใน

๑.๒.๒ ใช้คำซ้อนเพื่อขยายสรรพคุณยา เช่น

ด้วยข้าพเจ้าได้เคยรักษามาเองแล้วได้เห็นคุณยาขนานนี้ชัดเจน

จริง หายทันอกทันใจ

(หนังสือพิมพ์ไทย ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ใบแทรก)

คำข้อนานที่นี้คือ ท้นอกท้นใจ

เมื่อเบนดั่งนี้อาการวิปริตก็จะบังเกิดขึ้นคือ...

เบนลมหน้ามิดตามัว...อาการดังกล่าวที่พรรณนามานี้ควรต้องรีบ
รับประทานยาเม่นชาน

(กรุงเทพเดลิเมล์ อังคาร ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ หน้า ๓)

คำข้อนานที่นี้คือ หน้ามิดตามัว

ยาขี้ผึ้งตราเสือ...แก้แผลฟกช้ำหรือเห็บชาก็ได้

(หลักเมือง สุกร์ ๑ เมษายน ๒๕๗๕ หน้า ๑๖)

คำข้อนานที่นี้คือ ฟกช้ำ

ยาขนานนี้เป้นยาที่มีสรรพคุณแก่ผู้ที่กำลังปวดศีรษะหรือ
รู้สึกครั่นเนื้อครั่นตัว

(สยามหนุ่ม สุกร์ ๗ ตุลาคม ๒๕๗๕ หน้า ๕)

คำข้อนานที่นี้คือ ครั่นเนื้อครั่นตัว

๑.๒.๓ ใช้คำซ้ำเพื่อย้ายสรรพคุณยา เช่น

หนทางที่จะรักษาหายก็คือ เวลาคั่นยิบ ๆจงทาด้วยยา

"คั่นทานุเคราะห์"

(บางกอกการเมือง อังคาร ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗ หน้า ๑๕)

คำซ้ำในที่นี้คือ ยิบ ๆ

ยาสมวิเศษ...ยังมีเครื่องยาสูง ๆพสมอยู่

(สยามสักขี เสาร์ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ หน้า ๘)

คำซ้ำในที่นี้คือ สูง ๆ

๑.๓ การใช้คำเพื่อย้ำความเชื่อมั่น

๑.๓.๑ ใช้คำประสมเพื่อย้ำความเชื่อมั่น เช่น

ยาแสงสุริยะ...รับประกันได้ไม่ทันหมดขวดเห็นคุณทันที ราคา
ถูกมีชื่อเสียงมาก่อนยาวนานอื่นไม่เชื่อทำให้สอบถามท่านสุภาพ
สตรีที่เคยใช้

(เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๘ หน้า ๑๕๒๘)

คำประสมในที่นี้คือ สอบถาม

ยานี้ได้เคยใช้รักษาโรคชนิดนี้มาแล้วมากต่อมาก จนเจ้าของ
กล้าทำได้อย่างเต็มปาก

(เกษมรัฐ ศุกร ๒ เมษายน ๒๕๖๕ หน้า ๑๔๕)

คำประสมในที่นี้คือ เต็มปาก

๑.๓.๒ ใช้คำซ้อนเพื่อย้ำความเชื่อมั่น เช่น

"ยาแสงพระอาทิตย์" เป็นยาศักดิ์สิทธิ์ปราบอ้ายศัตรู...มาแล้ว
หลายหมื่นหลายแสนหลายล้านฯ เป็นมากเป็นน้อยรับรองได้ทั้งนั้น

(เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๘ หน้า ๑๕๓๒)

คำซ้อนในที่นี้คือ เป็นมากเป็นน้อย

๑.๓.๓ ใช้คำซ้ำเพื่อย้ำความเชื่อมั่น เช่น

ยาชุดอยู่ไพฑราช่าง...เมื่อท่านจะรับมาจำหน่ายคราวละมาก ๆ

ข้าพเจ้าจะให้กำลัของท่านอย่างงาม ๆ

(จินนสยามวารศัพท์ อังคาร ๔ เมษายน ๒๕๖๕ หน้า๕)

คำซ้ำในที่นี้คือ งาม ๆ

ยาอีนาเซลลาวัลโล...รับประทานแล้วมีคุณจริง ๆตามที่กล่าวมานี้
(จีนรณสยามวารศัพท์ พุทธสัปต ๑๒ มกราคม รศ.๑๒๕ หน้า ๓)
คำซ้ำในที่นี้คือ จริง ๆ

สะเตอร์นไวน์เป็นยาทำขนพิเศษแลอย่างประดิลฐ์ ซึ่งประสมด้วย
เครื่องที่มีในด้นปลาสด ๆ
(กรุงเทพเดลิเมล์ อังคาร ๑ กรกฎาคม ๒๔๕๖ หน้า ๖)
คำซ้ำในที่นี้คือ สด ๆ

สุวรรณธารา...ห้ามโลหิตที่ออกสด ๆแลทำให้น้ำเหลืองแห้งกันไป
หัวจะค่อย ๆหดเหี่ยวแห้งไปจนหายสนิท
(หนังสือพิมพ์ไทย อังคาร ๑๓ มกราคม ๒๔๖๒ หน้า ๒)
คำซ้ำในที่นี้คือ ค่อย ๆ

๑.๔ การใช้คำเพื่อบอกลักษณะของยา

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า การใช้คำเพื่อบอกคุณลักษณะของยา
ไม่สามารถจำแนกเป็นคำประสม คำซ้อน คำซ้ำได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงจำแนกออกดังนี้

๑.๔.๑ ใช้คำบอกสรรพคุณของยา ดังตัวอย่าง

ยาแก้หืด ของห้างชินเดรรักษาได้อย่างสัทธิทธิจริง
(ยามาริต พุทธสัปต ๒๒ มิถุนายน ๒๔๖๕ หน้า ๒)

ยาแก้หืด (ตราแพะเหยียบโลก) เป็นยาแก้โรคนี้ได้จริง ๆ
(บางกอกการเมือง อังคาร ๑๔ ธันวาคม ๒๔๖๖ หน้า ๑๕)

ยาแก้บิด เป็นยาแก้บิดมูกเลือด แก้อุจจาระบ่อย ๆพิศปรกติ
(บางกอกการเมือง อังคาร ๒๔ มีนาคม ๒๔๖๗ หน้า ๒)

ยาแก้ปวดศีรษะ ตราใบโพธิ์ รับประทานตถึงท้องครูเดียว
จะหายเป็นปกติดังหยิบทั้ง
(ศรีกรุง อาทิตย์ ๘ มกราคม ๒๕๓๕ หน้า ๑๔)

ยาแก้ปวดฟัน ใช้น้ำแล้วเห็นคุณทันที
(ศรีกรุง พุท ๑๑ มกราคม ๒๕๓๕ หน้า ๓๐)

ยาแก้ไอโรกเมศ แก้ไอหัดไอหอบไอแห้งไอไม่มีเสมหะ
(บางกอกการเมือง อังคาร ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๗ หน้า ๒)

ยาแก้โลหิตเสีย โลหิตขัดค้างใสมีไม่ปรกติตามระดู
(เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ หน้า ๑๕๒๔)

ยาระบาย บึงเกตส์ เป็นยาระบายดีที่สุด
(ศรีกรุง พุท ๑๑ มกราคม ๒๕๓๕ หน้า ๑๕)

ในคืนนั้นเป็นต้องอมยาระบาย ก.ข. เสีย ๓ เม็ดกลืนกับน้ำ
ก่อนนอน พอรุ่งเช้าก็ไปส่งเจ้าเชื้อโรคเหล่านี้ให้อ่อนเหลวหมด
สบายใจ
(เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕ หน้า ๒๔๐)

ยาระบายผสมพิเศษ สำหรับพอกน้ำเหลือง ระบายพิษมโรค
ร้ายทั่วไป
(บางกอกการเมือง จันทร์ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๖ หน้า ๔)

ยาถ่ายอมรสาดร์ เป็นยาถ่ายอุจจาระผูกเป็นพรรดิก
(สยามสัทธิ เสาร์ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๕ หน้า ๕)

ท่านสตรีทั้งหลายควรมียาขับระดูเมนชาน ขนานนี้ประจำบ้าน
อยู่เสมอ

(สยามสัทธิ เสาร์ ๒ ธันวาคม ๒๔๖๕ หน้า ๑๐)

ยาขับโลหิต หญิงระดูไม่ปกติถึงคราวมีกะปริบกะปรอย บางคราว
ไม่มีเลย

(สยามหนุ่ม พฤษศยปี ๑๘ สิงหาคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๒)

ถ้ามีมดกิด ระดูขาวมากรีบให้ยาขับระดูขาว ขวดละ ๑ บาทจะ
ขับออกเห็นทันใจ

(สยามหนุ่ม ศุกรี ๗ ตุลาคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๕)

ยาขับน้ำคาวปลา รับประทานเมื่อคลอดบุตรแล้ว ๕ วัน

(สยามสัทธิ เสาร์ ๒ ธันวาคม ๒๔๖๕ หน้า ๕)

ยาขับน้ำนม ตราใบโพธิ์ลำดับเลขที่ ๑๗ เป็นยาขับประทานขับ
น้ำนมให้ออกมา

(หลักเมือง อังคาร ๑๘ ตุลาคม ๒๔๗๕ หน้า ๒๓)

ยาขับไส้เดือนและตัวตืด เด็ก ๆ ที่พอมพุงรูกันปวดกำลังอ่อนแอ
แต่รบกวนกินอาหารบ่อย ๆ

(บางกอกการเมือง อังคาร ๒๔ มีนาคม ๒๔๖๗ หน้า ๒๗)

ยาบรรเทาเจ็บครรภ์ แก้อาการเจ็บปวดอย่างศักดิ์สิทธิ์

(สยามสัทธิ เสาร์ ๒ ธันวาคม ๒๔๖๕ หน้า ๕)

ยาออกกลาง่าย ตลับละ ๑ บาท

(ยามาโรต อังคาร ๑ สิงหาคม ๒๔๖๕ หน้า ๘)

ยาตัดไข้ตรากลอง เป็นยาที่ได้ทดลองมาแล้ว เห็นว่าดีกว่ายา
ควินิน

(สยามสัปดาห์ จันทร์ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๖)

น้ำทิพย์บำรุงสุข! เป็นยอดเยี่ยมแห่งยาตัดกามโรค เช่นหนองใน...

(เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๓๐ สิงหาคม ๒๔๖๘ หน้า ๑๕๔๖)

ยาชื้อตัดรากลามโรค โรจน์แสงรัตน์, ผู้เป็นโรคบุรุษทุกชนิดใช้
ได้ทั้งชายหญิง

(ศรีกรุง อังคาร ๓๐ กันยายน ๒๔๗๓ หน้า ๒๖)

จะคิดกันก็แต่นักเที่ยวไม่จำเป็นจะต้องมีปืนพาดำไว้อย่างใด ๆ
เหมือนนักรบ เพียงแต่ซื้อยาทำลายเชื้อในเบื้องต้นไว้ใน
กระเป๋าสักหีบเดียวเท่านั้น

(เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๖๘ หน้า ๘๕)

ยาทำลายลมกรด แก้ลมขึ้นเบื้องสูง หูอื้อตาตาย บำรุงหัวใจ
และเส้นประสาท แก้ปวดมึนสมองตื้อตัน อับใหญ่ ๑บาท อับเล็ก
๕๐ สตางค์ ได้รับใบบริสุทธิจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๕ พฤษภาคม ๒๔๖๕ ไม่มีเลขหน้า)

ยาทำลายกษัย แก้กษัยต่าง ๆ และโรคอยู่ไฟไม่ได้

(ศรีกรุง พุธ ๑๑ มกราคม ๒๔๗๕ หน้า ๓๐)

ทั่วทั้งโลกไม่มียาอดฝิ่นขนานใดอีกซึ่งสามารถจะทำให้ท่านอดฝิ่น
ได้ง่ายและเร็วทันท่วงทีเหมือนยาอดฝิ่นตรานกบินของยี่ห้อ
เต็กแซ่ตังนี้

(รวมข่าว อังคาร ๘ มีนาคม ๒๔๖๕ หน้า ๑๕)

ยาปราบตาลชะรอย ยาบรรเทาทุกข์ แก้กโรคหืด ท่านอยาก
ทราบรายละเอียดแจ้งไปยินดีส่งให้ทันที
(ศรีกรุง พุธ ๑๑ มกราคม ๒๔๗๕ หน้า ๓๐)

๑.๕.๒ ใช้คำต่างประเทศ ดังตัวอย่าง

ภาษาจีน

ยาขับภัยอันตราย หรือบาลาจินไซ เป็นยาขนานเดียวที่เคยรักษา
โรคต่าง ๆ
(ศรีกรุง อังคาร ๓ มกราคม ๒๔๗๕ หน้า ๖)

เมื่อท่านทดลองใช้ครั้งเดียวจะไม่ลืมยาอินเอ็งปีโป่ต่างเลย
สรรพคุณละเอียดแจ้งอยู่ในขวดยานั้นแล้ว
(รวมข่าว อังคาร ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๔)

ยาแก้พิษเห็บ แก้ปวดศีรษะ

(สยามหนุ่ม พุธที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๗)

ภาษาอังกฤษ

ยาชาชะบาริลลา เป็นยาบำรุงกำลังและเพิ่มโลหิตให้เกิดขึ้นเร็ว
ทันใจ

(ราษฎร์ จันทร ๑๐ ธันวาคม ๒๔๗๑ หน้า ๑๘)

ยาอีนาเซราวันโรล ยานี้ทำด้วยยาชิงโรนา แลสนิมเหล็กผสมกับ
น้ำองุ่นที่หวานอย่างดี

(ศรีกรุง พุทธ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๓ หน้า ๓๔)

ยานิโรชาลวาชาน ที่ขาดคราวนี้ตกเข้ามาถึงแล้ว

(ยามาโรต สุกรี ๓๑ สิงหาคม ๒๔๖๖ หน้า ๒)

น้ำยาโรคลิกแฮมเบอร์เลน เป็นยาที่ระงับความเจ็บปวดในลำไส้
และกระเพาะอาหาร

(ศรีกรุง พุทธ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๓ หน้า ๓๐)

ยาริเบล แก้โรคหนองในได้ผลรวดเร็วและแน่นอน

(ศรีกรุง พุทธ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๓ หน้า ๒๕)

ภาษาญี่ปุ่น

ยาโดงากุ แก้สรรพโรคที่เกิดชนที่ตา

(กรุงเทพเดลิเมล์ อังคาร ๑ กรกฎาคม ๒๔๕๖ หน้า ๗)

ยาช็ือคาโรอ รอสถสำหรับแก้หมื่นปากอย่างวิเศษ

(กรุงเทพเดลิเมล์ เสาร์ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๕๖ หน้า ๘)

ยาตะรุริน ของห้าง เค.โร.ยามาถนนพาหุรัตน์

(กรุงเทพเดลิเมล์ พฤหัสบดี ๑๑ กันยายน ๒๔๕๖ หน้า ๘)

ยาโรกิวกิ รอสถวิเศษ แก้โรคไอต่าง ๆ

(กรุงเทพเดลิเมล์ พฤหัสบดี ๑๑ กันยายน ๒๔๕๖ หน้า ๘)

๑.๔.๓ ใช้คำเพื่อเจาะจงกลุ่มผู้ใช้ ดังตัวอย่าง

ยาสตรีเป็นสุขของโยคี เป็นยาบำรุงโลหิตของสตรี ทำให้สตรีมี
ความสบายผิวพรรณผ่องใส
(หญิงไทย ๘ ธันวาคม ๒๕๓๕ หน้า ๑๘)

ยาสตรีโรกเมศ เป็นยาขับระดูอย่างวิเศษ
(มอญโรสต์ พุท ๑๖ เมษายน ๒๕๖๗ หน้า ๑)

ระวัง! ยานารีโรสธ ขนานที่แท้และแก้โรคหิดพิการได้อย่าง
ศักดิ์สิทธิ์
(กรรมกร ๒๕ มกราคม ๒๕๓๕ หน้า ๑๑)

ยากรรมรักษา สำหรับบำรุงครรภ์ที่พิการ
(สยามสักขี เสาร์ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๕ หน้า ๕)

ยาบุรุษโรครักษ์ ตัดรากให้หายขาดได้อย่างศักดิ์สิทธิ์
(ศรีกรุง อังคาร ๓๐ กันยายน ๒๕๓๓ หน้า ๓๕)

มียา कुमार ขนานเอกทำให้เด็กเล็กแลเด็กใหญ่มีความสุขสบาย
ยิ่งนัก
(หลักเมือง สุกร ๒๖ สิงหาคม ๒๕๓๕ หน้า ๓)

ยาประจำท้องเด็ก ตรามาโบพธิ์ ยานี้เป็นยาน้ำรับประทานง่าย
(หลักเมือง ๒ ตุลาคม ๒๕๓๕ หน้า ๑๑)

ยาทรงพระกุมารตราหงษ์ จะหาความสุขให้เด็กของท่านได้ก็
 อดยาให้ท่านลองไว้

(บางกอกการเมือง พุทธ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๘ หน้า ๒๗)

๑.๔.๔ ใช้คำบอกลักษณะของยา ดังตัวอย่าง

ยาน้ำ พุทธรักษาธงชัยขวดละ ๑ บาท ๓ ถ้วยหายทันใจ

(ความเห็นราษฎร์ อังคาร ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๕ หน้า ๓)

ยาน้ำมัน หมูหรั่งสำหรับใส่บาดแผลสด

(รวมข่าว พหุสัปดาห์ ๒๖ พฤษภาคม ๒๔๗๐ หน้า ๕)

ยารับประทานชื่อยาน้ำจันทโรสถ

(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๖)

ยาธาตุน้ำแดง รกเมศ เป็นยารับประทานแก้ท้องขึ้นท้องเฟ้อ

(มอนิ่งโบทส์ พุทธ ๑๖ เมษายน ๒๔๖๗ หน้า ๑)

เมื่อท่านรู้สึกรู้ว่าเป็นขึ้นแล้ว อย่าตกใจให้รีบรับประทานยาน้ำ
 กฤษณากลิ่น

(ข่าวด่วน ๓ พฤศจิกายน ๒๔๖๘ หน้า ๒)

โรคเหตุที่ยาเมดสีชมพู ของหมอวิลเลียมมีอำนาจที่จะบำรุง

โลหิตให้สะอาดและงาม จึงรักษาโรคตับพิการได้

(สยามออบเชอร์เวอร์ เสาร์ ๔ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๑๐ หน้า ๒)

ยาเม็ดดำ วัฒนา สำหรับแก้และกันไข้ต่าง ๆ

(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๔)

ยานีตไบโรซาล จะช่วยท่านให้พ้นความลำบากจากโรค

ร้ายต่าง ๆ

(หลักเมือง ๖ สิงหาคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๔)

ยาที่ศักดิ์สิทธิ์ เก่งจริง , ดีจริงและรับประกันได้ก็คือยานีตล้าง

จันทรโศก

(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๖)

ยาชุดคลอดบุตร คือมียา ๑๐ อย่าง เมื่อใช้ยานี้แล้วไม่ต้องอยู่ไฟ

(ศรีกรุง อังคาร ๓๐ กันยายน ๒๔๗๓ หน้า ๑๐)

ยาผงมานะอีกทั้งตัน แก้ปวดท้องปวดหัวใจพิการต่าง ๆ

(รวมข่าว พหุสสดี ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๑๐)

ยาดองกระดูกเสือ ราคา ๒.๕๐ บาท ซึ่งได้จดทะเบียนต่อ

รัฐบาลสยามแล้ว

(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๓)

ยาดองวิเศษ เป็นยาที่มหาชนนิยมใช้ทราบคุณความดีมานานปีแล้ว

(ศรีกรุง ศุกร์ ๓ มิถุนายน ๒๔๗๕ หน้า ๑๔)

ยาหอมบถมโหสถ ตราศีระชะวักใช้ได้ทั้งนัตถ์และรับประทาน

(ยามาโรต พหุสสดี ๑๓ ธันวาคม ๒๔๖๖ หน้า ๗)

แลในโรคกาฬเนื่องด้วยเปิดสถานที่ใหม่นี้ ข้าพเจ้ายินดีจะแถมยา

หอมจรรุรสี ให้แก่ท่านที่กรุณาซื้อของ

(สยามสัปดาห์ อังคาร ๑ สิงหาคม ๒๔๖๕ หน้า ๔)

ยาหอมกำลั้วว้เถลิง ซึ่งเป็นยาอายุรกรรมอย่างเยี่ยม และมี
เกียรติคุณด้วยอเนกประการ ทั้งสรรพคุณอย่างวิเศษ
(สยามสัปดาห์ อังกฤษ ๑ สิงหาคม ๒๔๖๕ หน้า ๔)

ยาหอมอุทัยจักร์ทิพเจริญกรุง ขนานนี้มีผู้นิยมกันมาก เพราะทำ
ด้วยยาอย่างสูงและดีแท้ทุกๆ สิ่ง
(ยามาโรต พุทธ ๒๖ มีนาคม ๒๔๖๖ หน้า ๒)

ยาหอมอุไทย แก้อ่อนในกระหายน้ำ แก้อ้วนเวียน สว่างสวย
อ่อนเพลีย
(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๒ ธันวาคม ๒๔๖๕ หน้า ๕)

ยาขี้ผึ้ง อย่างวิเศษของหม่องชานเมียวชานนี้ได้เคยรักษาโรค
หายมามากแล้ว
(หนังสือพิมพ์ไทย พุทธสัปดาห์ ๑ กรกฎาคม ๒๔๖๓ ใบแทรก)

ยาขี้ผึ้งตราเสือ ยาขี้ผึ้งขานนี้ผู้ปรุงขอรับรองว่าได้ปรุงขึ้นโดย
ปราศจากใจสัตว์ขี้ผึ้งยาอาจรักษาโรคต่าง ๆ ต่อไปนี้ให้หายได้
โดยฉับพลัน
(หลักเมือง สุราษฎร์ ๑ เมษายน ๒๔๗๕ หน้า ๑๖)

ยาต้มแก้หนองใน คือเป็นยาสมานหนองในให้แห้งไว
(ศรีกรุง อังกฤษ ๓๐ กันยายน ๒๔๗๓ หน้า ๑๐)

เมื่อข้ายาอื่นไม่หายแล้วควรรองยาหอมครรรักษาของข้าพเจ้า
ซึ่งมีเกียรติคุณมาช้านานแล้ว
(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๓)

ท่านจะมีความสุขได้อย่างเดียวคือท่านต้องจัดหายาที่ชื่อว่า
"กำลังไอยเรศ" เป็นยาที่ชูกำลังกายอย่างวิเศษ
 (สยามสัปดาห์ อังคาร ๑ สิงหาคม ๒๔๖๕ หน้า ๕)

ยาตรานี้ได้ปรุงขึ้นโดยเครื่องยามีคุณตามวิชาแพทย์ได้แก้เห็น
 ศักดิ์สิทธิ์แล้วจึงได้ลงทะเบียนตามพระราชบัญญัติว่าชื่อยากำลัง
เลือดแรด
 (มอญี่สิบสี่ จันทร ๑๒ พฤษภาคม ๒๔๖๗ หน้า ๒)

ครอบครัวของท่านและตัวท่านจะหลับนอนได้สบาย
 เมื่อมียากำลัง เขากวางอยู่ในบ้าน
 (สยามสัปดาห์ เสาร์ ๒ ธันวาคม ๒๔๖๕ หน้า ๕)

ยากำลังพิราบ เป็นยาที่มหาชนทุกชั้นนิยมชอบใช้โดยมาก
 (ยามาไรต พุธ ๖ ธันวาคม ๒๔๖๕ หน้า ๕)

ยาบำรุงมดลูก เป็นยากินเมื่อคลอดบุตรแล้วโดยไม่ต้องอยู่ไฟ
 (กรรมกร ๒๑ มีนาคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๒)

ท่านลองใช้ยาบำรุงสตรี สามารถบำบัดโรคตามที่กล่าวนี้ ให้
 ทุเลาได้ในเร็ววัน
 (สยามหนุ่ม ศุกร์ ตุลาคม ๒๔๗๕ หน้า ๕)

เธอกินยาอื่น ๆ ไม่หาย มาหายเป็นปรกติด้วยยาบำรุงโลหิต
ตรากลอง
 (เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๖๘ หน้า ๗๑)

ยาบำรุงสตรีคลอดบุตร ขนานพอลอดก็ควรตั้งต้นรับประทาน
ยาจะขับโลหิตขับน้ำคาวปลาและทำให้มดลูกแห้งเข้าอุ้งเร็วปราศ
จากโรคภัย
(ยามาริต สุกร์ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๖ หน้า ๑)

ยาบำรุงโลหิต ตรากลองเปนยารักษาโรคจริง ๆ
(บางกอกการเมือง พุศ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๘ หน้า ๑๕)

ยาบำรุงไพธาดู เปนยาสำหรับแก้โรคไพธาดูอ่อน
(บางกอกการเมือง อังคาร ๒๔ มีนาคม ๒๔๖๗ หน้า ๒)

ยาบำรุงหทัย ยาขนานนี้มีสรรพคุณแก้โรคหัวใจอ่อนนอนไม่หลับ
(ศรีกรุง อังคาร ๒๔ พฤษภาคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๑)

อาการที่กล่าวมานี้ได้หายโดยรับประทานยาบำรุงเส้นประสาท
คิลา
(เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๖๘ หน้า ๘๑)

๑.๔.๕ ใช้คำบอกวิธีใช้ยา ดังตัวอย่าง

ยานัตถ์หอมมี แก้วดัดจุมก แก้วดคีร์ยะ แก้วลมต่าง ๆ
แก้ริดสีดวงจุมก
(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๒ ธันวาคม ๒๔๖๕ หน้า ๕)

ข้าพเจ้าขอแนะนำว่าจำพวกลมร้ายแรงทุกชนิดกลัวยานัตถ์
หอมสุวรรณมาลี
(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๒ ธันวาคม ๒๔๖๕ หน้า ๑๐)

ยาหยอดตา แก้มตาแดง , ตาเม้ม , ตาลม , เปนฝ้าฟาง
(สยามหนุ่ม อังคาร ๑ พฤศจิกายน ๒๔๗๕ หน้า ๑๕)

ยาร้างตาพระร่วง แก้มตาเม้ม , ตาแฉะ , ตาอักเสบ
(สยามหนุ่ม อังคาร ๑ พฤศจิกายน ๒๔๗๕ หน้า ๑๕)

ยาล้างจุมูก แก้มโรคในจุมูกได้หลายอย่าง
(บางกอกการเมือง อังคาร ๒๔ มีนาคม ๒๔๖๗ หน้า ๒๗)

ยาใส่แผลโรคบุรุษ หรือแผลอื่น ๆ ได้ทุก ๆ ชนิดใส่วันเดียวจับน้ำ
เหลืองแผลแห้ง
(ศรีกรุง อังคาร ๓๐ กันยายน ๒๔๗๓ หน้า ๑๐)

๑.๔.๖ ใช้คำบอกชื่อโรค ดังตัวอย่าง

ริดสีดวงงอกทวารแรก เป็นรับประทาน ยาริดสีดวงพระจันทร์
(ศรีกรุง สุกร์ ๓ มิถุนายน ๒๔๗๕ หน้า ๑๘)

ยาตาละระมย หมอเนตรจิตเหมือนน้ำ ศักดิ์สิทธิ์ดังยาทิพย์
(ราษฎร์ สุกร์ ๗ พฤษภาคม ๒๔๗๓ หน้า ๘)

๑.๔.๗ ใช้คำมีความหมายทำนองเดียวกัน ได้แก่ ทำลาย พิณาศ กำจัด สังหาร พิฆาฏ ปราบ ดังตัวอย่าง

ยาปราบ เชื้อพยาธิผิวหนัง แก้มกลากเกลื้อน , หิด , ผื่นผดคัน
(สยามหนุ่ม อังคาร ๑ พฤศจิกายน ๒๔๗๕ หน้า ๑๕)

ยาปราบมดลูก ขวดเล็ก ๑๒๕ สตางค์ ใหญ่ ๒ บาท
(ศรีกรุง สุกร์ ๓ มิถุนายน ๒๔๗๕ หน้า ๑๘)

ยาปราบนาสิก กินแก้ริดสีดวงจมูกชนิดต่าง ๆ
(กรรมกร ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๕ หน้า ๑๒)

ยาพิฆาตหนองใน มีสรรพคุณแก้ไขโรคนี้ได้ดี
(หนังสือพิมพ์ ๑๐ ธันวาคม ๖ เมษายน ๒๔๗๕ หน้า ๑๒)

ท่านไม่ควรลืม "ยาสังหารโรคเรื้อรัง" แก้นองใน มีทั้งยาล้าง
และยาถ่าย
(ศรีกรุง พุช ๑๑ มกราคม ๒๔๗๕ หน้า ๓๐)

ยากำจัดทนต์ โรคแก้ปวดฟันทุกชนิด นอกจากกรามขึ้น ๑ นาที
ไม่หายรับคืน
(หนังสือพิมพ์ ๑๐ ธันวาคม อังคาร ๑๑ เมษายน ๒๔๗๕ หน้า ๑)

ยาทำลายกระษัยสมนึก เป็นยาปราบกษัยโรคโดยตรงซึ่งลอยเด่นอยู่
ในท่ามกลางมหาชนนิยมแล้วพันหมื่น! หมื่น!!
(ราษฎร์ พุช ๓๐ มกราคม ๒๔๗๑ หน้า ๓)

ยาทำลายลมกรด เป็นยาแก้ลมซึ่งมีชื่อเสียงเฟื่องฟูทั่วประเทศ
(มอญิงโบสต์ สุกร์ ๑๘ เมษายน ๒๔๖๗ หน้า ๗)

ยากระษัยพิษตราหงษ์ สำหรับผู้ขาดการเอกเซอร์ไซ หรือผู้มี
ธุระอุปอยู่แต่ในบ้านเสมอ
(ศรีกรุง อังคาร ๗ ตุลาคม ๒๔๗๓ หน้า ๒)

ยากระษัยพินาศ แก้กกระษัยแน่นจุกเสียดทำเป็นมือเย็น
(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๒ ธันวาคม ๒๔๖๕ หน้า ๕)

๒. จำแนกตามวิธีใช้คำ

๒.๑ การใช้คำประสมที่ต่างจากปัจจุบัน เช่น

...จะทำให้เครื่องย่อยอาหารมีกำลังแข็งแรงขึ้นด้วย

(สยามออบเชอร์เวอร์ ๑๔ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๑๐ หน้า ๒)

คำประสมในที่นี้คือ เครื่องย่อยอาหาร ปัจจุบันใช้กระเพาะอาหาร

ท่านผู้พูดอย่างแข็งแรง

(สยามออบเชอร์เวอร์ ๑๗ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๑๐ หน้า ๒)

คำประสมในที่นี้คือ แข็งแรง ปัจจุบันใช้ พูดอย่างแข็งขัน

หญิงคลอดบุตรแล้วรับประทาน จะทำให้ปราศจากโรคภัยเบียด
เบียน แก่...หัวใจหงุดหงิด

(หนังสือพิมพ์ไทย เสาร์ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๒ ใบแทรก)

คำประสมในที่นี้คือ หัวใจ ปัจจุบันใช้ ใจคอหงุดหงิด

๒.๒ การใช้คำประสมที่กล่าวเกินจริง

ยาชุดอยู่ไพตราช้างนี้เป็นยาวิเศษ

(จินนสยามวารศัพท์ อังคาร ๔ เมษายน ๒๔๖๕ หน้า ๕)

คำประสมในที่นี้คือ ยาวิเศษ

...รับยานี้หายขาดยานี้แก้ไข้ได้ทุกชนิดอย่างศักดิ์สิทธิ์

(สยามสัปดาห์ จันทร์ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๖)

คำประสมในที่นี้คือ หายขาด

๒.๓ การใช้วิธีซ้ำคำเพื่อย้ำความเชื่อมั่น เช่น

กลิ่น-รสไม่แพ้ใครมี ๒ ชนิด คือ อย่างแรงกับหอม อย่างแรง
แรงจริง แรงอย่างขมัด

(บางกอกการเมือง อังคาร ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๗ หน้า ๑๑)

เมื่อได้รับประทานจนถึงเวลาการคลอดจะง่าย-ง่ายจริง ๆ

(เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ หน้า ๔๑๒)

ท่านที่เคยรู้! เคยเห็น! เคยเป็น! มาแล้วย่อมขิมทราบได้ดี

(มอینگโปสต์ จันทร์ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๗ หน้า ๒)

ท่านจะวิ้งหายาหาหมอชวยได้ยากนักยากจริงรักษายากนักหนา

(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ หน้า ๔)

การใช้ประโยค

การใช้ประโยคแสดงเจตนาที่พบในโฆษณา สามารถแบ่งได้ ๓ ลักษณะ

ดังนี้

๑. ประโยคแจ้งให้ทราบ

๑.๑ ประโยคบอกเล่า

๑.๒ ประโยคอธิบาย

๑.๓ ประโยคเตือน

๑.๔ ประโยคเน้นความ

๒. ประโยคถามให้ตอบ

๒.๑ ประโยคถามเื่อความ

๒.๒ ประโยคถามให้ตอบรับหรือปฎิเสธ

๓. ประโยคบอกให้ทำ

๓.๑ ประโยคคำสั่ง

๓.๒ ประโยคชักชวน

๑. ประโยคแจ้งให้ทราบ

๑.๑ ประโยคบอกเล่า ดังตัวอย่าง

แจ้งความมายังท่านทั้งหลายทราบ ด้วยข้าพเจ้ามียานิต
หนึ่งเป็นยาอย่างดี และมีคุณสมบัติสำหรับของสตรีสาว
แลแก่

(กรุงเทพฯ เดลิเมล์ พุธ ๒ กรกฎาคม ๒๔๕๖ หน้า ๔)

เป็นการแจ้งให้ทราบว่าร้านขายยาร้านนี้ขายยาที่มีสรรพคุณ
และมีประโยชน์

เมื่อท่านผู้ใดต้องการยาต่าง ๆ ของห้างวิริยะพานิชแล้ว
เชิญมาขอที่ร้านเกษากิจ...

(ยามาโรต สุกร์ ๓๑ สิงหาคม ๒๔๖๖ หน้า ๔)

เป็นการแจ้งให้ทราบว่าร้านเกษากิจเป็นตัวแทนจำหน่ายยา
ของห้างวิริยะพานิช

โปรดทราบสรรพคุณย่อ , ยาบำรุงสตรีแก้โรคมดลูกกดขี่โรคระดู
ขาวที่ตกชั้น เหม็นขึ้นคาว บางครั้งออกเหมือนน้ำเข้าเซ็ดๆ

(สยามหนุ่ม สุกร์ ๗ ตุลาคม ๒๔๓๕ หน้า ๕)

เป็นการแจ้งให้ทราบว่ายาบำรุงสตรีมีสรรพคุณอย่างไร

๑.๒ ประโยคอธิบาย ดังตัวอย่าง

เมื่อเวลาจะใช้บำบัดโรคภายในให้เอาน้ำเดือดหรือน้ำขานามันยานี้พนัก ๓,๔ หนรับประทาน หรือเมื่อใช้บำบัดภายนอกให้เอายาทาตามแห่งที่เกิดโรคหน ๓,๔ ครั้งก็จะหายได้ตามประสงค์

(จินนสยามวารศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๖๕ หน้า ๒)

เป็นการอธิบายวิธีการรักษาที่ถูกต้องจะทำให้การรักษาได้ผลดี

ศัตรูของเราคืออะไร คือ โรคสำหรับบุรุษนี้เองซึ่งเบนโรคอันร้ายแรงที่สุดอาจสังหาญชีวิตของเราได้

(ยามาโรต พุทธ ๓๐ พฤษภาคม ๒๔๖๖ หน้า ๕)

เป็นการอธิบายว่า สาเหตุของการเสียชีวิตของผู้ชายส่วนหนึ่งมาจากโรคบุรุษ

ขอบอกให้ท่านทราบว่าฤดูหนาวและโรหิตออกจากมดลูก ฉะนั้นเมื่อมดลูกพิการแล้วโรหิตฤดูจึงไม่ปกติ

(รักษีสยาม อังกฤษ ๑๕ มกราคม ๒๔๗๔ หน้า ๕)

เป็นการอธิบายสาเหตุการเกิดโรคระดูไม่ปกติ

วิธีใช้ - เด็กอายุต่ำกว่า ๑ ปีลงมาให้รับประทาน ๑ ช้อน

กาแพ อายุ ๑-๒ ขวบ ให้รับประทาน ๒ ช้อนกาแพ

(ศรีกรุง พุทธ ๒๐ พฤษภาคม ๒๔๗๕ หน้า ๒๐)

เป็นการอธิบายวิธีการรับประทานยาสำหรับเด็กเล็ก

๑.๓ ประโยคเตือน ดังตัวอย่าง

ระวัง! ในเวลานี้มีภัยอันตรายถึงพลอมขายมาก เมื่อจะชอยา
ต้องสังเกตให้ดี

(จินนสยามวารศัพท์ อังคาร ๕ เมษายน ๒๔๖๕ หน้า ๑)

ระวัง? เดียวนี้มีผู้ทำยาเทียมอดอ้างสรรพคุณเอาอย่าง
ประกาศขายกันหลายแห่ง ท่านต้องจำไว้ให้แม่นยำ ยา
ตรานกยูงเท่านั้นที่ใช้ในการคลอดบุตรไม่ต้องอยู่ไฟได้ผลดี
จริงขนานเดียว

(ประชาชาติ จันทร ๖ มีนาคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๒)

แต่ควรระวังอย่าหลงเชื่อโฆษณาที่อ้างสรรพคุณเอา
อย่าง และอย่าหลงเชื่อยาขับบำรุงโลหิต ยาฤดูหนาวและยา
ทางประสาทซึ่งเป็นยารักษาแต่ผิว ๆ

(รักษีสยาม อังคาร ๑๕ มกราคม ๒๔๗๕ หน้า ๕)

ขอเตือนท่านที่จะรับประทานเหล้าเอ๋หมิง ควรใช้ความ
ระวังอย่าให้ผู้ขายตบตาเอาเหล้าเอ๋หมิงอย่างเก๊ให้ท่าน
(บางกอกการเมือง เสาร์ ๒๑ ธันวาคม ๒๔๖๗ หน้า ๑๗)

เมื่อท่านผู้ใดจะซื้อไปใช้โปรดสังเกตุดรามังกรมีปีกเป็น
สำคัญซึ่งได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติแล้วจึงจะไม่ถูก
ของปลอม

(รวมข่าว อังคาร ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๑๑)

ก่อนซื้อควรสังเกตชื่อยาและดวงตราสินค้าให้แม่นยำ

มิฉะนั้นจะได้ยาเทียมปลอม

(ราษฎร สุกร์ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๑ หน้า ๑๒)

ด้วยความหวังดีต่อท่านผู้ใช้โปรดจำชื่อ "ยาตรานกยูง"

ให้แม่นยำ

(สยามหนุ่ม สุกร์ ๗ ตุลาคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๕)

ข้อสำคัญ ควรจำตราไว้ให้แม่นยำเพราะธรรมชาติ

ย่อมมีผู้ทุจริตคิดทำเทียมขึ้นเสมอ

(รวมข่าว เสาร์ ๕ มีนาคม ๒๔๗๐ หน้า ๘)

๑.๔ ประโยคเน้นความ เช่น เพียงไร...เพียง

ดังตัวอย่าง

แม้ท่านจะเปนมากเพียงไรนี่เพียง ๒ ครั้งก็หายขาด

(ยามาโรต พุท ๓๐ พฤษภาคม ๒๔๖๖ หน้า ๕)

เป็นการเน้นให้เห็นสรรพคุณของยานิดนี้ว่าดีจริงๆ เพียง

ใช้แค่ ๒ ครั้ง ก็สามารถหายได้

จากตัวอย่างจะเห็นว่าโฆษณาส่วนใหญ่นิยมใช้ประโยคเตือนมากที่สุด เนื่องจากในช่วงเวลานั้นมีการโฆษณาเป็นจำนวนมาก และยังมีการลอกเลียนแบบรูปทรงบรรจุยา, เครื่องหมายการค้า, ฉลากยา, ชื่อยา ตลอดจนลอกเลียนแบบตัวยา วัตถุประสงค์ให้มีสรรพคุณเหมือนกัน ทำให้ผู้ซื้อที่ขาดความสังเกต ความรอบคอบ หลงเชื่อยานิดนั้น ๆ มาใช้ กว่าที่รู้ว่ายาที่ซื้อมานั้นไม่มีสรรพคุณตามที่โฆษณาไว้ ก็เสียเงินไปแล้ว เท่ากับผู้ขายจงใจจะหลอกผู้ซื้อ

๒. ประโยคถามให้ตอบ

๒.๑ ประโยคถามเนื้อความ ดังตัวอย่าง

ถ้าพระเจ้าไม่ช่วยหรือท่านหายาไม่ทัน ท่านจะลงโทษใคร?

(ยามาโรต พุทธสัปตตี ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๖ หน้า ๒)

ภายนอกประตูบ้านยากระหัยมีลมไป แต่ท่านอยู่ในบ้านเสมอ

ท่านจะอย่างไร

(ศรีกรุง อังคาร ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ หน้า ๒)

ท่านทราบไหมว่าโรคธาตุพิการคืออะไร?

(หลักเมือง ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๕ หน้า ๑๖)

เหตุใดยารี่เบลจึงได้ผลแน่นอน

(หลักเมือง ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕ หน้า ๑๘)

เหตุไรมหาชนจึงนิยมใช้ยาของนางเล็งโรสธ

(๑๐ ธันวาคม อังคาร ๑๑ เมษายน ๒๕๖๖ หน้า ๑)

การใช้ประโยคถามเนื้อความ เป็นการกระตุ้นให้ผู้ซื้อเกิดความสงสัยว่าจะเป็นไปตามโฆษณาหรือไม่ มีการใช้คำที่มีลักษณะเป็นคำถามได้แก่ ใคร ทำไม อย่างไร เหตุใด เพื่อให้ผู้ซื้อพยายามหาคำตอบ โดยจะตอบถูก ตอบผิด หรือไม่ตอบเลยก็ได้ เพราะนั่นคือวิธีการเร้าความสนใจอีกลักษณะหนึ่ง ซึ่งจะให้ผู้ซื้อสนใจและอาจจะนำไปสู่การซื้อได้ในที่สุด

๒.๒ ประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ ดังตัวอย่าง

ถ้าผู้ใดเป็นโรคเข้าข้อ, ออกดอก, หนองใน, มุตกิต, มุตนาฏ, หมอความูรากับหมอชีโรตาจัดการปราบให้หายขาดทีเดียว ถึงโรคอื่น ๆ ก็เหมือนกัน เมื่อหมอความูราได้ตรวจแล้วก็อาจรักษาหาย ฉะนั้นจะไม่นิยมแลพอใจแก่ท่านหรือ?

(มอญิงโปสต์ สุกร์ ๒๕ เมษายน ๒๔๖๗ หน้า ๗)

ท่านเชื่อไหมว่าในปีหนึ่งท่านอาจประหยัศทรัพย์ของท่านเองได้หลายร้อยเปอร์เซ็นต์

(ข่าวด่วน ๖ ตุลาคม ๒๔๖๘ หน้า ๔)

เชิญท่านทดลองรับประทานดูว่ายาโรกรินรอลจะระงับโรคของท่านได้จริงหรือไม่

(ศรีกรุง อาทิตย์ ๑๘ มิถุนายน ๒๔๗๕ หน้า ๑๘)

ถ้าท่านมีความสงสัยจงขอไปฟรีกรายชื่อผู้ที่เขาลงนามว่าหายจากโรคที่กล่าวมาแล้ว ตามร้านซึ่งจำหน่ายยา "นนทโรส" ดูว่าจะมีผู้หายจากโรคเหล่านี้จริงหรือไม่

(เสรีภาพ สุกร์ ๑๓ มิถุนายน ๒๔๖๕ หน้า ๑๔)

การใช้ประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ซื้อ มีการตัดสินใจ โดยมีทางเลือกให้พิจารณา เช่นการบอกเหตุผล การเชิญให้ทดลอง การสอบถามจากผู้ที่เคยหายจากโรคเพราะสิ่งเหล่านี้สามารถเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการตัดสินใจซื้อสินค้านั้น ๆ

๓. ประโยคบอกให้ทำ

๓.๑ ประโยคคำสั่ง ดังตัวอย่าง

สำหรับเด็กท้องขึ้นหรืออืดอากรให้แน่นในหัวอก ท่านจง
ให้ยาขนานนี้คงจะได้รับความสบายให้ทันตาโดยเร็วได้
(หนังสือพิมพ์ไทย พุธที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ใบแพร่ก)

ท่านอย่าลืมยาวิเศษชื่อกวาดธรณี แก้วโรคได้ทุกประเภท
อย่างขงัด

(ยามารัต อังคาร ๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ หน้า ๘)

อย่ารับประทานส้าสอนจงคอาหารที่มีรสจัดและของหมัก
ดอง

(สยามหนุ่ม ศุกร์ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ หน้า ๕)

การใช้ประโยคคำสั่ง นิยมใช้คำว่า จง , อย่า เพราะว่า เป็นคำช่วย
กริยาบอกความบังคับ

๓.๒ ประโยคชักชวน ดังตัวอย่าง

โรคต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วนี้ ถ้าใช้ยาอื่น ๆ ไม่ทุเลา
เบาหาย เชิญลองยาอย่างเอกชื่อน้ำชุบของพระอินทร์
(กรุงเทพเดลิเมล์ อาทิตย์ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ หน้า ๕)

เชิญ! เชิญ!จวนหมดเขตแถมพกแล้วห้างไทยโรส

วัฒนาการ ถนนเยาวราช

(สยามลักซี่ อังคาร ๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ หน้า ๕)

นอกจากนี้ยังมียาแก้โรคต่าง ๆ ขายอีกเป็นอันมาก

เชิญ!เชิญ!เชิญ!

(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๓)

ถ้าท่านเป็นโรคเมื่อยซึ่งต้องใช้หมอนวดเสมอ ๆ ดังนี้แล้ว

โปรดลองรับประทานเพียงขวดเดียวเท่านั้น ท่านจะไม่

ต้องจ้างหมอนวดอีก มีผู้เชื่อถือนิยมนานานี้ เป็นอันมาก

(หนังสือพิมพ์ไทย พุธ ๗ มกราคม ๒๔๖๘ หน้า ๑)

การใช้ประโยชน์จากขบวนการจะให้คำว่า **เชิญ** เพราะคำว่า **เชิญ** เป็นคำ
ที่ใช้ขอร้อง หรืออ้อนวอนให้ปฏิบัติตาม คำว่า **โปรด** หมายถึงคำที่ใช้
ประกอบคำกริยาขอร้องหรืออ้อนวอนให้ปฏิบัติตาม

บทที่ ๓
วิเคราะห์รูปแบบโฆษณา

การวิเคราะห์รูปแบบโฆษณาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งโฆษณาออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๑. โฆษณาที่ไม่มีภาพประกอบ

๒. โฆษณาที่มีภาพประกอบ

ซึ่งรูปแบบโฆษณาทั้ง ๒ ประเภทที่พบในหนังสือพิมพ์มีลักษณะดังนี้

๑. โฆษณาที่ไม่มีภาพประกอบ

โฆษณาที่ไม่มีภาพประกอบ หมายถึงโฆษณาที่มีแต่ข้อความเพียงอย่างเดียว ไม่มีรูปภาพหรือการ์ตูนประกอบ มีลักษณะดังนี้

๑.๑. รูปแบบโฆษณาแบบเหตุผล

รูปแบบนี้ต้องการจูงใจให้เกิดความเชื่อมั่น โดยเสนอข้อเท็จจริงต่างๆ เพื่อพิสูจน์ว่าสินค้านั้นดีเยี่ยม ให้เหตุผลว่าทำไมจึงสมควรซื้อสินค้านั้น ดังตัวอย่าง

ยาไมใช่ขนม ทั้งระวังให้ยาที่เป็นยาจริง ๆ

ใคร ๆ ก็ยอม ถัด ความเจ็บ บ่อย ค้าง ค้าง การยาเพื่อใช้ ให้เหมาะ กับโรค หรือ เหมาะกับเวลา เมื่อ ปรากฏ ว่าอย่างใดก็แล้ว ก็ ต้อง ทดลองจน กว่าจะรู้ ว่า ดี หรือ

ร้าน ตำส้ม โยสตรัฐ ว่าทุก ๆ ท่าน ย่อม ต้อง การ ร้อง ดี เพื่อ ใช้ ให้ เป็น ประโยชน์ จริง ๆ ว่า ท่าน ย่อม ร้อง ราคา ถูกด้วย แต่เหตุใดยาที่ถูก ร้อง ตำส้มโยสตรัฐ จึง ขายราคาแพง กว่าบาง แห่ง ก็เพราะ เป็น ยาจริง ๆ หอม โดย ควันยา แด่ เคียง รุ่งเรือง ไม่ มี น้ำมัน ร้อน อย่างใด ได้ลง กับ ดีจริง ๆ ดังแต่ หอม ดี เด็ดแล้ว ทั้งนี้ ก็เพื่อ จะ ให้ ได้ ประโยชน์ แก่ ผู้ ใช้ ว่าทุก ๆ ของ ตำส้มโยสตรัฐ ที่เคย ใช้แล้ว ได้ เห็น ประโยชน์ มากมาย

เพื่อ ให้ เห็น ความจริง ชัด ชัด ร้องท่าน จึง คิด ว่า ของกำเน็จแปลก ก็ ย่อม มีราคาแพง เทียบ กับ ของกำเน็จ ราคา จะ มี ก็ เห็น เท่าตัว แต่เหตุใด เรา จึง ไม่ พอใจ ใช้ของ กำเน็จ ก็ เพราะ ของกำเน็จไม่ใช้ เนื้อยาจริง อย่างที่เรา เรียบกัน

เพราะ ฉนั้น ขยาย ขยายของตำส้มโยสตรัฐพาดพิงว่า จะ คง ถือว่า เช่นว่า เป็น ของ กำเน็จ กษัตริย์ อยู่เสมอ จะ ไม่ ยอม ให้ มี จากอื่น ฝน

(มอญโรบัสต์ เสาร์ ๓ พฤษภาคม ๒๔๖๗ หน้า ๒)

ร้านสำสมรสรู้ดีว่าทุก ๆ ท่านย่อมต้องการของดี เพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์จริง ๆ ข้าท่านยังชอบของราคาถูกด้วย แต่เหตุโดยอุทัยของสำสมรส จึงขายราคาแพงกว่าบางแห่ง ก็เพราะเป็นยาจริง ๆ หอมโดยตัวยา และเครื่องปรุงยาไม่มีน้ำมันหอมอย่างใดสลับกับสีแดง ๆ สักแต่พอมีสีแปลก

ขนาดตัวอักษร

ข้อความพาดหัว และชื่อยาจะ เน้นตัวอักษรที่ใหญ่กว่าข้อความอธิบาย

ลักษณะตัวอักษร

ลักษณะตัวอักษรทั้งหมดเป็นตัวอักษรชนิดเดียวกัน

โฆษณาเป็นการชี้แจงเหตุผลโดยใช้หลักความจริงว่าคนเราย่อมกลัวความเจ็บป่วย ดังนั้นควรหาทางป้องกัน โดยการเลือกซื้อยาอุทัยแม้ว่าจะมีราคาแพงกว่าที่อื่น แต่คุณภาพก็ดีกว่าที่อื่นเช่นกัน และมีการเปรียบเทียบโดยการเอาทองคำเนื้อแปดกับทองคำนอกมาเปรียบเทียบทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดคล้อยตามว่าการซื้อยาที่มีคุณภาพดี แต่ราคาสูงกว่า เป็นเรื่องปกติและสามารถซื้อมาใช้ได้

บุตฺรเกิดเพราะ โสหิต

“คิดนั้น อยู่ กับสามีมานานแล้ว ทำ
ไม่ว่า มี บุตร หญิง ชาย เหมือนกับเรา
ทั้ง หลาย หมั่น คิดนั้น ก็ ไม่ เป็น สามี คิดนั้น
อยู่ กับ ภรรยา คน ก่อน ก็ เคย มี บุตร ”
เป็น คำ ว่า ฟัง ของ หญิง ผู้ หนึ่ง ซึ่ง อยาก
มี บุตร บ้าง

จึง มี คำ ถอด ถอด ว่า “ถ้า ผู้ ด้ว
ที่ จะ มี บุตร เกิด ขึ้น ก็ เพราะ โสหิต ใน
ร่าง กาย งด งาน เป็น ประทศ ไม่ เสีย เค้น
ถูก ถิ่น ตาม ถูก กัด ” นั้น ผู้ ด้ว ที่ ถูก
เสีย ไม่ ดี ไม่ งาน จึง ทำให้ เกิด บุตร ยาก
เมื่อ ได้ จัก การ รักษา โสหิต ให้ เติบ เป็น
ประทศ งด งาน แล้ว ผู้ ด้ว นั้น อาจ เกิด
บุตร ได้ สม ประสงค์ ยะ ไร ที่ จะ ทำให้
ผู้ ด้ว มี โสหิต งาน เป็น ประทศ ได้ นั้น ก็
มี อยู่ แต่ ขา ผู้ ด้ว เพ็ญ ภาว ขนาน เคียง
ที่ ทำให้ โสหิต ของ ผู้ ด้ว ทุกคน เติบ เป็น
ประทศ แดง งด งาน ไม่ มี ขนาน ไค ที่ มี
คุณ เท่า มี ราย ที่ ห้าง ราย ยา เพ็ญ ภาว
ถนน เขาวราช เป็น ยา ที่มี ชื่อ เสีย ยมา
แล้ว หลาย ปี มี คน ชื่อ จน ทำ ราย ออก
ไม่ ไคร ทั้ ผู้ ค้อง การ เขิญ เล็ก ชื่อ
ยา ผู้ ด้ว เพ็ญ ภาว ตรา พระ ยานาค จึง
จะได้ ยา ผู้ ด้ว ที่ แท้ ไหญ่ ราคา ๖๐๐

๒ บาท ๖๐๐ บาท ๑๐ บาท ๑๒ บาท ๑๔ บาท

เล็ก ๖๐๐ บาท ๕๐๐ บาท ๖๐๐ บาท ๕๐๐

ราย ที่ ปุ่ส ตา คาร และ ตาม ร้าน ทัว ไป

ห้าง ราย ยา เพ็ญ ภาว ถนน เขาวราช

๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐

จึงมีคำกลางกล่าวว่า "ถ้าสตรีที่จะมีบุตรเกิดขึ้นก็เพราะโลหิตในร่างกายยังคงความเป็นปกติ ไม่เสียเดินถูกถ้วนตามฤดูกาล "นั่นสตรีที่ฤดูเสียไม่ดีไม่งาม จึงทำให้เกิดบุตรยาก เมื่อได้จัดการรักษารโลหิตให้เดินเป็นปกติงดงามแล้วสตรีผู้นั้นอาจเกิดบุตรได้สมประสงค์ ยาอะไรที่จะทำให้สตรีมีโลหิตงามเป็นปกติได้นั้น ก็มีอยู่แต่ยาสตรีเพ็ญภาคขนานเดียว

ขนาดตัวอักษร

ข้อความพาดหัวใช้ตัวอักษรใหญ่กว่าข้อความอธิบายและไม่เน้นสีเข้ม

ลักษณะตัวอักษร

ลักษณะตัวอักษรทั้งหมดเป็นตัวอักษรชนิดเดียวกัน มีการใส่เครื่องหมายวรรคตอน (" ") ในข้อความที่เป็นคำพูด

รโฆณานี้เป็นการชี้แจงเหตุผลโดยใช้หลักความจริงว่า สตรีเมื่อแต่งงานแล้ว ย่อมต้องการมีบุตรด้วยกันทั้งนั้น และในสมัยก่อนถ้าสามีภรรยาคู่ใดไม่สามารถมีบุตรได้ ถือว่ายังไม่เป็นครอบครัวที่สมบูรณ์ จึงให้เหตุผลว่าการที่สตรีจะมีบุตรได้นั้น ต้องดูแลระดูให้มีตามปกติ จึงจะทำให้กำเนิดบุตรได้ง่ายขึ้น รโฆณเสนอยาสตรีเพ็ญภาคเป็นยาที่มีคุณภาพและสามารถทำให้สตรีมีระดูตามปกติ

๑.๒ รูปแบบการรโฆณาแบบเล่าเรื่อง

รูปแบบนี้เป็นการอธิบายถึงประวัติความเป็นมาของยาหรือผู้คิดยา เพื่อจูงใจผู้อ่านว่ายานี้มีสรรพคุณ มีประวัติอันยาวนาน สมควรที่จะเชื่อถือได้ ดังตัวอย่าง

ข้าพเจ้า นายแป๊ะ ยี่ห่อ เต็กเฮงหยูอยู่ข้างโรงพิมพ์พานิช เหนือปาก
กรอกพระยาไกร ถนนลำเพ็ญ ได้ผสมยากฤษณากลับขนานนี้ขึ้น แก่โรคลงท้อง
ปวดท้องชะงัดนัก ผู้ที่รับประทานแล้ว เห็นคุณประสิทธิวิธมากแล้ว ข้าพเจ้า
ได้รับความสรรเสริญจากผู้เคยรับประทาน เห็นคุณยาขนานนี้แล้ว ทั้งผู้ดีแลพล-
เรือนตลอดจนถึงพระสงฆ์

ขนาดตัวอักษร

ข้อความพาดหัวใช้ตัวใหญ่กว่าข้อความอธิบายเนื้อหา

ลักษณะตัวอักษร

ตัวอักษรทั้งหมดเป็นตัวอักษรชนิดเดียวกัน

โฆษณาเป็นการเล่าเรื่องของนายแป๊ะ ซึ่งเป็นผู้คิดยากฤษณากลับ
โดยอ้างถึงผู้ที่เคยใช้ยานี้ ไม่ว่าจะเป็นผู้ดีหรือพลเรือนก็หายจากโรคปวด
ท้องทั้งสิ้น อีกทั้งยังกล่าวถึง จดหมายชมเชยที่ผู้ไข้แล้วเขียนมาชมเชย ซึ่ง
เป็นการเน้นให้เห็นว่ายากฤษณากลับนี้ดีจริง ๆ

ยี่ห้อช่อออกทอง

ข้าพเจ้าผู้เจ้าของยี่ห้อช่อออกทอง ณ เมืองเอ๋หมิง เป็นผู้กลั่นสรรพคุณ
ยามาหลายชั่วคนแล้วประมาณร้อยปีเศษ สุรายาจีนชนิดนี้ทำด้วย
เครื่องยาอย่างดีทั้งสิ้น มีกลิ่นหอมหวานรสกลมกล่อม แก้โรคได้ต่าง ๆ
และทั้งบำรุงร่างกาย รับประทานได้ทั้งหญิงชาย ได้จำหน่ายในกรุงเทพฯ
ประมาณยี่สิบกว่าปีแล้ว บัดนี้ได้ส่งคนผู้จำหน่าย บัดนี้ได้ถอนผู้จำหน่าย
นั้นเสียแล้ว มาตั้งจำหน่ายเองที่ตำบลถนนเขาวราช เจริญสถานวัดตึก
กรุงเทพฯ ทำนุท.เคยรับประทานสุรายาจีนชนิดนี้ จะได้พิเคราะห์ให้
ถ้วนคอ — ที่จริง มีคราวรูปภาพ เด็ก ๆ คือ อยู่ กับ สรรพพัตม์มีห้อ
รู้ออกทอง รูปเขียนนิ้วนพิมพ์ด้วย กระดาษขาวลายเส้นสีแดง จะเปนรอง
เท่ รุ้ออกทอง ถนนเขาวราชโทรศัทพ์ ๒๒๒

(บางกอกการเมือง สุกรี ๑๔ กันยายน ๒๔๖๖ หน้า ๗)

ข้าพเจ้าผู้เจ้าของยี่ห้อช่อออกทอง ณ เมืองเอ๋หมิง เป็นผู้กลั่นสรรพคุณ
ยามาหลายชั่วคนแล้วประมาณร้อยปีเศษ สุรายาจีนชนิดนี้ทำด้วยเครื่องยา
อย่างดีทั้งสิ้นมีกลิ่นหอมหวานรสกลมกล่อมแก้โรคได้ต่าง ๆ และทั้งบำรุงร่าง-
กาย รับประทานได้ทั้งหญิงชาย ได้จำหน่ายในกรุงเทพฯ ประมาณยี่สิบกว่าปี
ยี่ห้อตันไทหงวนเป็นผู้จำหน่าย บัดนี้ได้ถอนผู้จำหน่ายนั้นเสียแล้วมาตั้งจำหน่าย
เองที่ตำบลถนนเขาวราช เจริญสถานวัดตึก กรุงเทพฯ

ขนาดตัวอักษร

ข้อความพาดหัวใช้ตัวใหญ่กว่าข้อความอธิบาย

ลักษณะตัวอักษร

ตัวอักษรที่เป็นข้อความพาดหัวมีการประดิษฐ์ตัวอักษรให้แตกต่างจากข้อความอธิบาย

โฆษณาเป็นการเล่าประวัติของสุรายาจีนว่ามีมานานแล้ว เพื่อเน้นให้เห็นว่าของดี ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานเท่าใดก็ย่อมเป็นของดีเช่นเดิมและได้กล่าวถึงการจำหน่ายยาว่า เมื่อก่อนมีผู้แทนจำหน่าย แต่ปัจจุบันผู้ผลิตสุรายาจีนนี้ได้มาขายเองทำให้ผู้ซื้อมั่นใจในสินค้าได้แน่นอน นอกจากนั้นยังแนะนำวิธีดูว่าสุรายาจีนขวดใดเป็นของแท้ โดยให้สังเกตตราที่ติดอยู่กับขวด

๑.๓ รูปแบบการโฆษณาแบบประจักษ์พยาน

รูปแบบนี้เป็นการนำหลักฐานมายืนยันให้ผู้ซื้อเกิดความเชื่อมั่นและไว้วางใจในสินค้านั้น ซึ่งหลักฐานที่นำมาใช้ได้แก่ ผู้ที่เคยใช้ยาชนิดนั้น, ใบรับรองสรรพคุณของยาจากสถาบันที่ผู้ซื้อยอมรับ, นายแพทย์ทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ ดังตัวอย่าง

พระอรรค์ แก้ว

ข้าทูลนพระยานาคแก้วเกิดอน ข้า
 ทูลนราชดีห์แก้วตาก ข้า๒ ขนานนั้นนับ
 ว่าแก้วโรคนั้นได้จริง ๆ ท่านที่เป็น
 เกิดอนทั้งตัวได้หายแล้ว ในกรมทหาร
 รวมที่๑ มหาดเล็ก ๆ หาดายดิบคน เช่น
 ท่านนายดิบศรีขุนเมนะสินธุ มีชายใน
 จังหวัดพระนคร กรุงเทพฯ ๖ คั้งนี้ บ้าน
 เลขที่ ๒๐๓๒ ปากตรอกถนนคันทอง และ
 ไทย ถนนท่าพระจันทร์ กับสถานี
 รถไฟบางกอกน้อยสายใต้ น้ำฝั่งรอง
 อย่างแท้ มีชายที่ขายยาถนนคันทอง

ขออาราธนาบรรดาพระภิกษุสงฆ์
 และสามเณร ท่านองค์ใดเป็นโรคชนิด
 นี้ ขออาราธนาไปซื้อที่ขายยาถนนคันทอง
 จะถวายเป็นถ้วนกุศล ราคาขวดละ
 ๓ บาท ๓๒ ขวด ๘ บาท ขวดละ ๕๐ สตางค์
 ๓๒ ขวด ๔ บาท ๕๐ สตางค์ ข้าราชการ
 ทหาร บกทหารเรือ ตำรวจภูธร นครบาล
 ขัน พดทหาร เรือไปซื้อที่ขายยาถนน
 คันทอง ราคา ๓ บาท จะเอาเพียง ๒๕ สต. ค.

นางพันธ์ ศรีแก้ว

๓๕ ๓๐ ๗

ยากล้นพระยานาคแก้เกลื่อน ยากล้นราชสีห์แก้กลาก ยา ๒ ขนานนี้
นับว่าแก้โรคนี้ได้จริง ๆ ท่านที่เป็นเกลื่อนทั้งตัวได้หายแล้วในกรมทหารราบที่
๓ มหาดเล็ก ๆ หลายสิบคน เช่น ท่านนายสิบตรีขุนเมนะสินธุ

ขนาดตัวอักษร

ข้อความพาดหัวใช้ตัวอักษรใหญ่กว่าข้อความอธิบาย

ลักษณะตัวอักษร

ตัวอักษรทั้งหมดเป็นตัวอักษรชนิดเดียวกัน

โฆษณาที่มีการอ้างพยานที่มีตัวตนจริง ๆ ใ้โดยใช้ข้าราชการเป็นตัวแทน
ทำให้ผู้อ่านเกิดความมั่นใจและเชื่อถือยาคชนิดนี้มากขึ้น เนื่องจากชาวบ้านนิยม
ยกย่องว่าคนที่รับราชการ เป็นคนที่เชื่อถือได้

๑.๔. รูปแบบโฆษณาแบบอธิบายตรงไปตรงมา

รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่ใช้มาก เพราะหน้าในหนังสือพิมพ์รายวัน
มีเนื้อที่ราคาแพง ต้องเสนอแง่ขายทันทีไม่อ้อมค้อม ดังตัวอย่าง

ยาเขียวราช

ยานี้แก้ท้องเพื่อระบายอาหารมากไปหรือกระเพาะเสีย อาเจียรและ
ท้องขึ้น ท้องพองรับประทานยานี้ดี ห่อละ ๓๓ สตางค์

(กรุงเทพเดลิเมล์ อังคาร ๑ กรกฎาคม ๒๔๕๖ หน้า ๗)

ยาชื่อตัดรากามโรค

โรจนแสงรัตน์, ผู้เป็นโรคบุรุษทุกชนิดใช้ได้ทั้งชายหญิง, กินง่าย
ขวด ๕๐ สตางค์ ตึก ๕๐๔ หน้าวัดบวรนิเวศ, ในสถานี่หัวลำโพง, และร้าน
ตักยั่วทองตรงข้ามตลาดบางรัก

(ศรีกรุง อังคาร ๓๐ กันยายน ๒๔๗๓ หน้า ๒๖)

ยาบำรุงมดลูกขนานที่แท้ของพรหมประสิทธิ์โอสถ เพนยาแก้มดลูก
พิการทุกชนิด ไม่ใช้ใช้แทนการอยู่ไฟขนาดใหญ่ ๒ บาท เล็ก ๑ บาท ๒๕ สตางค์
(ประชาชาติ จันทร ๖ มีนาคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๒)

ยาหอมเทพระลิก

แก้ลมชักกลบ, ลมอำมะพาต, และลมต่างๆ, โรคเส้นประสาทพิการ,
โรคหัวใจอ่อน, โรคเกิดแต่หญิงมีครรภ์ ให้อาเจียนหรือเป็นลมบ่อยๆแก้ได้ทุกประการ
(หลักเมือง พุทธ ๑๐ สิงหาคม ๒๔๗๕ หน้า ๕)

โฆษณาใช้การเสนอขายโดยบอกชื่อยา สรรพคุณยา ราคายา สถานที่
ชื่อยา แก่ผู้ซื้ออย่างตรงไปตรงมา

๑.๕ รูปแบบคำประพันธ์

รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการประพันธ์
ของผู้คิดข้อความโฆษณา ดังตัวอย่าง

มีคำโคลง สรรเสริญ ขอมมกุฎี
 & บท ได้ตั้ง มาด้วย แล้ว ถ้าเป
 ที่พอใจจะ ลง หนังสือพิมพ์ เด่นก็ได้

โดย ความ นับ ถือ

หลวงสวัสดิ์

โคลง & สุภาพ

๑. ขอมมกุฎี ห้าง เพ็ญภาค
 เบ็ดห่อหอม ขวนอยาก เสพย์แท้
 รับ ประทาน ไม่ ต้อง มาก เพียง
 เจ็ดเม็ดเอ๋ย

ชุ่มชื่นฤทัย แก้ว ไรศกดำ

กอง ดม

๒. คอวนิยม ทอผ้า ชาย หญิง
 หอมกุฎี เก่งจริง ชื่อนี้
 ยามเมื่อเกิดเวรอันนี้ คิระ ชนแฮ
 บำบัดโรคตมถ หักกว้าง ห่างหาย

๓. ชาย ยี่สิบห้า เม็ด หนังสือ
 มี ประการอธิบาย ถึง โรคด้วย
 แก่ได้มากอย่างหนึ่ง พินิจดูเทอญ
 ผู้ที่ใช่ โทถ่ ม้วย เสพย์ แล้ว ตูตติ

๔. ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่ ได้รับประทาน
 วัชระ ทราบทรงฉบับ สว่าง ถัดม
 เหตุนี้จึง ขอ นับ ถือว่า คณา
 มีจิตต์วเสมอ คม คำต้อง
 ตามหมอ

หลวงสวัสดิ์

ยาตราตะกร

ยาตราตะกร บำรุงกำลังแก่
เจ็บตัวหลัง ก็นครั้นตะขอน ก้อนกิน
อาหาร รมควัน ยาก่อน เวลาเช้า
นอน ต้องขึ้นจิ้งจี้ คืบนอน
ตอนเช้า ต้องลงไปเบา เบาครึ่ง
เดิน คืบหน้าหลัง ซึ่งช้า ถ้าถึงกองที่
ช้า ยืนรอไว้ อยู่ที่เปล่งใจ กินได้
นอนหลับ โรคภัยไข้เจ็บ จะมี
ที่ไหน บำรุงโลหิต แก้มระงะกิด
บำรุงหัวใจ กิน ถึงเจ็ดวัน เต็ม
มือนั้น จะแดงหรือไม่ว่า แก้มแดง
เปลืองทอง คงหนักเป็นโย กิน
เค็ดคนหนึ่งเข้ พ้นภัยโรคา ยา
หมื่นช่อ ต้อง ตักหมื่นช่อ
ปราบโรคภัย เป็นยาคัจฉะ เจริญ
อาหาร เจริญ รมควัน รมทั้ง
ชายทั้งหญิง ภิกษุสงฆ์และ ภิกษุ
เถรพระ จึงได้สิ่งนี้ ไม่ใช่สุรา
เป็นยาคัจฉะฯ ถ้าหมื่นช่อหญิง
ระตุลวงน ถ้าหมื่นช่อชาย
เมื่อเจริญกรรม ถ้าใจได้ความโปรด
ตามบ้านยา จะให้กินเปล่า ไม่เอา
ราคา ของที่ค่า ยาคัจฉะอย่างไร
ถ้ายาไม่ดี ขยายกิน ชี้ เสีย
เงินทำไม ทุกวัน นึกว่า ขายยา
นั้นมาก อยากได้กำไร แต่จ้อ
จำของ ไม่กล้าให้ของ เพราะ
ไม่จริงใจ ยาตราตะกร ต้อง
ก่อนก็ได้ เจ้าของจริงใจ ขอม
ให้ของเขย

๒. รูปแบบโฆษณาที่มีภาพประกอบ

โฆษณาที่มีภาพประกอบ หมายถึงโฆษณาที่มีข้อความและรูปภาพประกอบ มีการประดิษฐ์ตัวอักษร มีการตีกรอบ มีลักษณะดังนี้

๒.๑ รูปแบบโฆษณาแบบเหตุผล

รูปแบบนี้ต้องการจูงใจให้เกิดความเชื่อมั่น โดยเสนอข้อเท็จจริงต่างๆ เพื่อพิสูจน์ว่าสินค้านั้นดีเยี่ยม ให้เหตุผลว่าทำไมจึงสมควรซื้อสินค้านั้น ดังตัวอย่าง

นักดื่มที่ฉลาดกลับไปได้หมด

ดื่มสุราต่างประเทศ ไล่สุราเปล่า	๑. คิมแล้วทำให้ ติดได้จนกิน - เข้าไม่ได้ -	๑. ดื่มแล้วทำให้ เมาแล้ว เมาเม ทั้งเมาแล้ว - - แข็งแรง -	ดื่มกำลังเพิกวง ทั้งเพิกวง
	๒. ถึงเวลาต้อง ปวดท้อง และ ไม่สบายต่างๆ	๒. ทำให้รับทน อาหารได้มาก เพราะมีตัวยา อย่างสม่ำเสมอ	
	๓. เริ่มมีอาการ กำเริบของ เป็นพิษแก่โรค	๓. เริ่มมีอาการ วิงเวียนศีรษะ และคลื่นไส้ อาเจียน	
	๔. วิถีชีวิตที่ เปลี่ยนไป แล้ว สุขภาพ ลงต่ำลง	๔. เริ่มมีอาการ วิงเวียนศีรษะ และคลื่นไส้ อาเจียน	

ดื่มกำลังเพิกวงแข็งแรงเสมอ

หน้า -
หน้า ๔ หน้า

หน้า -
หน้า ๑ หน้า ๕๓

ขนาดตัวอักษร

ใช้ขนาดตัวอักษรทั้งหมด ๓ ขนาด

ลักษณะตัวอักษร

ข้อความพาดหัวใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่ ข้อความอธิบายใช้ตัวอักษรขนาดกลาง และข้อหางขายยาจะประดิษฐ์ตัวอักษร การวางตัวอักษรจะใช้นวนเฉียง

รูปภาพ

มีรูปภาพถึง ๕ ภาพด้วยกัน แต่ละภาพก็มีคำอธิบายรูปภาพอยู่ด้านข้าง ๆ รูปภาพทางด้านซ้ายจะแสดงให้เห็นว่า ถ้าไม่ได้ดื่มยาจะมีลักษณะท่าทางรูปร่างอย่างไร ซึ่งตรงข้ามกับรูปภาพทางด้านขวา ซึ่งจะเน้นให้เห็นความสมบูรณ์ทางร่างกายมากกว่าอย่างอื่น

การตีกรอบ

มีการใช้เส้นหนัก เส้นเบา เส้นหยัก เส้นคั่น เพื่อเพิ่มความสะดุดตาให้แก่ผู้อ่าน

สาเหตุที่ยากำลังเขากวางห้างเพ็ญภาคได้รับความนิยมนักดื่มทั่วไปเพราะมีข้อดีต่างๆ เช่น ทำให้รับประทานอาหารได้มาก, มีกำลังวังชา, ปราศจากโรคภัยและรสชาติอร่อยกว่า

ยา กฤษณา เพ็ญภาค— ได้รับยกย่อง ชมเชย และ เชื่อถือ บัง รื่น เต็ม
 ที่ เพราะผู้ ผู้คน เปริน ศักดิ์ ที่ แท้จริง และ เกษ ใต้ ผดุม กับ มีตนเอง แค ครึ่ง ทำน
 เจ้า ของ ซึ่งมี ชีวิต อยู่ นั่น ความ ศักดิ์สิทธิ์ ใน สรรพคุณ ยา และ คดี ขา ครบ
 ถ้วน จึง มี โคม เกลาะ ยา กฤษณา เพ็ญภาค ครอบ ครอบ นาน เท่านั้น ไปรค ดัง
 ยาน งาม ที่ ได้เคย ภาย จะ ได้เคย สม รีดทำ ยาก โหม งาม งาม
 (บางกอกการ เมือง พุศ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๓ หน้า ๒๔)

ขนาดตัวอักษร

มีขนาดตัวอักษรถึง ๔ ขนาดด้วยกัน

ลักษณะตัวอักษร

ข้อความพาดหัวตัวอักษรจะใหญ่ที่สุด

การวางรูปแบบตัวอักษร

มีทั้งวางแนวนอน แนวเฉียง หรือโค้งเป็นรูปครึ่งวงกลม

รูปภาพ

การใช้รูปสัตว์ชนิดต่างและเกราะเป็นตัวแทนสำหรับรักษาโรคต่างๆ ส่วนรูปอาวุธต่าง ๆ เช่น ดาบ หอก กริช ขวาน เป็นตัวแทนโรคภัยต่าง ๆ

การตีกรอบ

มีการใช้เส้นหักเบา

สาเหตุที่ยากฤชณาพิณภาคได้รับความเชื่อถือ เพราะผู้ปรุงได้ปรุงยาตามตำราของเจ้าของดั้งเดิม ทำให้ได้ยาที่มีคุณภาพ

๒.๒ รูปแบบโฆษณาแบบประจักษ์พยาน ดังตัวอย่าง

รูปแบบนี้เป็นการนำหลักฐานมายืนยันให้ผู้ซื้อเกิดความเชื่อมั่น และไว้วางใจในสินค้า ซึ่งหลักฐานที่นำมาใช้ได้แก่ ผู้ที่เคยใช้ยานิตนั้น, ใบรับรองสรรพคุณของยาจากสถาบันที่ผู้ซื้อยอมรับ, นายแพทย์ทั้งของประเทศ ไทยและต่างประเทศ ดังตัวอย่าง

โดยพระบรมราชานุญาต

ตราพระครุฑพาล

ได้โปรดเกล้าฯ

กับคณะข้าราชการ

มีพระกรุณา

อาหารบำรุงโลห

และ

วิบูลย์

ราคา ๑.๒๕ บาท ราคาใหญ่ ๒.๐๐ บาท
ห้างเภสัชกร พ. ก. ก. พระนคร เอนก

บ้านโคก

ประเทศ

มี

รับ

มี

มี

มี

มี

ขนาดตัวอักษร

ใช้ตัวอักษร ๓ ขนาดคือในรูปภาพจะใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่กว่า เพื่อ
เน้นข้อความในรูปภาพ

ลักษณะตัวอักษร

ตัวอักษรที่อยู่ในรูปภาพจะเป็นตัวเอียง ส่วนข้อความอธิบายเป็นตัว
อักษรปกติ

รูปภาพ

ใช้รูปคนที่เตรียมพร้อมจะสู้กับสัตว์ร้าย (โรคร้าย) เต็มที่
รูปรั้วคือขูดยาเช่นจอร์ควินินวอนี่ที่เป็นอาหารบำรุงโลหิต และแก้
กระษัย

รูปสัตว์ตัวร้าย ได้แก่ งู เสือ สิงโต เป็นตัวแทนของโรคภัยต่าง ๆ

เครื่องหมาย

ตราครุฑ แสดงว่ายานี้ได้รับพระบรมราชานุญาตแล้ว ทำให้ผู้อ่านมี
ความเชื่อถือและเชื่อมั่นมากขึ้น
ยิ่งขึ้น

การตีกรอบ

มีลักษณะแปลกคือ ตีกรอบแค่ ๓ ด้านมีการเล่นลวดลายแทนที่จะใช้
เส้นหนักเบา

บุคคลที่เป็นประจักษ์พยาน เพื่อยืนยันสรรพคุณของยานานนี้คือ คณะ
แพทย์ของประเทศไทยฝรั่งเศส

(รูปถ่ายติดตัว)

(11. 11. 1941)

மாகாங்கதி

[illegible]

ขนาดตัวอักษร

ใช้ตัวอักษร ๒ ขนาด

ลักษณะตัวอักษร

ข้อความที่เป็นชื่อจะเน้นโดยใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่กว่าข้อความ

อธิบาย

รูปภาพ เป็นการใช้รูปจริงไม่ใช่ภาพการ์ตูน โดยมีการเปรียบเทียบว่าผู้ที่ไม่ได้กินยาจะมีรูปร่างซูบซีด แต่ถ้ากินยากำลังกับไก่เสมอจะทำให้รูปร่างกำยำ ลำสัน กล้ามเนื้อขึ้นเป็นมัด ๆ เป็นการเปรียบเทียบให้ผู้อ่านได้ดูรูปภาพของจริงประกอบ

การตีกรอบ

จะใช้เส้นหนา ตีกรอบรูปภาพทั้งสองและข้อความที่อธิบายสรรพคุณยาบุคคลที่เป็นประจักษ์พยานเพื่อยืนยันสรรพคุณของยาคอนานี้คือ นาย ยวนฮง ผู้ที่ทดลองใช้ยานี้และได้หายจากโรคนี้

๒.๓ รูปแบบโฆษณาแบบอธิบายตรงไปตรงมา ดังตัวอย่าง

รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่ใช้มาก เพราะหน้าในหนังสือพิมพ์รายวัน มีเนื้อที่ราคาแพง ต้องเสนอแง่ขายทันทีไม่อ้อมค้อม ดังตัวอย่าง

(รวมข่าว อังคาร ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ หน้า ๒๐)

ขนาดตัวอักษร

ใช้ตัวอักษร ๒ ขนาด

ลักษณะตัวอักษร

ข้อความข้อยาจะใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ และมีตัวหนังสืออยู่ข้างซ้ายของ

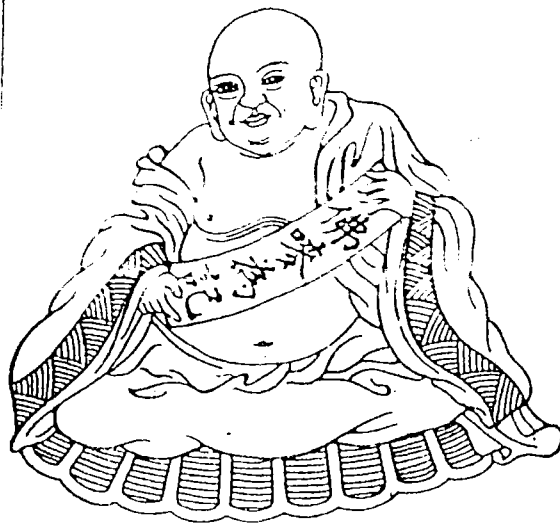
กรอบโฆษณา

รูปภาพ

ใช้รูปภาพที่เป็นข้าราชการเป็นคนถือยานัตถ์ ทำให้มีผู้เชื่อถือยานัตถ์หมดมีมาก เพราะชาวบ้านจะนิยมชมชอบบุคคลที่รับราชการมากกว่า

การตีกรอบ จะใช้เส้นหนา และเส้นบางควบคู่กันไป ✓

ยาน้ำมัน ตราพระ

ตราพระ

๑- ช่วยใจ พันภัยอันตราย ๒- บำบัดสรรพโรค

๓- ทั้งกินทั้งทาได้

ห้างบริษัทไทยสงเคราะห์ เลขที่ ๔๖

ถนนเจริญกรุง ตรงข้ามโรงภาพยนตร์ พัทธนาธร กรุงเทพมหานคร

ขนาดตัวอักษร

ใช้ตัวอักษร ๔ ขนาด

ลักษณะตัวอักษร

ชื่อยาที่เป็นข้อความพาดหัวจะให้ตัวใหญ่ที่สุด ชื่อบริษัทใช้ตัวอักษรขนาดกลาง ส่วนข้อความอธิบายสรรพคุณเป็นตัวอักษรขนาดรองจากชื่อบริษัท และที่อยู่ของบริษัทจะใช้ตัวอักษรขนาดเล็กที่สุด ตัวอักษรที่ใช้เป็นตัวอักษรปกติ ไม่มีการประดิษฐ์ตัวอักษรแต่อย่างใด มีตัวอักษรภาษาจีนอยู่ที่รูปภาพ

รูปภาพ

ใช้เป็นรูปพระจีนที่แต่งกายไม่ล่อสายตาและไม่เหมาะสมกับการเป็นพระ รูปจะเป็นตัวแทนของตราสินค้าคือพระนั่นเอง

การตีกรอบ

ไม่มีการตีกรอบใด ๆ

โฆษณาี้แสดงให้เห็นสรรพคุณของยาน้ำมันตราพระพร้อมทั้งบอกวิธีใช้

๒.๔ รูปแบบโฆษณาแบบสนทนา

รูปแบบนี้คือการสนทนากันระหว่างผู้ใช้นั้นเกี่ยวกับสินค้าที่ใช้หรืออาจจะ เป็นคำพูดของผู้ใช้คนหนึ่งหรืออาจเป็นผู้ใช้สินค้าคนหนึ่งแนะนำสินค้าแก่อีกคนหนึ่ง ดังตัวอย่าง

“หยุด กลับ ! อย่าเพิ่งดื่ม ! นี่ แด่พ่อเจ้าเอก”
 “แต่ ซาคี บ๊อบ ก่อน พ่อได้ สว่าง กุศล สิ่งใด ?”
 “จึงอ้วนแข็งแรงใหญ่กว่าเมื่อก่อนนี่รวมดา”

“โอ ี : เสียใจ, ฉันยังเลิกไม่ได้”

“แต่ ซาคี นี่ฉันได้ สุรายุ่กำลัง กรรม หลวงชุมพร”

หัวใจสกลสถานได้กเฮ้งหยา

(ข่าวด่วน ๒๑ กันยายน ๒๕๖๘ หน้า ๑๐)

ขนาดตัวอักษร

าใช้ตัวอักษร ๒ ขนาด

ลักษณะตัวอักษร

ชื่อห้างขายยาใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่

รูปภาพ

เป็นการใช้รูปการ์ตูน โดยมีการเปรียบเทียบให้ผู้ดื่มสุรายากำลัง
กรมหลวงชุมพรมีรูปร่างอ้วนท้วน สมบูรณ์ ส่วนคนที่ไม่ได้ดื่มมีรูปร่างซูบซีด
ผอมแห้ง และให้ตัวการ์ตูน ๒ ตัวสนทนา ถึงประโยชน์ที่ได้รับจากสุรายา
กำลังกรมหลวงชุมพร นอกจากนี้ยังมีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนหลายอย่าง
เช่น " " , ? , !

โฆษณานี้เป็นการเสนอขายโดยผ่านการพูดคุยกันของตัวการ์ตูนที่
สมมุติให้เป็นตัวแทนของผู้ขายและผู้ที่ไม่ได้ขาย

สุรา

กรมหลวงชุมพร

ไห้วโอสถสถาน ได้กัแข็งหยู

หาซื้อได้ตามร้านจำหน่ายสุรา ต่างประเทศ ทุกแห่ง

(ข้าวต่วน ๒ ตุลาคม ๒๕๖๘ หน้า ๕)

ขนาดตัวอักษร

ใช้ตัวอักษรถึง ๔ ขนาด

ลักษณะตัวอักษร

มีการประดิษฐ์ตัวอักษรที่ช้อยาและห่างขายยา ส่วนบทสนทนา เป็นตัวอักษรตัวเล็ก

รูปภาพ

เป็นการใช้รูปการ์ตูนโดยมีการเปรียบเทียบให้ผู้ติดตามสุรายากำลังกรม หลวงชุมพรมีรูปร่างอ้วนท้วน สมบูรณ์ แสดงผลกำลังด้วยการปลักรถไฟที่กำลังแล่นให้ถอยไปได้และให้คนที่ไม่ได้ดื่มมีรูปร่างเหมือนคนแก่ไม่มีกำลัง นอกจากนี้ยังมีการใช้เครื่องหมายวรรคตอน (" ")

เป็นการเสนอขายโรคผ่านการพูดคุยกันของตัวการ์ตูนที่สมมติให้เป็นผู้ใช้ยา จากการศึกษาพบว่ารูปแบบโฆษณาที่พบในหนังสือพิมพ์ช่วงเวลาดังกล่าว จะนิยมแบบอธิบายตรงไปตรงมามากที่สุด เพราะเป็นรูปแบบที่อธิบายสรรพคุณของยาและราคา ตลอดจนข้อสถานที่ที่จะซื้อยาได้ ส่วนรูปแบบสนทนา เป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมน้อย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่ามีรูปแบบโฆษณาแบบคำประพันธ์ปรากฏในหนังสือพิมพ์ช่วงเวลาดังกล่าวด้วย

บทที่ ๔

วิเคราะห์เทคนิคการเขียนโฆษณา

จุดเด่นของโฆษณามีอยู่ด้วยกัน ๒ ส่วนคือ ส่วนที่เป็นข้อความพาดหัว และข้อความปิดท้าย ทั้งสองส่วนจะช่วยให้โฆษณามีความน่าสนใจ สะดุดตาผู้อ่านได้มากที่สุด ดังนั้นผู้เขียนโฆษณาจึงพยายามหาคำและประโยคที่แปลก ๆ มาใช้อยู่เสมอ ซึ่งสิ่งนั้นก็คือเทคนิคของผู้เขียนนั่นเอง

จากการศึกษาโฆษณายาพบว่า เทคนิคการเขียนโฆษณามีส่วนที่น่าสนใจอยู่ ๒ ส่วน คือ

๑. เทคนิคการเขียนข้อความพาดหัว
๒. เทคนิคการเขียนข้อความปิดท้าย

๑. เทคนิคการเขียนข้อความพาดหัว

ข้อความพาดหัวที่ได้ผลมากที่สุด ต้องมีเนื้อหาให้คำมั่นสัญญาหรือรับรองกับผู้อ่านถึงประโยชน์ที่จะได้รับอย่างใดอย่างหนึ่ง และเขียนให้ชัดเจน ตรงจุดถึงสรรพคุณของสินค้า ทำให้เทคนิคการเขียนข้อความพาดหัวมีลักษณะแตกต่างกัน ดังนี้

๑.๑ แบบข่าว

เป็นการแจ้ง ประกาศ หรือกล่าวถึงรายละเอียดของ คุณภาพ หรือคุณลักษณะของสินค้า เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความสนใจ ดังตัวอย่าง

ขอประกาศให้ท่านทั้งหลายทราบทั่วกัน ยาโรสมอย่างวิเศษ
(สยามสักชี เสาร์ ๑ กรกฎาคม ๒๔๖๕ หน้า ๘)

ข่าวที่ท่านควรทราบ

(เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๑๓ กันยายน ๒๔๖๘ หน้า ๑๖๔๕)

ขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

(บางกอกการเมือง จันทร ๑๖ มิถุนายน ๒๔๖๗ หน้า ๑๕)

แจ้งความระวังยาปลอม

(สยามหนุ่ม พฤษ์สบัติ ๑๘ สิงหาคม ๒๔๖๕ หน้า ๑๕)

ยาดีจริงของเยอรมันมาถึงแล้ว

(บางกอกการเมือง อังคาร ๑๖ กันยายน ๒๔๖๗ หน้า ๑๕)

๑.๒ แบบคำถาม

เป็นการใช้ข้อความที่เป็นคำถามทั่วไป หรืออย่างตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม ดังตัวอย่าง

ยาจีนเป็นยาอะไร

(กรุงเทพเดลิเมล์ เสาร์ ๒๗ กันยายน ๒๔๖๒)

ท่านจะมีความสุขได้อย่างไร

(สยามสัปดาห์ อังคาร ๑ สิงหาคม ๒๔๖๕ หน้า ๔)

ปวดหลัง , ปวดเอว หรือ เมื่อยจะหายาที่ไหน

(บางกอกการเมือง อังคาร ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๖๗ หน้า ๒๓)

หนูร้องไห้ทำไมจ๊ะ ?

(ศรีกรุง เสาร์ ๑๔ มกราคม ๒๔๖๕ หน้า ๒)

เด็กของท่านเป็นสุขดีหรือไม่ ?

(หลักเมือง ๖ สิงหาคม ๒๔๖๕ หน้า ๑๔)

๑.๓ แบบคำสั่ง

เป็นข้อความที่บังคับหรือเร่งรัดให้ผู้ซื้อเกิดการกระทำตามที่ต้องการ ดังตัวอย่าง

จงพิจารณาทำให้เห็นจริง

(หนังสือพิมพ์ไทย อังคาร ๑๓ มกราคม ๒๕๖๒ ใบแทรก)

จงระวังลมร้ายจะเกิดขึ้น

(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๕ หน้า ๑๐)

ท่านอย่าลืมใช้ยาหอมจันทร์โอสถแห่งทอง

(ราษฎร์ พลัสสดี ๓ มกราคม ๒๕๖๑ หน้า ๑๒)

โรคจิตสีดวงจุมก จงจำเป็นโรคที่ร้ายแรงมาก

(ไทยน้อย ๒ ตุลาคม ๒๕๖๕ หน้า ๒)

๑.๔ แบบเร้าอารมณ์

เป็นข้อความที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นกันเอง โดยการใช้คำ
คำลงท้าย การเลียนเสียงธรรมชาติ ดังตัวอย่าง

เชิญอ่านประเดี๋ยวจะ

(สยามออบเชอร์เวอร์ พลัสสดี ๑๗ มีนาคม ค.ศ.๑๕๑๐ หน้า๒)

ฮัดแซย ! ฮัดแซย !! ฮัดแซย !!!

(บางกอกการเมือง เสาร์ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๗ หน้า ๒๗)

ไอแค้น ! แค้น !! แล้งอหายน

(สาส์นพระนคร พุทธ ๑ ตุลาคม ๒๔๖๗ หน้า ๑๖)

แหวะห่างขายยาถูจันทรก่อนชิละ !

(เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๗ หน้า ๕๔๕)

๑.๕ แบบเล่นคำสัมผัส

เป็นการใช้คำที่มีเสียงสัมผัสกัน ดังตัวอย่าง

รู้ไว้ไฉว่า ไร่ป่าแบกหาม

(หนังสือพิมพ์ไทย จันทร ๒๔ มกราคม ๒๔๖๓ หน้า ๓)

คำสัมผัสคือ ว่า กับ ป่า เป็นการสัมผัสสระ-า เหมือนกัน

๑.๖ แบบระบุชื่อ

เป็นการใช้ชื่อห้างร้าน ยี่ห้อ หรือชื่อสินค้าให้ปรากฏอยู่ใน

ข้อความพาดหัว เพื่อต้องการจะเน้นให้ลูกค้าจำได้ แบ่งออกเป็น ๓ ลักษณะ
ดังนี้

๑.๖.๑ แบบระบุชื่อยา ดังตัวอย่าง

ยาบุรุษกับยาบัณเฑียร

(จินนสยามวารศัพท์ พุทธ ๕ เมษายน ๒๔๖๕ หน้า ๓)

ยาหอมจิตรลดา

(หนังสือพิมพ์ไทย พุทธ ๗ มกราคม ๒๔๖๒ หน้า ๑)

ยาเม็ดมาร์วิน

(กรุงเทพเดลิเมล์ พุธ ๒ กรกฎาคม ๒๔๕๖ หน้า ๑)

ยาหอมอุไทยจักร์ทิพเจริญกรุง

(ยามาโรต พุธ ๒๖ มีนาคม ๒๔๖๖ หน้า ๒)

ยาธาตุน้ำแดงโกเมศ

(มอญิงโปสต์ พุธ ๑๖ เมษายน ๒๔๖๗ หน้า ๑)

ยาแก้วประกาฬ

(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๒ ธันวาคม ๒๔๖๕ หน้า ๑๐)

ยาเทพประสิทธิ์

(บางกอกการเมือง เสาร์ ๑๕ มีนาคม ๒๔๖๖ หน้า ๑๒)

๑.๖.๒ แบบระบุชื่อร้าน ดังตัวอย่าง

ห้างขายยาอุณาโลมแดง

(สยามออบเชอร์เวอร์ เสาร์ ๒๓ เมษายน ค.ศ.๑๙๑๐ หน้า๒)

วิวิธเภสัช

(ยามาโรต อังคาร ๑ สิงหาคม ๒๔๖๕ หน้า ๘)

ศิวิลแพทยสถาน

(สยามหนุ่ม พฤษหสบัติ ๑๘ สิงหาคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๒)

๑.๖.๓ แบบบอกชื่อร้าน พร้อมทั้งอยู่ ดังตัวอย่าง

เจริญกิจโรสธ เชียงพานภาณพันธ์ นำวังบูรพาภิรมย์ข้ามยา
พระธรณีหลังสินธุ์

(หนังสือพิมพ์ไทย พุธสัปดาห์ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ หน้า ๓)

ห้างขายยาโรสธาคารตรงข้ามสโมสรสามัคคีจีนสยาม
ถนนเจริญกรุง

(บางกอกการเมือง อังคาร ๑๖ กันยายน ๒๕๖๓ หน้า ๗)

สถานเม่งหลีโรสธ ตั้งอยู่หลักวิกเทียนว้าวเทียน ถนนพาดสาย
เลขที่ ๗๘๔ จังหวัดพระนคร

(รวมข่าว อังคาร ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ หน้า ๕)

ห้างขายยาวิชาพิทักษ์ โรสธไวยาการ ๗๕๕-๘๐๑ ตลาด
เสาชิงช้า

(สาส์นพระนคร พุธ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ หน้า ๑๒)

๑.๖.๔ แบบระบุชื่อโรค ดังตัวอย่าง

หิด

(ยามาริต พุธ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๖ หน้า ๕)

ยานกับิด

(บางกอกการเมือง อังคาร ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๗ หน้า ๒)

โรคผิวหนัง

(ศรีกรุง อังคาร ๓๐ กันยายน ๒๕๗๓ หน้า ๓๐)

มดลูกพิการ

(กรรมกร อาทิตย์ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๗๕ หน้า ๗)

โรคบุรุษ

(เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๗ หน้า ๔๔)

โรคอหิวาต์

(สยามสัปดาห์ พุทธ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ หน้า ๕)

โรคจิตสีดวงลำไส้

(จินนสยามวารศัพท์ อังคาร ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๓ หน้า ๕)

๑.๗ แบบใช้ภาพประกอบพูด

เป็นการพาตัวแบบต้องอาศัยภาพประกอบการโฆษณาด้วย จึง
จะสร้างความเข้าใจชัดเจน ดังตัวอย่าง

(ยามาริต สุกร์ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๖ หน้า ๑)

โฆษณานี้ไม่มีการอธิบายสรรพคุณของยาแต่ดูจากรูปภาพทำให้ทราบว่าเป็นยาที่ใช้รับประทานไม่ว่าจะยาทาหรือยาฉีด และการกำหนดจำนวนครั้งที่รับประทานเพียง ๒ ครั้งแสดงว่ายานี้มีสรรพคุณดีเยี่ยมและใช้ฤาษีเป็นตัวแทนของห้างขายยา ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือเพราะฤาษีเป็นผู้ทรงศีลย่อมไม่กล่าว

เท็จ มีผลทำให้ผู้อ่านเข้าใจว่าห้างขายยานี้ขายยาที่มีคุณภาพดีจริง ๆ ส่วน
คนนั่งข้างล่างเป็นตัวแทนของคนไข้ที่มาได้รับการรักษา

(ความเห็นราษฎร เสาร์ ๑ เมษายน ๒๔๗๖ หน้า ๒)

โฆษณานี้ไม่มีการอธิบายสรรพคุณยา แต่ใช้งูซึ่งเป็นสัตว์มีพิษที่สามารถ
ทำร้ายคนได้เป็นตัวแทนของโรคหนองในซึ่งในที่นี้เน้นชื่อโรคมาก เพราะมีชื่อ
โรคหนองในทั้งภาษาไทย ภาษาจีนและภาษาอังกฤษ การใช้รูปเป็นผู้นำ

เพราะผู้ขายสมัยนั้นเป็นโรคหนองในส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามโรคนี้ก็สามารถรักษาโดยยาโรนแซนแดล ซึ่งมีนี้เป็นตัวแทนของห้างร้านที่ยื่นเสนอยามาให้ เพื่อการรักษาโรคหนองในโดยตรง

๑.๘ แบบเจาะจงกลุ่ม

เป็นการพาดหัวแบบเลือกสรรกลุ่มผู้บริโภคหรือเป้าหมายที่ควรสนใจโฆษณา เป็นข้อความที่ระบุว่ากลุ่มเป้าหมายใดควรที่จะต้องอ่านข้อความโฆษณาชิ้นนี้ ดังตัวอย่าง

ท่านมารดาทั้งหลาย

(ศรีกรุง พช ๑๑ มกราคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๔)

สตรีชั้นสูงนิยม " ยาหอมสังข์ทอง "

(ประชาชาติ จันทร ๑๐ ตุลาคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๘)

๑.๙ แบบบอกวิธีใช้

เป็นการพาดหัวแบบบอกวิธีการใช้สินค้าหรือให้บริการ เป็นการพาดหัวที่ทำให้ผู้ซื้อสามารถเข้าใจวิธีการใช้ได้เป็นอย่างดีพอสมควร ดังตัวอย่าง

ยาหอมบวมโอสถ ตราศีรษะว้าวใช้ได้ทั้งนัตถ์แลรับประทาน

(ยามาโรต พหลัศบดี ๑๓ ธันวาคม ๒๔๖๖ หน้า ๗)

ยาตรีสิงห์รับประทาน แล้วไม่ต้องอยู่ไฟ

(เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๑๓ กันยายน ๒๔๖๘ หน้า ๑๖๒๖)

๑.๑๐ แบบเสนอขายพิเศษ

เป็นการพาดหัวที่ทำให้ผู้ซื้อทราบว่าจะได้รับประโยชน์คุ้มค่าเกินราคาที่ใช้จ่ายไป แบ่งเป็น ๒ ลักษณะคือ การลดราคาและการแถมของ

๑.๑๐.๑ การลดราคา ดังตัวอย่าง

ลดราคาถูกอย่างจัง

(ยามาริต ศุภร์ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๖ หน้า ๕)

ลดราคา

(ศรีกรรณ พุฒ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๕ หน้า ๑๐)

๑.๑๐.๒ การแถมของ ดังตัวอย่าง

เวลานี้ขาย ๓ แถม ๒ แถมกัลลันเดอร์ ถึงวันที่ ๕ มกราคม

(บางกอกการเมือง เสาร์ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๖ หน้า ๘)

สองแถมหนึ่ง

(บางกอกการเมือง จันทร์ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๗ หน้า ๒๓)

๑ เดือนนี้ยาดรากล่อง ซื้อม ๒ แถม ๑

(บางกอกการเมือง เสาร์ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๗ หน้า ๕)

เห็นใจกันละ ในครั้งนี้ ยานต์ถ่มอชิต ลดราคา ซื้อม ๒ แถม ๓

(เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ หน้า ๕๕๗)

แถม ๑ ชื่อ ๒ แถมเลิกสิ้นเดือนนี้

(เกราะเหล็ก อาทิตย์ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๖๘ หน้า ๕๒)

๑.๑๑ แบบปฏิเสธ

เป็นข้อความที่มีความหมายปฏิเสธ ดังตัวอย่าง

ยาไม่ใช้ขนม ต้องระวังข้ายาที่เป็นยาจริง ๆ

(ยามาโรต พุทธ ๒๖ มีนาคม ๒๔๖๖ หน้า ๒)

ไม่ใช้จูลี่

(ศรีกรง พุทธ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๓ หน้า ๒๕)

๑.๑๒ แบบบอกสาเหตุ

เป็นการพาดหัวที่แสดงให้เห็นว่าการเจ็บป่วยนั้นมีสาเหตุมาจากอะไร ดังตัวอย่าง

ทรมาณ เพราะโรคตับพิการ

(สยามออบเชอร์เวอร์ เสาร์ ๑๕ พฤษภาคม คศ.๑๙๑๐)

บุตรเกิด เพราะโลหิต

(หนังสือพิมพ์ไทย จันทร์ ๑๕ มิถุนายน ๒๔๖๒ หน้า ๓)

ฉันกับสามีพอมเพราะกินยาผิด

(บางกอกการเมือง เสาร์ ๑๔ มิถุนายน ๒๔๖๗ หน้า ๗)

มีความสุขเพราะเชื่อถือ

(บางกอกการเมือง อังคาร ๒๔ มีนาคม ๒๔๖๗ หน้า ๑๔)

มนุษย์เสียชีวิตมากเพราะใช้ยาผิด

(บางกอกการเมือง อังคาร ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๗ หน้า ๒๑)

ประเทศรุ่งเรืองก็เพราะพลเมืองสมบูรณ์

(เฉลิมรัฐธรรมนุญ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๕ หน้า ๒๗)

✱ ๓๕๓๓ ๖๖๖

จากการศึกษาพบว่าโฆษณาหนังสือพิมพ์ช่วงเวลาดังกล่าวมีเทคนิค
การเขียนข้อความพาดหัวทั้งหมด ๑๒ เทคนิค เทคนิคที่นิยมคือ เทคนิค
การเขียนข้อความพาดหัวแบบระบุชื่อ เพราะผู้เขียนโฆษณาต้องการให้ผู้อ่าน
จำชื่อยาให้ติดปากและรู้จักสถานที่จำหน่ายยาที่แท้จริง ส่วนเทคนิค
การเขียนข้อความพาดหัวแบบบอกวิธีใช้ เป็นเทคนิคที่ได้รับความนิยมน้อย เพราะ
ยาส่วนใหญ่จะมีใบชี้แจงวิธีใช้โดยละเอียดแถมให้อยู่แล้ว

๒. วิเคราะห์เทคนิคการเขียนข้อความปิดท้าย

ข้อความปิดท้ายเป็นข้อความส่วนสุดท้ายของโฆษณา เป็นประโยค
ที่ต้องการให้ผู้อ่านจำได้หรือช่วยเสนอประโยชน์ของสินค้าอีกครั้ง โดยทั่วไปมัก
ประกอบด้วยชื่อสินค้าตราสินค้า และคำขวัญ ซึ่งแยกจากข้อความเนื้อหา การ
ศึกษาครั้งนี้ใช้เกณฑ์ของชวนะ ภวกันนท์ (๒๕๒๗ : ๓๐๓) ได้แบ่งเทคนิคการ
เขียนข้อความปิดท้ายออกเป็น ๓ ประเภท คือ

๑. แบบอธิบายถึงการใช้สินค้า
๒. แบบบอกบุคลิกลักษณะและคุณภาพของสินค้า
๓. แบบสร้างภาพพจน์และความมั่นใจชื่อเสียงของบริษัท

แต่จากการศึกษาโฆษณาในช่วงเวลาดังกล่าวพบว่าเทคนิคการเขียน
ข้อความปิดท้ายไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ของ ชวนะ ภวกันนท์ แต่ผู้วิจัยพบว่า
การเขียนข้อความปิดท้ายมีเทคนิคที่แตกต่างจากเกณฑ์ดังนี้

๑. ระบุชื่อร้านและรายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งขาย

๑.๑ แบบระบุชื่อร้าน ดังตัวอย่าง

ป๊ากริม แอนรัก

(ศรีกรุง อาทิตย์ ๑ มกราคม ๒๕๖๕ หน้า ๘)

ห้างโรสสสถาน เด็กเฮงหยู

(ข้าวต่วน ๒๑ กันยายน ๒๕๖๘ หน้า ๑๐)

ห้างขายยาเฮาะเหล็ง

(บางกอกการเมือง เสาร์ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๗ หน้า ๒๗)

ห้างไทยโรสวัฒนาการ

(สยามสักชี เสาร์ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ หน้า ๕)

เนตวันิช

(มอญี่โรปสต์ สุกร์ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๗ หน้า ๗)

ห้างขายยาสินมิตร

(รวมข้าว อังคาร ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ หน้า ๕)

บริษัท เต้าจงกงยี

(รวมข้าว เสาร์ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ หน้า ๑๕)

๑.๒ แบบระบุชื่อร้าน พร้อมที่อยู่ ดังตัวอย่าง

ห้างโอสถสถานเด็กเสงหย

สี่แยกสะพานดำรงสถิตย์ ถนนเจริญกรุง พระนคร

(ศรีกรุง อาทิตย์ ๑ มกราคม ๒๔๗๕ หน้า ๓๐)

ศรีสมบูรณ์

ถนนพระราม ๕ ติดต่อกับสถานีรถไฟสายปากน้ำ ตำบลหัวลำโพง

(เกษมรัฐ สุกรี ๒ เมษายน ๒๔๖๕ หน้า ๑๔๕)

ห้างขายยาบุญมี สามแยก พระนคร

(หลักเมือง ๒ มิถุนายน ๒๔๗๕ หน้า ๒๒)

ห้างขายยาเอียะฉิว จำกัด ถนนพระราม ๕ หัวลำโพง

(รักษสยาม อังคาร ๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๕ หน้า ๕)

ห้างคิลานานุเคราะห์

ถนนเจริญกรุง ใต้สี่กั๊ก พระยาศรี ตรงหลักรถราง

(สาส์นพระนคร พุธ ๑ ตุลาคม ๒๔๖๗ หน้า ๑๖)

ห้างขายยาโรกเมศ ตึกมมเชิงสะพานมอญ

(มอญโรสต์ พุธ ๑๖ เมษายน ๒๔๖๗ หน้า ๑)

๑.๓ แบบระบุรายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งขาย ดังตัวอย่าง

น้ำอมฤตมีจำหน่ายที่ห้างขายยาทั่วไปและที่ห้างบริบูรณ์โอสถ,

ห้างบี.แอล.ฮั่ว, ห้างสมิทพามาซี, ห้างเวชตาการ, ห้างขาย

ยาตรางู, ห้างเรือสตาการและที่บริษัทเยวราชจำกัดและสาขา
(ศรีกรุง อาทิตย์ ๑๑ พฤษภาคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๔)

ร้านขายยาจุลโรมภ์ ถนนนครสวรรค์นางเล้ง

ร้านสยามเรือสตา ลพบุรี

ร้านหม่ออินทร์ สระบุรี

ร้านเด็กอั้งตึง สระบุรี

ร้านไทยพิพัฒน์พานิช อยุธยา

ร้านมหาไชยเรือสตา อยุธยา

ร้านอึ้งจิวฮะ เชียงราย

ร้านอึ้งเส็ง สุรินทร์

ร้านขุนวิโรจน์รัตนากร นครศรีธรรมราช

ร้านเอี้ยวเทียนไป ระนอง

ร้านภูมิพานิช สุราษฎร์ธานี

ขุนเวชกิจสำรวจ สุโขทัย

(ศรีกรุง เสาร์ ๒ กรกฎาคม ๒๔๗๕ หน้า ๑๓)

มีขายส่งที่นายจำรูญ อยู่ตลาดท่าเรือพระพุทธบาท ที่คุณแม่แพ
อยู่เหนือบางลำภู กรุงเทพฯอีกแห่ง ๑ มีขายปลีกทั่วไปในที่
มีป้ายคนสี่มือถือธง

(กรุงเทพเดลิเมล์ อาทิตย์ ๒๑ ธันวาคม ๒๔๕๖ หน้า ๕)

มีจำหน่ายที่วิวิธเภสัชยาการ ถนนเฟื่องนคร หลังกระทรวง
นครบาล จังหวัดพระนคร กับที่ร้านแม่ตุ้ย , แม่แปลก จังหวัด
เพชรบุรี และตามร้านที่มีป้ายแขวนทั่วไป

(สยามสัปดาห์ พุธ ๑๔ มิถุนายน ๒๔๖๕ หน้า ๕)

ห้างขายยาเพ็ญภาค ถนนเยาวราช ยาถาษีราคาขวดละ
 ๑ บาท ๕๐ ยาคทายอดเพ็ชรราคาขวดละ ๒ บาทถ้วน มีขาย
 ที่นายไชยะ หลังสถานีบ้านตาคี นายทองดีประทุมพลโคธราช
 ล้อมขุนสวด ขุนจำเริญราชภักดี นครศรีธรรมราช ขุนชำนาญ
 บ้านดอน นายเจริญ อุบลรัตน์สุพรรณ นายเซียงกุ่ม สงขลา
 นายบัวเฮง บ้านหมี่ แข่งหลั่นครปฐม นายบุญศรีฉิ่งเชิงเทรา
 สัปตยาการ ประตู่ใหม่ นายหิบบ หน้าโรงหนังพัฒนากร
 หมอไต้ยมะไตรภูเก็ต ขุนประสาตร์ กรุงเก่า
 (หนังสือพิมพ์ไทย ๑ กรกฎาคม ๒๔๖๓ ใบแทรก)

มีเอเยนต์ขายส่งทั่วไป คือ ห้างขายยาทองอันตั้ง ประตู่
 สะพานหัน ห้างขายยาทองแซตั้ง หัวเม็ด ห้างขายยาทองอันตั้ง
 สี่แยกวัดตึก และห้างขายยาทุก ๆ ห้างในสำเพ็ง มีเอเยนต์
 ขายส่งและขายปลีกประจำทุก ๆ จังหวัด คือ ร้านขายยา
 นายกิมซิว หาดใหญ่ ร้านขายยาม่ออันตั้ง บ้านโป่ง ร้านขาย
 ยานายกิมเฮง ตลาดหน้าเมืองนนทบุรี แพขายเครื่องบวช
 ปากคลองบางกอกน้อย ธนบุรี ร้านขายยาซุ่นหลี ในตลาด
 ปากน้ำ สมุทรปราการ ร้านพิพิธโรสธ กรุงเก่า ร้านขาย
 ยานายสังวาลย์ ตลาดบ้านกระแซง ประทุมธานี ห้างขายยา
 ฉั่วซำเฮง ปากน้ำรถไฟ ร้านนายกิมเฮง ตลาดจังหวัดตาก
 (ศรีกรุง อาทิตย์ ๘ มกราคม ๒๔๖๕ หน้า ๓๔)

๒. แบบบอกราคาสินค้า ดังตัวอย่าง

มีขายที่โรงจำหน่ายยาทุกแห่ง ขวดเล็ก ๒บาท ขวดใหญ่ ๓บาท
 (กรุงเทพเดลิเมล์ พุศ ๒ กรกฎาคม ๒๔๕๖ หน้า ๓)

ราคาจำหน่าย

ห่อเล็กห่อละ	๕	สตางค์ มี	๑๘	เม็ด
ห่อใหญ่ห่อละ	๒๕	สตางค์ มี	๑๓๐	เม็ด
อับนิเกอร์อันละ	๕๐	สตางค์ มี	๒๒๐	เม็ด

(กรุงเทพฯ เดลิเมล์ พฤษหัตถ์ ๑๑ กันยายน ๒๔๖๕ หน้า ๘)

ยาออกลูกง่าย ตลับละ ๑ บาท

ยามหาศาล แก้ไขในชั้นต้นอย่างศักดิ์สิทธิ์ ตลับละ ๑ บาท
(ยามาริต อังคาร ๑ สิงหาคม ๒๔๖๕ หน้า ๘)

ราคาขวดละ ๑.๕๐ บาท ๓ ขวด ๔ บาท

(หลักเมือง สุกรี ๑ เมษายน ๒๔๗๕ หน้า ๑๐)

๓. แบบบอกวิธีใช้ ดังตัวอย่าง

ก่อนทานนี้ต้องเอาสบู่ล้างแผลให้ดีแล้ว จึงเอายานี้โรยที่แผล
วันละ ๓-๔ วัน
(จีนรณสยามวารศัพท์ เสาร์ ๕ สิงหาคม ๒๔๖๖ หน้า ๑)

๔. แบบระบุชื่อเจ้าของ ดังตัวอย่าง

นายจินดา เจ้าของ

(บางกอกการเมือง อังคาร ๑๖ กันยายน ๒๔๖๗ หน้า ๕)

ขุนสังฆวิชขบริบาล (บรู้ง นิสมบูรณ)

(รวมข่าว อังคาร ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕ หน้า ๑๘)

๕. แบบเชื้อเชิญ ดังตัวอย่าง

เชิญซื้อประจำบ้านเสมอ

(หลักเมือง ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๕ หน้า ๑๖)

โปรดเชิญเร็ว - ข้าจะหมดโรคาศ

(บางกอกการเมือง เสาร์ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ หน้า ๒๕)

เชิญขอรายละเอียดที่มรสาตร์ ตราหงษ์

(บางกอกการเมือง พุธ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ หน้า ๒๗)

นอกจากนี้ยังมีอีกโรคต่าง ๆ ขยายอีกเป็นอันมาก

เชิญ!เชิญ!!เชิญ!!!

(สยามสัปดาห์ เสาร์ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ หน้า ๓)

เชิญเชิญเชิญ

(หนังสือพิมพ์ไทย สุกร ๒๑ มกราคม ๒๕๖๓ หน้า ๖)

จากการศึกษาพบว่า ผู้วิจัยพบว่าเทคนิคการเขียนข้อความปิดท้าย
โฆษณาในช่วงเวลาดังกล่าวสามารถจำแนกได้เป็น ๕ ประเภท และเทคนิค
การเขียนข้อความปิดท้ายที่นิยม คือ เทคนิคการเขียนข้อความปิดท้ายแบบ
ระบุชื่อร้านและรายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งขาย ส่วนเทคนิคการเขียนข้อความ
ปิดท้ายแบบบอกวิธีใช้ ได้รับความนิยมน้อย

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์การใช้ภาษาโฆษณาจากหนังสือพิมพ์ไทย ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๘๗-พ.ศ. ๒๔๗๕ ผลการวิจัยค้นคว้าสรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อวิเคราะห์การใช้ภาษาโฆษณาจากหนังสือพิมพ์ไทยตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๘๗ - พ.ศ. ๒๔๗๕

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

๑. เก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้วิจัยจากหนังสือพิมพ์ไทยตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๘๗-พ.ศ. ๒๔๗๕ จากไมโครฟิล์มที่เก็บรวบรวมไว้ที่ห้องไมโครฟิล์ม ณ หอสมุดแห่งชาติ
๒. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

✓ สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์การใช้ภาษาโฆษณาในหนังสือพิมพ์ไทยพบลักษณะการใช้ภาษาดังนี้

การสร้างคำใหม่ พบว่าในโฆษณามีการสร้างคำใหม่ ๓ วิธี ได้แก่ คำประสมคำ คำซ้อนคำ คำซ้ำคำ ในเรื่องคำประสมจำแนกได้ ๓ ชนิดคือ คำประสมที่เป็นคำนาม คำประสมที่เป็นคำกริยา คำประสมที่เป็นคำวิเศษณ์ สำหรับความหมายของคำประสมมี ๒ ลักษณะคือคำประสมที่มีความหมายตามคำที่นำมาประสมกับคำประสมที่มีความหมายใหม่

ลักษณะคำซ้อน ๒ คำมีโครงสร้างมาจากคำไทยซ้อนกับคำไทยและคำยืม ส่วนคำซ้อน ๔ คำ จะเน้นคำที่มีเสียงสัมผัส คำที่มีความหมายทำนองเดียวกันหรือตรงข้ามกัน ส่วนเรื่องความหมายของคำซ้อนจะปรากฏอยู่ที่คำแรก คำหลังและคำทั้งหมด

คำซ้ำมี ๒ ลักษณะคือคำซ้ำทั้งคำและคำซ้ำบางส่วนของคำ สำหรับคำซ้ำทั้งคำจะเน้นที่ความหมายด้วย เช่น ซ้ำคำแล้วความหมายเป็นพหูพจน์, เป็นส่วนๆ, เน้นหนักยิ่งขึ้น เป็นต้น

ในด้านการใช้คำพบว่ามีการใช้คำเพื่อจุดมุ่งหมายแตกต่างกันคือใช้เพื่อเปรียบเทียบ, ใช้เพื่อโฆษณาสรรพคุณสินค้า, ใช้เพื่อย้ำความเชื่อมั่นและใช้เพื่อดึงชื่อยา

ในด้านการใช้ประโยคแสดงเจตนาพบว่ามีการใช้ประโยคแสดงเจตนาทั้ง ๓ ลักษณะ ประโยคแจ้งให้ทราบเป็นประโยคที่นิยมใช้มากที่สุดโดยเฉพาะประโยคบอกเล่า ประโยคอธิบายและประโยคเตือน ส่วนประโยคถามให้ตอบและประโยคบอกให้ทำพบว่ามีปรากฏอยู่น้อย

รูปแบบโฆษณาได้แบ่งออกเป็น ๒ ประเภทคือ ประเภทที่ไม่มีภาพประกอบและประเภทที่มีภาพประกอบ พบว่า รูปแบบโฆษณาที่ไม่มีภาพประกอบโดยเสนอขายแบบอธิบายตรงไปตรงมา ได้รับความนิยมนมากที่สุด และรูปแบบโฆษณาที่มีภาพประกอบมีรูปแบบการนำเสนอ ๔ แบบได้แก่ แบบเหตุผล, แบบประจักษ์พยาน, แบบเสนอขายตรงและแบบสนทนา

เทคนิคการเขียนโฆษณาแบ่งออกเป็น ๒ ส่วนคือ เทคนิคการเขียนข้อความพาดหัว และข้อความปิดท้าย ส่วนแรกคือเทคนิคการเขียนข้อความพาดหัว มี ๑๒ เทคนิคด้วยกัน เทคนิคที่นิยมมากที่สุดได้แก่เทคนิคแบบระบุชื่อ ส่วนเทคนิคแบบข่าว, เทคนิคแบบคำถาม, เทคนิคแบบคำสั่ง, เทคนิคแบบเร้าอารมณ์, เทคนิคแบบเล่นคำสัมผัส, เทคนิคแบบใช้ภาพประกอบคำพูด, เทคนิคแบบเจาะจงกลุ่ม, เทคนิคแบบบอกวิธีใช้, เทคนิคแบบเสนอขายพิเศษ, เทคนิคแบบปฏิเสธและเทคนิคแบบบอกสาเหตุ มีปรากฏบ้าง

เทคนิคการเขียนข้อความปิดท้ายที่นิยมคือเทคนิคแบบระบุชื่อร้านและรายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งขาย, ส่วนเทคนิคแบบบอกราคาสินค้า, เทคนิคแบบบอกวิธีใช้, เทคนิคแบบเชิญเชิญ ได้รับความนิยมน้อยที่สุด

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์การอ่านภาษาในโฆษณายาพบว่า การอ่านคำซ้อน ๒ คำเป็นวิธีที่นิยมมาก เพราะคำศัพท์ที่คิดขึ้น บางครั้งผู้อ่านอาจไม่เข้าใจ ก็จะนำคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือทำนองเดียวกันมาซ้อนไว้ ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจมากขึ้น ส่วนคำประสมที่ประสมแล้วเป็นคำนาม เป็นคำประสมที่พบในโฆษณามาก ส่วนคำประสมที่เป็นคำวิเศษณ์ เป็นคำประสมที่พบน้อยที่สุด คำซ้ำที่พบมากที่สุดได้แก่คำซ้ำที่ซ้ำทั้งคำและมีความหมายเป็นพหูพจน์ ด้านการอ่านคำได้จำแนกออกตามความมุ่งหมายและวิธีการใช้ แบบที่นิยมมากที่สุดคือแบบบอกคุณลักษณะของยา ซึ่งมีการใช้คำต่างประเทศเช่นภาษาอังกฤษ , ภาษาญี่ปุ่น , ภาษาจีน

ประโยคแสดงเจตนา เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้โฆษณานั้นๆประสบความสำเร็จ เพราะเป็นส่วนช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจโฆษณานั้นมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการใช้ประโยคแจ้งให้ทราบ ทำให้ทราบรายละเอียดของโฆษณามากที่สุด ส่วนการใช้ประโยคคำถามและประโยคบอกเล่าเป็นตัวช่วยขยายความ สำหรับประโยคคำสั่งและประโยคชักชวนเป็นส่วนที่กระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดการกระทำหลังจากอ่านโฆษณานั้นจบ

รูปแบบโฆษณาจะเน้นการเสนอขายแบบอธิบายตรงไปตรงมา มีรูปแบบที่เป็นข้อความอธิบายอย่างเดียวกับข้อความอธิบายพร้อมรูปภาพประกอบ ข้อความนั้นกล่าวถึงสรรพคุณของยา , ราคาและสถานที่ซื้อยาเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากมีผู้เลียนแบบทำยาปลอมออกมาจำหน่าย ซึ่งการเลียนแบบมีทั้งเลียนแบบตัวยาบางตัว , เลียนแบบชื่อยา , เลียนแบบฉลากยา ทำให้เจ้าของยาแต่ละชนิดต้องมีการโฆษณา เพื่อชี้แจงสรรพคุณยา , ชื่อยา , ฉลากยาที่เป็นของจริง

การเขียนข้อความพาดหัวนิยมใช้เทคนิคการพาดหัวแบบระบุชื่อ ซึ่งมีหลายลักษณะเช่นระบุชื่อยา , ระบุชื่อร้าน , ระบุชื่อโรค เป็นต้น เป็นเทคนิคที่นิยมมากเพราะผู้อ่านจะทราบทันทีว่าโฆษณายาอะไร , โฆษณาเกี่ยวกับโรคอะไร ได้อย่างชัดเจน

เทคนิคการเขียนข้อความปิดท้าย ซึ่งผู้วิจัยพบว่าข้อความปิดท้ายแบบระบุชื่อร้านและรายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งขายได้รับความนิยมมาก เพราะผู้เขียนโฆษณาพยายามที่จะป้องกันไม่ให้ผู้ซื้อหลงซื้อยาที่ไม่มีสรรพคุณตามที่ระบุไว้มาใช้ จะทำให้เกิดโรคมามากกว่าประโยชน์ที่พึงจะได้รับ

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรศึกษาการใช้ภาษาโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ซึ่งมีเอกสารอยู่หลายฉบับเช่น กรรมกร, กรุงเทพการเมือง, กรุงเทพปริทัศน์, เกาะเพชร, กล้องวิเศษ, ข่ายเพชร, จอเงิน, จำอวด, ดาวดำ เป็นต้น เพื่อให้เห็นวิธีการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์ในยุคนั้นครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

๒. ควรศึกษาการใช้ภาษาโฆษณาเพื่อเปรียบเทียบระหว่างหนังสือพิมพ์รายวันกับหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ว่ามีการใช้ภาษาด้านใดที่เหมือนกันและด้านใดที่แตกต่างกัน

๓. ควรศึกษาการใช้ภาษาโฆษณายาวในช่วงหลังจากพ.ศ.๒๔๗๕ เพื่อให้ได้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ที่ต่อเนื่องกัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- นัย บุรชล. หลักวิชาโฆษณา. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, ๒๕๐๐.
- ชม ภูมิภาค. หลักการโฆษณา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์การศึกษา, ๒๕๑๓.
- ชวนะ ภวกันันท์. ลีลาจیبแบบคนโฆษณา. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์, ๒๕๒๗.
- นววรรณ พันธุเมธา. ไวยากรณ์ไทย. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, ๒๕๒๕.
- นลินี สินธุเสก. การศึกษาวิเคราะห์กลุ่มคำภาษาไทยจากโฆษณาระหว่างปี พ.ศ. ๒๓๘๗-๒๕๔๑. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ภาควิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๓๖. อัดสำเนา
- บรรจบ พันธุเมธา. ลักษณะการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์, ๒๕๒๗.
- บุญยงค์ เกศเทศ. คำไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๑.
- ประสาน บุตรระเสริฐ. หลักการโฆษณา ทกต. ๒๐๓. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร, ๒๕๒๗.
- พะอบ โปษะกฤษณะ. ลักษณะเฉพาะภาษาไทย. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น, ๒๕๒๖.
- ไพศาล เล็กอุทัย. "ผลงานการโฆษณาต่อเศรษฐกิจ," นิเทศสาร ๒๒-๒๖ ; กันยายน ๒๕๒๗.
- มานิต มานิตเจริญ. พจนานุกรมไทย. กรุงเทพฯ : เอกศิลป์การพิมพ์, ๒๕๑๕.
- มณูญ แสงหิรัญ, สุรพล เทวอักษรและบัณฑิต จุลนาพันธ์. การโฆษณา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๒๑.
- โรมรี ชื่นสำราญ. ทักษะและความรู้ทางภาษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทย และภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๓๐.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๒๕.

- วราภรณ์ รัตนกาญจน์. การวิเคราะห์การใช้คำและการใช้เครื่องหมายในภาษาโฆษณาหนังสือพิมพ์รายวันปี พ.ศ. ๒๕๑๕ - พ.ศ. ๒๕๒๕. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๕. อัดสำเนา
- / ศรีจันทร์ วิชาตรง. การศึกษาวิเคราะห์ลักษณะภาษาไทยที่ใช้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันระหว่าง ปีพ.ศ. ๒๕๑๕-๒๕๒๑. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : ศิริวรรณ ลัญจนาพันธ์. การจัดการตลาด. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, ๒๕๒๓.
- สุรัชทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. การบริหารงานโฆษณา หน่วยที่ ๑-๕. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุรัชทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๓๑.
- / สุรีย์ ศิริพัฒน์. การวิเคราะห์การเขียนข้อความโฆษณาในนิตยสาร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๒๕. อัดสำเนา
- สุรีย์ประภา ตรัยเวช. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในการโฆษณา. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๕. อัดสำเนา
- อนันตชัย เลาหะพันธุ์. "โฆษณาครั้งแรกในไทย," วารสารภาษาและหนังสือ. ๕-๘; เมษายน ๒๕๓๒ - มีนาคม ๒๕๓๓
- / อวยพร พานิช. การใช้ภาษาเพื่อการโฆษณา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุรัชทัย-ธรรมมาธิราช, ๒๕๒๗.
- อำพันธ์ สิริยากร. โฆษณา-โฆษณา-โฆษณา. กรุงเทพฯ : สำนักธุรกิจดิษฐ์พันธ์, ๒๕๒๓.
- อุบลวรรณ ปิติพัฒนะโฆษิตและอวยพร พานิช. วิวัฒนาการภาษาโฆษณาในหนังสือพิมพ์ไทยปีพ.ศ. ๒๓๘๗-๒๕๒๗. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๐. อัดสำเนา
- / อุบัติศิลปสาร, พระยา. หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๓๘. ภาษาอังกฤษ
- Frank Jefkins, Advertisement Writing. Great Britain : Plymouth & Macdonald and Evans, . ๑๕๗๖.

ภาคผนวก

อักษรย่อที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ได้แก่

อักษรย่อ มพ ย่อมาจาก ไมโครฟิล์ม

มจ ย่อมาจาก ไมโครแจ็กเกต

รายชื่อโฆษณาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

- "ทรมาน...", สยามออบเชอร์เวอร์, ๑๔ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๕๑๐, หน้า ๒
มพ๓๐/๒๖๔.
- "ห่างขายยาอุณาโลมแดง...", สยามออบเชอร์เวอร์, ๒๓ เมษายน ค.ศ.
๑๕๑๐, หน้า ๒. มพ๓๐/๒๖๔.
- "เชิญอ่านประเดี้ยวจ๊ะ...", สยามออบเชอร์เวอร์, ๑๗ มีนาคม ค.ศ. ๑๕๑๐,
หน้า ๒. มพ๓๐/๒๖๔.
- "ทั้งเร็วและประหลาด...", สยามออบเชอร์เวอร์, ๑๗ กุมภาพันธ์ ค.ศ.
๑๕๑๐, หน้า ๗. มพ๓๐/๒๖๔.
- "ช่วยชีวิตเด็กสามคน...", สยามออบเชอร์เวอร์, ๑๓ มกราคม ค.ศ.
๑๕๑๐, หน้า ๗. มพ๓๐/๒๖๔.
- "รอสถียินตัน...", จิ้นโนสยามวารศัพท์, ๔ เมษายน ๒๔๖๕, หน้า ๑.
มพ๓๐/๓๒๖.
- "ยาชุด...", จิ้นโนสยามวารศัพท์, ๔ เมษายน ๒๔๖๕, หน้า ๕.
มพ๓๐/๓๒๖.
- "ยาแก้หิด...", จิ้นโนสยามวารศัพท์, ๔ เมษายน ๒๔๖๕, หน้า ๕.
มพ๓๐/๓๒๖.
- "ยาบุรุษกับยาบัลวีพิการ...", จิ้นโนสยามวารศัพท์, ๕ เมษายน ๒๔๖๕,
หน้า ๓. มพ๓๐/๓๒๖.
- "แจ้งความขายยาอดผื่น...", จิ้นโนสยามวารศัพท์, ๕ เมษายน ๒๔๖๕,
หน้า ๑. มพ๓๐/๓๒๖.
- "ยาโรสมกลิ่น...", จิ้นโนสยามวารศัพท์, ๓ มกราคม ๒๔๖๕, หน้า ๗.
มพ๓๐/๓๒๔.
- "ดีจริง ๆ ค่าพันตำลึงทอง...", จิ้นโนสยามวารศัพท์, ๓ มกราคม ๒๔๖๕,
หน้า ๗. มพ๓๐/๓๒๔.

"น้ำมันตราเสือ....," จีนโชนสยามวารศัพท์, ๕ มกราคม ๒๔๖๕, หน้า ๒
มพ๓๐/๓๒๔.

"ยาอายุรกรรมอย่างประเสริฐ....," จีนโชนสยามวารศัพท์, ๒๖ กุมภาพันธ์
๒๔๖๕, หน้า ๑. มพ๓๐/๓๒๔.

"ยันทันโรคสด....," จีนโชนสยามวารศัพท์, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๔๖๖, หน้า ๑.
มพ๓๐/๓๓๐.

"ยาคาทาระบาย....," จีนโชนสยามวารศัพท์, ๑๗ พฤศจิกายน ๒๔๖๖,
หน้า ๕. มพ๓๐/๓๓๐.

"ยาเบณคิลเลอร์....," จีนโชนสยามวารศัพท์, ๑๕ พฤศจิกายน ร.ศ.
๑๒๕, หน้า ๓. มพ๓๐/๓๑๘.

"ยาใดงาญ....," จีนโชนสยามวารศัพท์, ๒๕ มีนาคม ร.ศ. ๑๒๕,
หน้า ๓. มพ๓๐/๓๑๘.

"ยาน้ำปี้จันซุย....," จีนโชนสยามวารศัพท์, ๒๒ เมษายน ร.ศ. ๑๒๕,
หน้า ๑๐. มพ๓๐/๓๑๘.

"แจ้งความ....," จีนโชนสยามวารศัพท์, ๑๒ มกราคม ร.ศ. ๑๒๕,
หน้า ๓. มพ๓๐/๓๑๘.

"ยาโรชโรชัน....," จีนโชนสยามวารศัพท์, ๔ สิงหาคม ๒๔๖๐, หน้า ๑.
มพ๓๐/๓๒๖.

"รโรคิตส์ดวงลำไส้....," จีนโชนสยามวารศัพท์, ๒๒ มิถุนายน ๒๔๖๓,
หน้า ๕. มพ๓๐/๓๒๘.

"ยาหอมจิตรลดา....," หนังสือพิมพ์ไทย, ๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๒, หน้า ๑.
มพ๓๐/๐๒๕.

"ยาบำรุงสมอง....," หนังสือพิมพ์ไทย, ๗ มกราคม ๒๔๖๒, หน้า ๑.
มพ๓๐/๐๒๕.

"เชิญอ่านเชิญลอง....," หนังสือพิมพ์ไทย, ๗ มกราคม ๒๔๖๒, หน้า ๓.
มพ๓๐/๐๒๕.

"ยอดยาประจําบ้าน...", หนังสือพิมพ์ไทย, ๑๒ มกราคม ๒๔๖๒, หน้า ๓.

มพ๓๐/๐๒๕ .

"สุวรรณธารา...", หนังสือพิมพ์ไทย, ๑๓ มกราคม ๒๔๖๒, หน้า ๒.

มพ๓๐/๐๒๕ .

"แจ้งความมา...", หนังสือพิมพ์ไทย, ๑๒ มกราคม ๒๔๖๒, ใบแทรก.

มพ๓๐/๐๒๕ .

"จงพิเคราะห์...", หนังสือพิมพ์ไทย, ๑๒ มกราคม ๒๔๖๒, ใบแทรก.

มพ๓๐/๐๒๕ .

"พระขรรค์แก้ว...", หนังสือพิมพ์ไทย, ๑๕ มกราคม ๒๔๖๒, หน้า ๔.

มพ๓๐/๐๒๕ .

"ยาแดงแพนด...", หนังสือพิมพ์ไทย, ๑๖ มกราคม ๒๔๖๒, ใบแทรก.

มพ๓๐/๐๒๕ .

"รามสูรขว้างขวาน...", หนังสือพิมพ์ไทย, ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๒,

ใบแทรก. มพ๓๐/๐๒๕ .

"บุตรเกิดเพราะโลหิต...", หนังสือพิมพ์ไทย, ๑๕ มิถุนายน ๒๔๖๒,

หน้า ๓. มพ๓๐/๐๒๕ .

"โปรดจำ...", หนังสือพิมพ์ไทย, ๑๕ มิถุนายน ๒๔๖๒, หน้า ๓.

มพ๓๐/๐๒๕ .

"ยาประจําบ้าน...", หนังสือพิมพ์ไทย, ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๖๒,

หน้า ๓. มพ๓๐/๐๒๕ .

"จรรยาจริยธ...", หนังสือพิมพ์ไทย, ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๖๒, หน้า ๓.

มพ๓๐/๐๒๕ .

"ป้องกันไว้...", หนังสือพิมพ์ไทย, ๑๓ พฤษภาคม ๒๔๖๒, หน้า ๒.

มพ๓๐/๐๒๕ .

"ยาเทพนิมิตร์...", หนังสือพิมพ์ไทย, ๑๓ พฤษภาคม ๒๔๖๒, หน้า ๒.

มพ๓๐/๐๒๕ .

"ยาเวยวราช....," หนังสือพิมพ์ไทย, ๒๑ พฤษภาคม ๒๔๖๒, หน้า ๑.

มพ๓๐/๐๒๕.

"ยาจิริน....," หนังสือพิมพ์ไทย, ๒๗ กันยายน ๒๔๖๒, หน้า ๔.

มพ๓๐/๐๓๐.

"ยาเทพย์โรสธ....," หนังสือพิมพ์ไทย, ๒๕ กันยายน ๒๔๖๒, หน้า ๔.

มพ๓๐/๐๓๐.

"สุวรรณธารา....," หนังสือพิมพ์ไทย, ๒๑ มกราคม ๒๔๖๓, หน้า ๖.

มพ๓๐/๐๓๐.

"ห้างโรสสถานเคราะห์....," หนังสือพิมพ์ไทย, ๒๑ มกราคม ๒๔๖๓,

หน้า ๖. มพ๓๐/๐๓๐.

"รู้ไว้ว่า....," หนังสือพิมพ์ไทย, ๒๔ มกราคม ๒๔๖๓, หน้า ๓.

มพ๓๐/๐๓๐.

"เวลานี้....," หนังสือพิมพ์ไทย, ๒๔ มกราคม ๒๔๖๓, หน้า ๓.

มพ๓๐/๐๓๐.

"ท่านมหาชน....," หนังสือพิมพ์ไทย, ๑ กรกฎาคม ๒๔๖๓, ใบแทรก.

มพ๓๐/๐๓๐.

"ผู้เคราะห์ร้าย....," หนังสือพิมพ์ไทย, ๗ สิงหาคม ๒๔๖๓, หน้า ๕.

มพ๓๐/๐๓๐.

"ยาสามฤดู....," หนังสือพิมพ์ไทย, ๗ สิงหาคม ๒๔๖๓, หน้า ๕.

มพ๓๐/๐๓๐.

"ยาคลายอดเพ็ชร....," หนังสือพิมพ์ไทย, ๗ สิงหาคม ๒๔๖๓, หน้า ๕.

มพ๓๐/๐๓๐.

"ยาแก้จระ....," หนังสือพิมพ์ไทย, ๑๒ สิงหาคม ๒๔๖๓, หน้า ๓.

มพ๓๐/๐๓๐.

"ยาโรกกงน....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาโรเต็น....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาคารอร์....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยามันกินโร....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาเขียวโร....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาโรกรนรียา....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาอีพู่มี....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาเต็นย....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาฮกไซ....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"เวลาจะซื้อ....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาจอร์....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาเชชินทาน....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาไคงาก....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาชยดาชี....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยายิจูบอชน....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาบั้งนชุย....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาเลยชี....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาเกนชู....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาคักเคชั่น....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาเกินริน....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาไม่ชูเกี....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยารักไรเอิ้น....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาเซนกินทัน....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๗ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

ยาคาโรล....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๑ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ควรรบำรุง....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๑ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๖.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาสะเตอร์นไวน์....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๑ กรกฎาคม ๒๔๕๖,

หน้า ๖. มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาซาซาปาริลลา....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๑ กรกฎาคม ๒๔๕๖,

หน้า ๔. มพ๓๐/๐๑๘.

"แจ้งความ...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๑ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๓.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาเม็ดมาร์วิน...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๒ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๑.

มพ๓๐/๐๑๘.

"น้ำมันดับปลาวอเตอร์เบอร์...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๒ กรกฎาคม ๒๔๕๖.

หน้า ๕. มพ๓๐/๐๑๘.

"ก่อนเมื่อใช้...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๒ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๕.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ไม่น่าเสียดายสตางค์...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๒ กรกฎาคม ๒๔๕๖,

หน้า ๕. มพ๓๐/๐๑๘.

"วิธีใช้ยารวมโรคสังหาญ...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๒ กรกฎาคม ๒๔๕๖,

หน้า ๕. มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาโรคกิวก็...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๒ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๘.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาคาริยามา...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๒ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๘.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาอุตุชโร...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๒ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๘.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาอับรียามา...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๒ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๘.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาคอกริช...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๒ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๘.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาเซโงัน...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๒ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๘.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาเซนซี...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๒ กรกฎาคม ๒๔๕๖, หน้า ๘.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาเกินชู....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๘.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาเม็ดยาชาโรบิตอานิสัน....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖,

หน้า ๔. มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาเม็ดซังตัลมีตี....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๔.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาโรกรินรียา....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๘.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาไคงาก....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๘.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาเกินริน....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๘.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาไมชูกี....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๘.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาน้ำกนยิรียามา....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖,

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาซุคิรียามา....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖, หน้า ๘.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาเกินริน....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๖, หน้า ๘.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาไมชูกี....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๑๑ กันยายน ๒๕๕๖, หน้า ๘.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาโรกิกวกี....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๑๑ กันยายน ๒๕๕๖, หน้า ๘.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาตะรุริน....," กรุงเทพเดลิเมล์, ๑๑ กันยายน ๒๕๕๖, หน้า ๘.

มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาเม็ดแดงชื่อฮกไซ...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๑๑ กันยายน ๒๔๕๖,
หน้า ๘. มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาเซนซี...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๑๑ กันยายน ๒๔๕๖, หน้า ๘.
มพ๓๐/๐๑๘.

"ตรามังกรบินเบน...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๑๔ ตุลาคม ๒๔๕๖, หน้า ๕.
มพ๓๐/๐๑๘.

"ควรรบำรุงความสุข...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๑๔ ตุลาคม ๒๔๕๖, หน้า ๕.
มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาคาริออร์...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๒๕ ตุลาคม ๒๔๕๖, หน้า ๘.
มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาน้ำปึงันซูย...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๒๕ ตุลาคม ๒๔๕๖, หน้า ๘.
มพ๓๐/๐๑๘.

"ยาตาโรยามา...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๒๕ ตุลาคม ๒๔๕๖, หน้า ๘.
มพ๓๐/๐๑๘.

"สมุห์ถ่านโรค...", กรุงเทพเดลิเมล์, ๒๑ ธันวาคม ๒๔๕๖, หน้า ๕.
มพ๓๐/๐๑๕.

"เบนยาแก้โรค...", สยามไสมย, ไม่มีวันที่ เดือน ๓ เบญจศก ๑๒๔๕,
หน้า ๑๑๓. มพ๓๐/๐๑๕.

"ยาสำหรับบ้าน...", สยามไสมย, ไม่มีวันที่ เดือน ๕ เบญจศก ๑๒๔๕,
หน้า ๖๔๕. มพ๓๐/๐๑๕.

"ยารักษาสุนัขบ้ากัด...", สามสมัย, ๒๑ มีนาคม ร.ศ.๑๒๕, หน้า ๒.
มพ๓๐/๒๒๒.

"น้ำยากฤษณากลิ่น...", สามสมัย, ๒๓ มกราคม ร.ศ.๑๒๕, หน้า ๘.
มพ๓๐/๒๒๒.

"ยาน้ำชื้อปึงันซูย...", สามสมัย, ๑๕ มกราคม ร.ศ.๑๒๕, หน้า ๕.
มพ๓๐/๒๒๒.

"ยากำลังพินาศ....," ยามาโตะ, ๖ ธันวาคม ๒๔๕๖, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๓๖.

"เรือสลักดีสีทริ....," ยามาโตะ, ๒ มิถุนายน ๒๔๖๕, หน้า ๑.

มพ๓๐/๒๓๓.

"ยาสุขสมบูรณ์....," ยามาโตะ, ๓ พฤศจิกายน ๒๔๖๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๓๔.

"ยากักหิด....," ยามาโตะ, ๒๒ มิถุนายน ๒๔๖๕, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๓๓.

"ห้างยี่ยามากูจี....," ยามาโตะ, ๑๗ มิถุนายน ๒๔๖๕, หน้า ๖.

มพ๓๐/๒๓๓.

"ยาสิทธิสาร....," ยามาโตะ, ๓๐ พฤษภาคม ๒๔๖๖, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๓๕.

"สำหรับฤดูร้อน....," ยามาโตะ, ๓๐ พฤษภาคม ๒๔๖๖, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๓๕.

"ห้างสีลานุเคราะห์....," ยามาโตะ, ๓๐ พฤษภาคม ๒๔๖๖, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๓๕.

"ยานิโอะฮาลาซาน....," ยามาโตะ, ๓๑ สิงหาคม ๒๔๖๖, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๓๕.

"ยานัตถุทิพนตร์....," ยามาโตะ, ๑ สิงหาคม ๒๔๖๖, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๓๕.

"ยาบำรุงธาตุ....," ยามาโตะ, ๓๐ สิงหาคม ๒๔๖๖, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๓๕.

"กล้ำไต้ไม่กลัวเสีย....," ยามาโตะ, ๑๓ ธันวาคม ๒๔๖๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๒๓๖.

"ยาหอมปถมโอสถ....," ยามาโตะ, ๑๓ ธันวาคม ๒๔๖๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๒๓๖.

"ยากฤชณาเพ็ญภาค...", ยามาโรด, ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๓๖.

"ยาบำรุงสัตรีตลอดบุตร...", ยามาโรด, ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๖, หน้า ๑.

มพ๓๐/๒๓๖.

"ยากำหนดของเยอรมัน...", ยามาโรด, ๘ ตุลาคม ๒๕๖๖, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๓๖.

"งานร็อกาสเวลานี้...", ยามาโรด, ๘ ตุลาคม ๒๕๖๖, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๓๖.

"กูจี...", ยามาโรด, ๘ ตุลาคม ๒๕๖๖, หน้า ๒. มพ๓๐/๒๓๖.

"ยาตาวิเศษ...", ยามาโรด, ๘ ตุลาคม ๒๕๖๖, หน้า ๑. มพ๓๐/๒๓๖.

"หิด...", ยามาโรด, ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๖, หน้า ๕. มพ๓๐/๒๓๖.

"ยาอุโท จักรทิพย์...", ยามาโรด, ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๖, หน้า ๘.

มพ๓๐/๒๓๕.

"๓ วันเท่านั้น...", ยามาโรด, ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๖, หน้า ๗.

มพ๓๐/๒๓๕.

"ฉันทอายุยืน...", ยามาโรด, ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๖, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๓๕.

"ยาไม่วัชนม...", ยามาโรด, ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๖, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๓๕.

"ยาหอมไทย...", ยามาโรด, ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๖, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๓๕.

"ยาไอศักดิ์สิทธิ์...", ยามาโรด, ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖, หน้า ๑.

มพ๓๐/๒๓๗.

"ลาภจะมาบังเกิด...", ยามาโรด, ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖, หน้า ๔.

มพ๓๐/๒๓๗.

"กระต่ายวิ่งเร็ว...", มอญิงโปสต์, ๑๕ เมษายน ๒๕๖๗, หน้า ๓.

มพ๓๐/๒๒๒.

"ยาตราละคร...", มอญิงโปสต์, ๑๕ เมษายน ๒๕๖๗, หน้า ๓.

มพ๓๐/๒๒๒.

"กระบวยนยาหอม...", มอญิงโปสต์, ๑๕ เมษายน ๒๕๖๗, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๒๒.

"ยี่หื้อชูฮอกต๋อง...", มอญิงโปสต์, ๑๕ เมษายน ๒๕๖๗, หน้า ๘.

มพ๓๐/๒๒๒.

"ยาสัตรีโกเมศ...", มอญิงโปสต์, ๑๖ เมษายน ๒๕๖๗, หน้า ๑.

มพ๓๐/๒๒๒.

"ยารัตุน้ำแดงโกเมศ...", มอญิงโปสต์, ๑๖ เมษายน ๒๕๖๗, หน้า ๑.

มพ๓๐/๒๒๒.

"หมอเครื่องาวา...", มอญิงโปสต์, ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗, หน้า ๗.

มพ๓๐/๒๒๒.

"ยานัดถัทธิพนตร์...", มอญิงโปสต์, ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗, หน้า ๗.

มพ๓๐/๒๒๒.

"ขวดเป่าของเจ้าหมอ...", มอญิงโปสต์, ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗, หน้า ๗.

มพ๓๐/๒๒๒.

"ยาอุธร ชาหะยะ...", มอญิงโปสต์, ๒๑ เมษายน ๒๕๖๗, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๒๒๒.

"ยานาสีกรอสถ...", มอญิงโปสต์, ๒๕ เมษายน ๒๕๖๗, หน้า ๗.

มพ๓๐/๒๒๒.

"โรงหมอหินเเด...", มอญิงโปสต์, ๒๕ เมษายน ๒๕๖๗, หน้า ๗.

มพ๓๐/๒๒๒.

"ยากำลังของเยอรมัน...", มอญิงโปสต์, ๒๕ เมษายน ๒๕๖๗, หน้า ๗.

มพ๓๐/๒๒๒.

"ยาอะโรสกะกฤตา....," มอญิงโรปสต์, ๓ พฤษภาคม ๒๔๖๗, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๒๒.

"ยาฐิติเวส....," มอญิงโรปสต์, ๓ พฤษภาคม ๒๔๖๗, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๒๒.

"น้ำมันแก้โรคเรื้อน....," มอญิงโรปสต์, ๓ พฤษภาคม ๒๔๖๗, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๒๒.

"อย่าประมาท....," มอญิงโรปสต์, ๓ พฤษภาคม ๒๔๖๗, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๒๒.

"ยากำลังเลือดแรต....," มอญิงโรปสต์, ๓ พฤษภาคม ๒๔๖๗, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๒๒.

"เรามีครรค์รังใด....," มอญิงโรปสต์, ๑๖ พฤษภาคม ๒๔๖๗, หน้า ๑.

มพ๓๐/๒๒๒.

"โรคบุรุษร้ายแรงเพียงใด....," มอญิงโรปสต์, ๑๖ พฤษภาคม ๒๔๖๗,

หน้า ๖. มพ๓๐/๒๒๒.

"ยาบรเพ็ชร์ กลั่น....," มอญิงโรปสต์, ๒๕ พฤษภาคม ๒๔๖๗, หน้า ๔.

มพ๓๐/๒๒๒.

"ยาฮีนนาเชรวาโรล....," สยามสัทธิ, ๑ กรกฎาคม ๒๔๖๕, หน้า ๔.

มพ๓๐/๒๓๐.

"โรปรดจำชื่อ....," สยามสัทธิ, ๑ กรกฎาคม ๒๔๖๕, หน้า ๗.

มพ๓๐/๒๓๐.

"ยาน้ำมันทาแก้คัน....," สยามสัทธิ, ๑ กรกฎาคม ๒๔๖๕, หน้า ๘.

มพ๓๐/๒๓๐.

"ยาโรสมอย่างวิเศษ....," สยามสัทธิ, ๑ กรกฎาคม ๒๔๖๕, หน้า ๘.

มพ๓๐/๒๓๐.

"ทานจะมีสุขได้อย่างไร....," สยามสัทธิ, ๑ สิงหาคม ๒๔๖๕, หน้า ๔.

มพ๓๐/๒๓๐.

"จวนจะหมดเขตอยู่แล้ว..." สยามสัปดาห์, ๑ สิงหาคม ๒๔๖๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๓๐.

"ท่านไม่ควรควรเป็นทุกข์เป็นร้อน..." สยามสัปดาห์, ๑ สิงหาคม ๒๔๖๕,

หน้า ๗. มพ๓๐/๒๓๐.

"คำพันคำสิ่งทอง..." สยามสัปดาห์, ๑ สิงหาคม ๒๔๖๕, หน้า ๗.

มพ๓๐/๒๓๐.

"ความรู้พิเศษ..." สยามสัปดาห์, ๑ สิงหาคม ๒๔๖๕, หน้า ๘.

มพ๓๐/๒๓๐.

"ยาดอกกระดูกเสือ..." สยามสัปดาห์, ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕, หน้า ๓.

มพ๓๐/๒๒๕.

"เบนท์พิงของสตรี..." สยามสัปดาห์, ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕, หน้า ๓.

มพ๓๐/๒๒๕.

"เบนยาอันบริสุทธิ์แท้..." สยามสัปดาห์, ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕, หน้า ๔.

มพ๓๐/๒๒๕.

"ยาไทยฝรั่ง..." สยามสัปดาห์, ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕, หน้า ๖.

มพ๓๐/๒๒๕.

"ยาแก้โรคหนองใน..." สยามสัปดาห์, ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕, หน้า ๖.

มพ๓๐/๒๒๕.

"ยาพรหมสฤงค์..." สยามสัปดาห์, ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕, หน้า ๘.

มพ๓๐/๒๒๕.

"ยาตัดไข้ตรากล่อง..." สยามสัปดาห์, ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕, หน้า ๖.

มพ๓๐/๒๒๕.

"จะให้รางวัล..." สยามสัปดาห์, ๓ มกราคม ๒๔๖๕, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๒๕.

"ยามี่ชื่อเสียง..." สยามสัปดาห์, ๓ มกราคม ๒๔๖๕, หน้า ๔.

มพ๓๐/๒๒๕.

"ยาอดฝันอย่างพิเศษ...", สยามสัปดาห์, ๓ มกราคม ๒๔๖๕, หน้า ๖.

มพ๓๐/๒๒๕.

"ความสุขสำหรับเจ้าบ้าน...", สยามสัปดาห์, ๒ ธันวาคม ๒๔๖๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๓๐.

"ยาทิพย์โรคธ...", สยามสัปดาห์, ๒ ธันวาคม ๒๔๖๕, หน้า ๖.

มพ๓๐/๒๓๐.

"ฤทธิ์หมื่นหรั่ง...", สยามสัปดาห์, ๒ ธันวาคม ๒๔๖๕, หน้า ๗.

มพ๓๐/๒๓๐.

"ยาผดุงครรภ์มารดา...", สยามสัปดาห์, ๒ ธันวาคม ๒๔๖๕, หน้า ๗.

มพ๓๐/๒๓๐.

"ยาแก้วาระกาฬ...", สยามสัปดาห์, ๒ ธันวาคม ๒๔๖๕, หน้า ๘.

มพ๓๐/๒๓๐.

"ยีนดีจะขายถูก...", สยามสัปดาห์, ๒ ธันวาคม ๒๔๖๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๓๐.

"ยาขับระดู...", สยามสัปดาห์, ๒ ธันวาคม ๒๔๖๕, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๒๓๐.

"ยาเนื้อไม้กลิ่น...", สยามสัปดาห์, ๓๐ สิงหาคม ๒๔๖๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๓๐.

"หอมกำลึงวัวเถลิง...", สยามสัปดาห์, ๓๐ สิงหาคม ๒๔๖๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๓๐.

"ครอบครว้ของท่าน...", สยามสัปดาห์, ๓๐ สิงหาคม ๒๔๖๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๓๐.

"โรคอหิวาต์...", สยามสัปดาห์, ๓๐ สิงหาคม ๒๔๖๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๓๐.

"ยาหม้อที่เก่งจริง...", สยามสัปดาห์, ๓๐ สิงหาคม ๒๔๖๕, หน้า ๘.

มพ๓๐/๒๓๐.

"ยาโรสมกลิ่น...", สยามสัปดาห์, ๓๐ สิงหาคม ๒๔๖๕, หน้า ๘.

มพ๓๐/๒๓๐.

"โรคไม่ควรตาย...", สยามสัปดาห์, ๒๗ มิถุนายน ๒๔๖๕, หน้า ๘.

มพ๓๐/๒๒๕.

"ท่านจะมีความสุขได้อย่างไร...", สยามสัปดาห์, ๒๗ มิถุนายน ๒๔๖๕,

หน้า ๘. มพ๓๐/๒๒๕.

"เลี้ยงเด็กไม่เบ...", สยามสัปดาห์, ๒๗ มิถุนายน ๒๔๖๕, หน้า ๗.

มพ๓๐/๒๒๕.

"คำตรวจฟรี...", บางกอกการเมือง, ๑๘ ธันวาคม ๒๔๖๖, หน้า ๑.

มพ๓๐/๒๖๖.

"๒๕ ปีมีครั้งเดียว...", บางกอกการเมือง, ๑๘ ธันวาคม ๒๔๖๖, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๖๖.

"กำลังไก่แจ้...", บางกอกการเมือง, ๑๘ ธันวาคม ๒๔๖๖, หน้า ๖.

มพ๓๐/๒๖๖.

"วัดสามจีนได้พระนคร...", บางกอกการเมือง, ๑๘ ธันวาคม ๒๔๖๖,

หน้า ๗. มพ๓๐/๒๖๗.

"พ่อหมอไทยชมว่า...", บางกอกการเมือง, ๑๘ ธันวาคม ๒๔๖๖, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๒๖๗.

"หายมาแล้วเอนก...", บางกอกการเมือง, ๑๘ ธันวาคม ๒๔๖๖, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๖๗.

"ตายอย่างน่าทุเรศ...", บางกอกการเมือง, ๑๕ มีนาคม ๒๔๖๖, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๒๖๕.

"ห้างขายยาเม่งแซ...", บางกอกการเมือง, ๑๕ มีนาคม ๒๔๖๖, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๒๖๕.

"ยาแก้ไอ-เพอตูชิน...", บางกอกการเมือง, ๑๕ มีนาคม ๒๔๖๖, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๖๕.

"สรรพโรคต่าง ๆ...", บางกอกการเมือง, ๑๕ มีนาคม ๒๔๖๖, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๖๕.

"เปลอ...," บางกอกการเมือง, ๑๖ มิถุนายน ๒๔๖๗, หน้า ๑.

มพ๓๐/๒๖๕.

"เซนจอร์ ควินินวไน้...", บางกอกการเมือง, ๑๖ มิถุนายน ๒๔๖๗, หน้า ๑.

มพ๓๐/๒๖๕.

"ฉันทกับสามีมอม...", บางกอกการเมือง, ๑๕ มิถุนายน ๒๔๖๗, หน้า ๗.

มพ๓๐/๒๖๕.

"ยาหอมดุสิตเพ็ญภาค...", บางกอกการเมือง, ๑๕ มิถุนายน ๒๔๖๗, หน้า ๗.

มพ๓๐/๒๖๕.

"อิรยาศักดิ์สิทธิ์...", บางกอกการเมือง, ๑๕ มิถุนายน ๒๔๖๗, หน้า ๗.

มพ๓๐/๒๖๕.

"ท่านผู้หญิง...", บางกอกการเมือง, ๑๖ มิถุนายน ๒๔๖๗, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๖๕.

"ยา.ก.ข...", บางกอกการเมือง, ๑๖ มิถุนายน ๒๔๖๗, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๖๕.

"ยงไม่ทันหมด...", บางกอกการเมือง, ๑๖ มิถุนายน ๒๔๖๗, หน้า ๑๑.

มพ๓๐/๒๖๕.

"ยาเทพประสิทธิ์...", บางกอกการเมือง, ๑๖ มิถุนายน ๒๔๖๗, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๖๕.

"ยาอุทัยโรสด...", บางกอกการเมือง, ๑๖ มิถุนายน ๒๔๖๗, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๖๕.

"โรคปลาตดัดชีวิต...", บางกอกการเมือง, ๑๖ มิถุนายน ๒๔๖๗, หน้า ๑๗.

มพ๓๐/๒๖๕.

"ยาบุษย์น้ำเพชร...", บางกอกการเมือง, ๑๖ มิถุนายน ๒๔๖๗, หน้า ๑๗.

มพ๓๐/๒๖๕.

"ท่านกลัวไหม?...," บางกอกการเมือง, ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๗, หน้า ๑๘.

มพ๓๐/๒๖๕ .

"กำลังพระยาัยักษ์!...", บางกอกการเมือง, ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๗, หน้า ๑๕ .

มพ๓๐/๒๖๕ .

"ขอประกาศ...", บางกอกการเมือง, ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๗, หน้า ๑๕ .

มพ๓๐/๒๖๕ .

"ขอใบใจ...", บางกอกการเมือง, ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๗, หน้า ๒๑ .

มพ๓๐/๒๖๕ .

"ยาสีฬาสารประสิทธิ์...", บางกอกการเมือง, ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๗, หน้า ๒๒ .

มพ๓๐/๒๖๕ .

"สอง แดม หนึ่ง...", บางกอกการเมือง, ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๗, หน้า ๒๓ .

มพ๓๐/๒๖๕ .

"รู้แห่งความสุข...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗, หน้า ๑ .

มพ๓๐/๒๗๐ .

"ยาลายแทง...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗, หน้า ๕ .

มพ๓๐/๒๗๐ .

"ห้างขายยาโรส...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗, หน้า ๗ .

มพ๓๐/๒๗๐ .

"อย่างอนใจ...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗, หน้า ๑๑ .

มพ๓๐/๒๗๐ .

"ไม่คุยโต...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗, หน้า ๑๑ .

มพ๓๐/๒๗๐ .

"เผลาเผลอก...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗, หน้า ๑๑ .

มพ๓๐/๒๗๐ .

"ยาเทพประสิทธิ์...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗, หน้า ๑๕ .

มพ๓๐/๒๗๑ .

"ห้างดาภิณบราเทอร์ส...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗,

หน้า ๑๕. มพ๓๐/๒๗๑.

"ยาแก้หืด...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๗๑.

"แซยิด...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗, หน้า ๑๗.

มพ๓๐/๒๗๑.

"ยากำลึงกรมหลวงชุมพร...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗,

หน้า ๑๘. มพ๓๐/๒๗๑.

"ยาดีจริง...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๗๑.

"โรคหืดหายได้...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๗๑.

"ยิ่งเกาก็ยิ่งคัน...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๗๑.

"ขอโทษโปรดหยุด...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗, หน้า ๒๐.

มพ๓๐/๒๗๑.

"โรคเหน็บชา...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗, หน้า ๒๐.

มพ๓๐/๒๗๑.

"คลอดบุตร...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗, หน้า ๒๐.

มพ๓๐/๒๗๑.

"วิธีตรวจโรค...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗, หน้า ๒๐.

มพ๓๐/๒๗๑.

"โรคจิตสี่ดวงทวาร...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗, หน้า ๒๗.

มพ๓๐/๒๗๑.

"ห้างขายยาเฮาะเหล็ง...", บางกอกการเมือง, ๑๖ กันยายน ๒๕๖๗,

! หน้า ๒๗. มพ๓๐/๒๗๑.

"ศิริรัตน์ยาธาตุ...", บางกอกการเมือง, ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๗, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๗๒.

"ยาลูกจันทร์...", บางกอกการเมือง, ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๗, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๗๒.

"ยาขั้ประดู...", บางกอกการเมือง, ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๗, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๗๒.

"เชื่อแน่นแล้ว...", บางกอกการเมือง, ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๗, หน้า ๑๓.

มพ๓๐/๒๗๒.

"กรงศรีอยุธยา...", บางกอกการเมือง, ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๗, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๒๗๒.

"ยาชื่อ-กำลังไข่ไข่...", บางกอกการเมือง, ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๗,

หน้า ๑๖. มพ๓๐/๒๗๒.

"ยาเม็ดบัวเขียว...", บางกอกการเมือง, ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๗, หน้า ๑๗.

มพ๓๐/๒๗๒.

"ยากำลัง...", บางกอกการเมือง, ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๗, หน้า ๑๘.

มพ๓๐/๒๗๒.

"สตรูหน้าบ้าน...", บางกอกการเมือง, ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๗, หน้า ๑๙.

มพ๓๐/๒๗๒.

"๑ เดือนนี้ยาตรากลอง...", บางกอกการเมือง, ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๗,

หน้า ๕. มพ๓๐/๒๗๒.

"รรคอาเจียร...", บางกอกการเมือง, ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๗, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๗๒.

"เหล้าเอ๋หมิง...", บางกอกการเมือง, ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๗, หน้า ๑๗.

มพ๓๐/๒๗๓.

"ยาบัณเฑาะฐ...", บางกอกการเมือง, ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๗, หน้า ๑๗.

มพ๓๐/๒๗๓.

"แถมพกยา . . .," บางกอกการเมือง, ๒๑ ธันวาคม ๒๔๖๗, หน้า ๒๑.

มพ๓๐/๒๗๓.

"ขนมเบนยา . . .," บางกอกการเมือง, ๒๑ ธันวาคม ๒๔๖๗, หน้า ๒๑.

มพ๓๐/๒๗๓.

"ยาเม็ดแดงอ่อน . . .," บางกอกการเมือง, ๒๑ ธันวาคม ๒๔๖๗, หน้า ๒๑.

มพ๓๐/๒๗๓.

"เชิญท่านคิดปฤษฎา . . .," บางกอกการเมือง, ๒๑ ธันวาคม ๒๔๖๗, หน้า ๒๔.

มพ๓๐/๒๗๓.

"สิ่งที่ท่านต้องการ . . .," บางกอกการเมือง, ๒๑ ธันวาคม ๒๔๖๗, หน้า ๒๗.

มพ๓๐/๒๗๓.

"มนุษย์ต้องมีอายุ . . .," บางกอกการเมือง, ๒๑ ธันวาคม ๒๔๖๗, หน้า ๒๗.

มพ๓๐/๒๗๓.

"ฮึดชัย! . . .," บางกอกการเมือง, ๒๑ ธันวาคม ๒๔๖๗, หน้า ๒๗.

มพ๓๐/๒๗๓.

"เนื่องจากกามโรค . . .," บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๗, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๖๗.

"โรคที่ทอนอายุ . . .," บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๗, หน้า ๑๑.

มพ๓๐/๒๖๗.

"ยานัตถุ์ทิพเนตร์ . . .," บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๗, หน้า ๑๑.

มพ๓๐/๒๖๗.

"อหิวาตะกะโรค . . .," บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๗, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๒๖๗.

"ยาชุดอยู่ไฟ . . .," บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๗, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๒๖๗.

"ยาหอมสังข์ทอง . . .," บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๗, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๒๖๗.

"วาเลอราน...", บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๒๖๗.

"บริบูรณ์ธาดนาแดง...", บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๒๖๗.

"เขาวราชปถมโรสถ...", บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๖๗.

"ยากอชอ...", บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๖๗.

"ยารักษารคริตสีดวง...", บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗,

หน้า ๑๗. มพ๓๐/๒๖๗.

"บวตหลัง...", บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๑๗.

มพ๓๐/๒๖๗.

"ยานี้...", บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๑๕. มพ๓๐/๒๖๗.

"เงิน ๖ บาทเท่านั้น...", บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๒๑.

มพ๓๐/๒๖๗.

"อาการของเสีย...", บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๒๑.

มพ๓๐/๒๖๗.

"ขวดละ ๑๐ สดางค์...", บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๒๓.

มพ๓๐/๒๖๗.

"ถากันไป...", บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๒๓.

มพ๓๐/๒๖๗.

"ยากฤษณาเพ็ญภาค...", บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๒๔.

มพ๓๐/๒๖๗.

"ท่านที่เคยใช้...", บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๒๔.

มพ๓๐/๒๖๗.

"แม่จำ-อย่าลืม...", บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๒๖.

มพ๓๐/๒๖๗.

"ห้างขายยาโรคสลดการ....," บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๗,
หน้า ๒๗. มพ๓๐/๒๖๗.

"สิ่งที่ท่านต้องควร....," บางกอกการเมือง, ๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๗, หน้า ๒๗.
มพ๓๐/๒๖๗.

"อย่างทูลเกล้าฯถวาย....," เกราะเหล็ก, ๕ ตุลาคม ๒๔๖๗, ไม่มีเลขหน้า.
มพ๓๐/๐๗๒.

"อยู่เย็นเป็นสุข....," เกราะเหล็ก, ๑๕ ตุลาคม ๒๔๖๗, หน้า ๓๒.
มพ๓๐/๐๗๒.

"ความสำราญในชีวิต....," เกราะเหล็ก, ๑๕ ตุลาคม ๒๔๖๗, หน้า ๔๐.
มพ๓๐/๐๗๒.

"เสียงฟ้าร้อง....," เกราะเหล็ก, ๑๕ ตุลาคม ๒๔๖๗, หน้า ๔๐.
มพ๓๐/๐๗๒.

"ยาบำรุงครรภ์รกเมศ....," เกราะเหล็ก, ๑๕ ตุลาคม ๒๔๖๗, หน้า ๔๒.
มพ๓๐/๐๗๒.

"ยาธาตุน้ำแดงรกเมศ....," เกราะเหล็ก, ๑๕ ตุลาคม ๒๔๖๗, หน้า ๔๒.
มพ๓๐/๐๗๒.

"ยาโกษยที....," เกราะเหล็ก, ๑๑ มกราคม ๒๔๖๗, หน้า ๓๕๕.
มพ๓๐/๐๗๑.

"สุครีพ....," เกราะเหล็ก, ๑๑ มกราคม ๒๔๖๗, หน้า ๔๐๘. มพ๓๐/๐๗๑.

"หายไ้ในสามนาท....," เกราะเหล็ก, ๑๑ มกราคม ๒๔๖๗, หน้า ๔๑๒.
มพ๓๐/๐๗๑.

"ความสำราญในชีวิต....," เกราะเหล็ก, ๑๑ มกราคม ๒๔๖๗, หน้า ๔๑๒.
มพ๓๐/๐๗๑.

"อำนาจของยารามา....," เกราะเหล็ก, ๑๑ มกราคม ๒๔๖๗, หน้า ๔๑๕.
มพ๓๐/๐๗๑.

"ยาแก้ปวดต่าง ๆ....," เกราะเหล็ก, ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๗, หน้า ๔๔๖.
มพ๓๐/๐๗๑.

"ประจำครรภพัฒนา...", เกราะเหล็ก, ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๕๔๘.

มพ๓๐/๐๗๑.

"แหวะห่างขายยาลูกจันทน์...", เกราะเหล็ก, ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗,

หน้า ๕๔๙. มพ๓๐/๐๗๑.

"ห่างขายยาเซนตรัลพามาซี...", เกราะเหล็ก, ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗,

หน้า ๕๕๑. มพ๓๐/๐๗๑.

"เนื่องจากกามโรค...", เกราะเหล็ก, ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๕๕๖.

มพ๓๐/๐๗๑.

"เห็นใจกันละ...", เกราะเหล็ก, ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๕๕๗.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ดื่มสุรามิได้โทษ...", เกราะเหล็ก, ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๕๖๐.

มพ๓๐/๐๗๑.

"โรคที่ทอนอายุให้สั้น!...", เกราะเหล็ก, ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๕๖๔.

มพ๓๐/๐๗๑.

"จำพวกยาโทษ...", เกราะเหล็ก, ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗, หน้า ๕๖๗.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ความจริง...", เกราะเหล็ก, ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๘, หน้า ๑๕๒๘.

มพ๓๐/๐๗๑.

"อะไร! ที่ไหน?...", เกราะเหล็ก, ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๘, หน้า ๑๕๓๒.

มพ๓๐/๐๗๑.

"เกราะสำคัญ...", เกราะเหล็ก, ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๘, หน้า ๑๕๓๕.

มพ๓๐/๐๗๑.

"เบนยาขับระดูขาว...", เกราะเหล็ก, ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๘, หน้า ๑๕๓๗.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ยาสุขะนาสิก...", เกราะเหล็ก, ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๘, หน้า ๑๕๓๘.

มพ๓๐/๐๗๑.

"หอมพระโอสถ....," เกราะเหล็ก, ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๘, หน้า ๑๕๕๐.

มพ๓๐/๐๗๑.

"น้ำทิพย์บำรุงสุข!....," เกราะเหล็ก, ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๘, หน้า ๑๕๕๖.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ขวดเดียวเห็นคุณ....," เกราะเหล็ก, ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๘, หน้า ๑๕๕๖.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ความกำหนดคือชีวิต....," เกราะเหล็ก, ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๘, หน้า ๑๕๕๐.

มพ๓๐/๐๗๑.

"รรมตสภิต....," เกราะเหล็ก, ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๘, หน้า ๑๕๕๔.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ยากำลังกรมหลวงชุมพร....," เกราะเหล็ก, ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๘,

หน้า ๑๕๕๘. มพ๓๐/๐๗๑.

"สรรพคุณย่อ....," เกราะเหล็ก, ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๘, หน้า ๑๕๖๓.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ศิริธาตุโอสถ....," เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๒๕.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ยาตรีสิงเห....," เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๒๖.

มพ๓๐/๐๗๑.

"เบนยาขั้บระดู....," เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๒๗.

มพ๓๐/๐๗๑.

"กรมสุราแยกธาตุ....," เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๓๓.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ใคร ๆ จะคุยดีลิ้นฟ้า....," เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๓๔.

มพ๓๐/๐๗๑.

"เสียใจเพราะไม่ลอง....," เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๓๕.

มพ๓๐/๐๗๑.

"เชิญดูของสำคัญ...", เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๓๗.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ไม้ฆ่มอเพ็ชร...", เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๓๘.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ขนาดที่ใช้ได้ผล...", เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๔๑.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ชี้ของให้เจ้าคุณ...", เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๔๒.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ข่าวที่ท่านควรทราบ...", เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๔๕.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ป้องกันเสียก่อน...", เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๔๖.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ความสุขความสำราญ...", เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๔๘.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ยากแก้อิศกดิ์สิทธิ์...", เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๔๙.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ดีสมชื่อลือว่าดี...", เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๕๐.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ถ้าต้องการยา...", เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๕๐.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ท่านอยู่เหนือ...", เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๕๒.

มพ๓๐/๐๗๑.

"ยอดแห่งความสุขของสตรี...", เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘,

หน้า ๑๖๕๓. มพ๓๐/๐๗๑.

"ตัดลำพูนึง...", เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๕๕.

มพ๓๐/๐๗๑.

"นักดื่มที่ฉลาด....," เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘, หน้า ๑๖๖๕.

มพ๓๐/๐๗๑.

"การประชุมแพทย์หลวง....," เกราะเหล็ก, ๑๓ กันยายน ๒๕๖๘,

หน้า ๑๖๖๖. มพ๓๐/๐๗๑.

"ยาอดฝันเขาวราช....," เกราะเหล็ก, ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘, หน้า ๗๐.

มพ๓๐/๐๗๒.

"กรรมสุรา....," เกราะเหล็ก, ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘, หน้า ๗๑.

มพ๓๐/๐๗๒.

"ท้องเบนนรกดี....," เกราะเหล็ก, ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘, หน้า ๗๖.

มพ๓๐/๐๗๒.

"ยาเม็ดดำ....," เกราะเหล็ก, ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘, หน้า ๗๗.

มพ๓๐/๐๗๒.

"ยั้งขายยั้งแพร่หลาย....," เกราะเหล็ก, ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘, หน้า ๗๗.

มพ๓๐/๐๗๒.

"ข้าราชการกับราษฎร....," เกราะเหล็ก, ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘, หน้า ๘๑.

มพ๓๐/๐๗๒.

"ความสุขสำราญที่ได้รับ....," เกราะเหล็ก, ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘, หน้า ๘๓.

มพ๓๐/๐๗๒.

"ยาหอมไอ....," เกราะเหล็ก, ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘, หน้า ๘๔.

มพ๓๐/๐๗๒.

"ยาบุศย์น้ำเพชร....," เกราะเหล็ก, ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘, หน้า ๘๔.

มพ๓๐/๐๗๒.

"คนผอมทำให้อ้วนได้....," เกราะเหล็ก, ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘, หน้า ๘๖.

มพ๓๐/๐๗๒.

"ทำอย่างไร....," เกราะเหล็ก, ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘, หน้า ๘๕.

มพ๓๐/๐๗๒.

"ขึ้นชื่อว่า...", เกราะเหล็ก, ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘, หน้า ๕๐.

มพ๓๐/๐๗๒.

"กระบวนยา...", เกราะเหล็ก, ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘, หน้า ๕๐.

มพ๓๐/๐๗๒.

"แถม ๑ ข้อ ๒...", เกราะเหล็ก, ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘, หน้า ๕๒.

มพ๓๐/๐๗๒.

"โรคสธวิทยาคาร...", เกราะเหล็ก, ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๘, หน้า ๕๓.

มพ๓๐/๐๗๒.

"ยาน้ำมันถั่ว...", เกราะเหล็ก, ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๕, ไม่มีเลขหน้า.

มพ๓๐/๐๗๓.

"สัตว์จะเป็นที่...", เกราะเหล็ก, ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕, หน้า ๕๘๕.

มพ๓๐/๐๗๓.

"ถนนเจริญกรุง...", เกราะเหล็ก, ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕, ไม่มีเลขที่หน้า.

มพ๓๐/๐๗๓.

"ลดราคาครั้งใหญ่...", เกราะเหล็ก, ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕, ไม่มีเลขที่หน้า.

มพ๓๐/๐๗๓.

"ดีจริง เก่งจริง...", เกราะเหล็ก, ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕, หน้า ๕๗๕.

มพ๓๐/๐๗๓.

"ยาเบี่ยงจอกุเสนา...", เกราะเหล็ก, ๗ ธันวาคม ๒๕๖๗, หน้า ๒๒๐.

มพ๓๐/๐๗๒.

"แก้วอันหาค่ามิได้...", เกราะเหล็ก, ๗ ธันวาคม ๒๕๖๗, หน้า ๒๒๔.

มพ๓๐/๐๗๒.

"ยาธาตุเยอรมัน...", เกราะเหล็ก, ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕, หน้า ๒๒๖.

มพ๓๐/๐๗๓.

"โรคบุรุษ...", เกราะเหล็ก, ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕, หน้า ๒๒๖.

มพ๓๐/๐๗๓.

"ปรุ้งรอย....," เกราะเหล็ก, ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕, หน้า ๒๒๖.

มพ๓๐/๐๗๓.

"การเบนลมไม่รู้ลวงน่า....," เกราะเหล็ก, ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕,

ไม่มีเลขหน้า. มพ๓๐/๐๗๓.

"ได้แยกธาตุ....," เกราะเหล็ก, ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕, ไม่มีเลขที่หน้า.

มพ๓๐/๐๗๓.

"นิยมแล้ว....," เกราะเหล็ก, ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕, หน้า ๒๓๘.

มพ๓๐/๐๗๓.

"คุรุติอีกแล้ว....," เกราะเหล็ก, ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕, หน้า ๒๔๐.

มพ๓๐/๐๗๓.

"ยาสีเสียดกลั่น....," เกราะเหล็ก, ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕, หน้า ๒๔๐.

มพ๓๐/๐๗๓.

"ท่านจะได้รับรางวัล....," เกราะเหล็ก, ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕, หน้า ๒๔๐.

มพ๓๐/๐๗๓.

"สุครีพ....," เกราะเหล็ก, ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕, หน้า ๒๔๕.

มพ๓๐/๐๗๓.

"ยามหานิลกาฬกระบือ....," สาส์นพระนคร, ๗ ตุลาคม ๒๕๖๗, หน้า ๑.

มพ๓๐/๐๑๐.

"ยาจักรวาทฟ้าครอบ....," สาส์นพระนคร, ๒ ตุลาคม ๒๕๖๗, หน้า ๑.

มพ๓๐/๐๑๐.

"ยากฤษณาเพ็ญภาค....," สาส์นพระนคร, ๕ ตุลาคม ๒๕๖๗, หน้า ๑.

มพ๓๐/๐๑๐.

"ห้างขายยาวิชาพิทักษ์....," สาส์นพระนคร, ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๐๑๐.

"อิรณาศักดิ์สิทธิ์....," สาส์นพระนคร, ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗, หน้า ๑๖.

มพ๓๐/๐๑๐.

"เท่ากับบริษัทรับประกัน...", สาส์นพระนคร, ๑ ตุลาคม ๒๔๖๗, หน้า ๑๖.

มพ๓๐/๐๑๐.

"ราคาแพง...", สาส์นพระนคร, ๑ ตุลาคม ๒๔๖๗, หน้า ๑๖.

มพ๓๐/๐๑๐.

"โรคของสุรา...", สาส์นพระนคร, ๑ ตุลาคม ๒๔๖๗, หน้า ๑๖.

มพ๓๐/๐๑๐.

"รื้อยทั้งรื้อย...", สาส์นพระนคร, ๑ ตุลาคม ๒๔๖๗, หน้า ๑๖.

มพ๓๐/๐๑๐.

"ไอแก็ก แก็ก ...", สาส์นพระนคร, ๑ ตุลาคม ๒๔๖๗, หน้า ๑๖.

มพ๓๐/๐๑๐.

"ยิ่งเกาก็ยิ่งคัน...", สาส์นพระนคร, ๑ ตุลาคม ๒๔๖๗, หน้า ๑๖.

มพ๓๐/๐๑๐.

"ชอบเบนนักการเมือง...", ข่าวด่วน, ๕ กันยายน ๒๔๖๘, หน้า ๘.

มพ๓๐/๒๒๕.

"นักดื่มที่ฉลาด...", ข่าวด่วน, ๗ กันยายน ๒๔๖๘, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๒๕.

"หยุดก่อน!...", ข่าวด่วน, ๒๕ กันยายน ๒๔๖๘, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๒๒๕.

"ไม่ดีจริง...", ข่าวด่วน, ๒๓ กันยายน ๒๔๖๘, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๒๒๕.

"พิเศษกว่า...", ข่าวด่วน, ๑ ตุลาคม ๒๔๖๘, หน้า ๒. มพ๓๐/๒๒๕.

"ห้างโรสธอสถาน...", ข่าวด่วน, ๒ ตุลาคม ๒๔๖๘, หน้า ๔.

มพ๓๐/๒๒๕.

"ฉันทินยาพิศ...", ข่าวด่วน, ๖ ตุลาคม ๒๔๖๘, หน้า ๔.

มพ๓๐/๒๒๕.

"วิธีประหยัคทรัพย์...", ข่าวด่วน, ๑๕ ตุลาคม ๒๔๖๘, หน้า ๔.

มพ๓๐/๒๒๕.

"ยาแสงสว่าง....," ข้าวต่วน, ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘, หน้า ๔.

มพ๓๐/๒๒๕.

"เวลานี้....," ข้าวต่วน, ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๘, หน้า ๒. มพ๓๐/๒๒๕.

"รปดร์รับของแถมพกประจำปี....," เกษมรัฐ, ๒๓ เมษายน ๒๕๖๕,

หน้า ๒๔๕. มพ๓๐/๑๕๒.

"ฤทธิ์อำนาจแห่งแสงมณีอันมีค่า....," เกษมรัฐ, ๒ เมษายน ๒๕๖๕,

หน้า ๒๔๕. มพ๓๐/๑๕๒.

"รอยพระบรมราชานุญาติ....," เกษมรัฐ, ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๘, หน้า ๘๒.

มพ๓๐/๑๕๒.

"ฉันเป็นสุขเพราะยานี้....," เกษมรัฐ, ๕ มีนาคม ๒๕๖๘, หน้า ๕๒.

มพ๓๐/๑๕๒.

"รูปมวนยานาสิกิริโสธ....," เกษมรัฐ, ๕ มีนาคม ๒๕๖๘, หน้า ๔๘.

มพ๓๐/๑๕๒.

"ยาไทยแท้ๆ....," เกษมรัฐ, ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๑๕๒.

"เบนยาขับระดูขาว....," เกษมรัฐ, ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘, หน้า ๕.

มพ๓๐/๑๕๒.

"วารโธบรอม....," ศรีกรร, ๑ มกราคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๐๒๑.

"ยาหอมตรากิเลน....," ศรีกรร, ๑ มกราคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๐๒๑.

"ตายไม่ทันสั่ง....," ศรีกรร, ๑ มกราคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๓.

มพ๓๐/๐๒๑.

"เห็นคุณภายาน ๒๔ ชั่วโมง....," ศรีกรร, ๑ มกราคม ๒๕๖๕,

หน้า ๑๔. มพ๓๐/๐๒๑.

"ฮาเดนชา....," ศรีกรร, ๑ มกราคม ๒๕๖๕, หน้า ๔.

มพ๓๐/๐๒๑.

"ไม่ต้องอยู่ไฟ...", ศรีกรง, ๑ มกราคม ๒๕๓๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๐๒๑.

"สุคนธ์โสดรามา...", ศรีกรง, ๑ มกราคม ๒๕๓๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๐๒๑.

"ยาบ่บ่บ่บ่...", ศรีกรง, ๓ มกราคม ๒๕๓๕, หน้า ๒.

มพ๓๐/๐๒๑.

"ยาสะเต็นส(แซค)...," ศรีกรง, ๖ มกราคม ๒๕๓๕, หน้า ๓.

มพ๓๐/๐๒๑.

"ยาสะเต็นสโรนิก...", ศรีกรง, ๖ มกราคม ๒๕๓๕, หน้า ๓.

มพ๓๐/๐๒๑.

"ขอชักชวนกับบำรุงสินค้าไท...", ศรีกรง, ๘ มกราคม ๒๕๓๕, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๐๒๑.

"ยาร่านกาวเครืออายุวัฒนะ...", ศรีกรง, ๘ มกราคม ๒๕๓๕, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๐๒๑.

"ยาราดุน้ำแดง...", ศรีกรง, ๑๑ มกราคม ๒๕๓๕, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๒๑.

"ลดราคา...", ศรีกรง, ๑๑ มกราคม ๒๕๓๕, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๐๒๑.

"อารี...", ศรีกรง, ๑๑ มกราคม ๒๕๓๕, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๐๒๑.

"ตายไม่ทันสิ่ง...", ศรีกรง, ๑๑ มกราคม ๒๕๓๕, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๐๒๑.

"ท่านมารดาทั้งหลาย...", ศรีกรง, ๑๑ มกราคม ๒๕๓๕, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๐๒๑.

"แก้ตัวพิการ...", ศรีกรง, ๑๑ มกราคม ๒๕๓๕, หน้า ๑๓.

มพ๓๐/๐๒๑.

"ความร่ำเรีงเนื่องจากการสูกาย....," ศรีกรุง, ๑๔ มกราคม ๒๔๗๕,

หน้า ๒ มพ๓๐/๐๒๑.

"หนุร้องไห้ทำไมจ๊ะ....," ศรีกรุง, ๑๔ มกราคม ๒๔๗๕, หน้า ๒.

มพ๓๐/๐๒๑.

"รีนเรีงกันใหญ่สบายใจจริง ๆ....," ศรีกรุง, ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๕,

หน้า ๑๐. มพ๓๐/๐๒๑.

"จงเป็นผู้แข็งแรง....," ศรีกรุง, ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๕, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๐๒๑.

"คันบวดแสบบวดร้อน....," ศรีกรุง, ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๕, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๐๒๑.

"ยาอุไทยรัศมี....," ศรีกรุง, ๑๑ พฤษภาคม ๒๔๗๕, หน้า ๖.

มพ๓๐/๐๒๒.

"ผู้หญิงเชิญทางนี้....," ศรีกรุง, ๒๗ พฤษภาคม ๒๔๗๕, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๒๒.

"ยาบำรุงหทัย....," ศรีกรุง, ๒๔ พฤษภาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๑.

มพ๓๐/๐๒๒.

"ปราบวรรณโรค....," ศรีกรุง, ๒๑ พฤษภาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๐๒๒.

"ยาลม เบนยาถ่ายด้วย....," ศรีกรุง, ๑ พฤษภาคม ๒๔๗๕, หน้า ๒๐.

มพ๓๐/๐๒๒.

"สตรีมีแต่ความลำบาก....," ศรีกรุง, ๑ พฤษภาคม ๒๔๗๕, หน้า ๒๐.

มพ๓๐/๐๒๒.

"นักรบผู้มีชัยในยุคนี้นี้....," ศรีกรุง, ๗ พฤษภาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๐๒๒.

"บุญทำกรรมแต่ง....," ศรีกรุง, ๓๑ พฤษภาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๓.

มพ๓๐/๐๒๒.

"ยาकरणารักษ์....," ศรีกรุง, ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๕, หน้า ๑๓.

มพ๓๐/๐๒๒.

"ยาตองวิเศษ....," ศรีกรุง, ๓ มิถุนายน ๒๕๓๕, หน้า ๑๘.

มพ๓๐/๐๒๓.

"ริดสีดวงงอกทวาร....," ศรีกรุง, ๓ มิถุนายน ๒๕๓๕, หน้า ๑๘.

มพ๓๐/๐๒๓.

"โรคคันหรือ....," ศรีกรุง, ๔ มิถุนายน ๒๕๓๕., หน้า ๔.

มพ๓๐/๐๒๓.

"จงบลดริช้แห่งการไม่ปกติกาย....," ศรีกรุง, ๔ มิถุนายน ๒๕๓๕,

หน้า ๔. มพ๓๐/๐๒๓.

"ยาแก้ขัดเบาและเบนิพิษ....," ศรีกรุง, ๑๘ มิถุนายน ๒๕๓๕, หน้า ๑๘.

มพ๓๐/๐๒๓.

"เอสปีรินไบเออร์....," ศรีกรุง, ๑๘ มิถุนายน ๒๕๓๕, หน้า ๒.

มพ๓๐/๐๒๓.

"เหล้ายาอ่อนผสมเหล็กกับเนื้อไม้....," ศรีกรุง, ๑๘ มิถุนายน ๒๕๓๕,

หน้า ๒. มพ๓๐/๐๒๓.

"สหายที่แท้จริงของเด็ก....," ศรีกรุง, ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๕, หน้า ๑๓.

มพ๓๐/๐๒๓.

"สตรีควรราบ....," ศรีกรุง, ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๕, หน้า ๑๓.

มพ๓๐/๐๒๓.

"ยาน้ำมันตราพระ....," ศรีกรุง, ๕ กรกฎาคม ๒๕๓๕, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๐๒๓.

"ยาหอมสุคนธ์โรสด....," ศรีกรุง, ๕ กรกฎาคม ๒๕๓๕, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๐๒๓.

"ยาแก้โรคบิด....," ศรีกรุง, ๗ กรกฎาคม ๒๕๓๕, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๐๒๓.

"ถ้าท่านไม่เชื่อ...", ศรีกรง, ๓๐ กันยายน ๒๕๓๓, หน้า ๒.

มพ๓๐/๐๕๐.

"รถหิตจาจ...", ศรีกรง, ๓๐ กันยายน ๒๕๓๓, หน้า ๕.

มพ๓๐/๐๕๐.

"ถ้าปวดท้อง ลงท้อง อหิวาต์...", ศรีกรง, ๓๐ กันยายน ๒๕๓๓,

หน้า ๑๐. มพ๓๐/๐๕๐.

"ความซุกซิมร่างกาย...", ศรีกรง, ๑๐ กันยายน ๒๕๓๓, หน้า ๑๑.

มพ๓๐/๐๕๐.

"ยาใส่แผลโรคบุรุษ...", ศรีกรง, ๓๐ กันยายน ๒๕๓๓, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๐๕๐.

"ยาแสงสว่าง...", ศรีกรง, ๓๐ กันยายน ๒๕๓๓, หน้า ๓๕.

มพ๓๐/๐๕๐.

"ลดราคา...", ศรีกรง, ๓๐ กันยายน ๒๕๓๓, หน้า ๓๕.

มพ๓๐/๐๕๐.

"กำลังและความงาม...", ศรีกรง, ๓๐ กันยายน ๒๕๓๓, หน้า ๒๐.

มพ๓๐/๐๕๐.

"ยานั่นตลกขำ...", ศรีกรง, ๓๐ กันยายน ๒๕๓๓, หน้า ๒๐.

มพ๓๐/๐๕๐.

"น้ำมันตาลข่าน...", ศรีกรง, ๓๐ กันยายน ๒๕๓๓, หน้า ๒๒.

มพ๓๐/๐๕๐.

"ยาซื้อตัดรากามโรค...", ศรีกรง, ๓๐ กันยายน ๒๕๓๓, หน้า ๒๖.

มพ๓๐/๐๕๐.

"โรคผิวหนัง...", ศรีกรง, ๓๐ กันยายน ๒๕๓๓, หน้า ๓๐. มพ๓๐/๐๕๐.

"ไอ ไอ แค็ก ๆ ไอ ...", ศรีกรง, ๑ ตุลาคม ๒๕๓๓, หน้า ๓๓.

มพ๓๐/๐๒๔.

"เมดทีลอยด์...", ศรีกรง, ๑ ตุลาคม ๒๕๓๓, หน้า ๓๓ มพ๓๐/๐๒๔.

"ยาฮีนนาเซราวันโร....," ศรีกรร, ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓, หน้า ๓๔.

มพ๓๐/๐๒๔.

"เมื่อท่านได้รับประทาน....," ศรีกรร, ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓, หน้า ๒๒.

มพ๓๐/๐๒๔.

"ไม่ใช้จูลี่....," ศรีกรร, ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓, หน้า ๒๕.

มพ๓๐/๐๒๔.

"ยารี่เบล....," ศรีกรร, ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓, หน้า ๒๕.

มพ๓๐/๐๒๔.

"น้ำยาโรลิกแชมเบอร์เลน....," ศรีกรร, ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓, หน้า ๓๐.

มพ๓๐/๐๒๔.

"เมื่อยขบ, เท้าเย็น, ...," ศรีกรร, ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓, หน้า ๒.

มพ๓๐/๐๒๔.

"ครอบครัวยี่แจ๊จแจ๊จจจจจจ....," ศรีกรร, ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๓, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๐๒๔.

"ความสุขของสตรี....," ศรีกรร, ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๓, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๐๒๔.

"ยาหอมตราพระจันทร์....," ศรีกรร, ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓, หน้า ๓๐.

มพ๓๐/๐๒๔.

"ถ้าแม่ท่านรู้สึกว่าได้ติดยาแล้ว....," ศรีกรร, ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓, หน้า ๓๑.

มพ๓๐/๐๒๔.

"เป๊ปซี่....," ศรีกรร, ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓, หน้า ๓๑.

มพ๓๐/๐๒๔.

"จงระวังอาการขึ้นต้น....," ศรีกรร, ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓, หน้า ๓๔.

มพ๓๐/๐๒๔.

"แก๊วไอศกัณฑ์....," ศรีกรร, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓, หน้า ๕.

มพ๓๐/๐๒๔.

"ยากษณาลัตถัง....," ศรีกรุง, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๓, หน้า ๕.

มพ๓๐/๐๒๕.

"ยาตบัก....," รวมข่าว, ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕, หน้า ๑. มพ๓๐/๒๕๕.

"ห้างแย่นวอทองโรสธ....," รวมข่าว, ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ยอดแห่งความสนุก....," รวมข่าว, ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๕๕.

"สถานเม่งหลีโรสธ....," รวมข่าว, ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ศักดิ์สิทธิ์แท้ๆ....," รวมข่าว, ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๕๕.

"น้ำมันชาวสมนึก....," รวมข่าว, ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕, หน้า ๑๑.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ยาพระรามแปลงฤทธิ์....," รวมข่าว, ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕, หน้า ๑๘.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ห้างสำเร็จโรสธ....," รวมข่าว, ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕, หน้า ๘.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ควรติดตัวเสมอ....," รวมข่าว, ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕, หน้า ๒๐.

มพ๓๐/๒๕๕.

"จงลองใช้คู่มือจริง....," รวมข่าว, ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ค่าแห่งชีวิตอยู่ที่รู้บำบัดโรค....," รวมข่าว, ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕.

หน้า ๑๕. มพ๓๐/๒๕๕.

"ห้างวิริยะพานิช....," รวมข่าว, ๘ มีนาคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ยาน้ำพื้มนกกลิ่น....," รวมข่าว, ๘ มีนาคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ยาอดฝันทรานกบิน...", รวมข่าว, ๘ มีนาคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๒๕๕.

"งอบายชั่ว เลงจือเซียงเช่า...", รวมข่าว, ๕ มีนาคม ๒๕๗๐, หน้า ๘.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ยาแก้ปวดฟัน...", รวมข่าว, ๓ มิถุนายน ๒๕๗๐, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๕๕.

"น้ำมันหมูหรั่ง...", รวมข่าว, ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๗๐, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ยาแก้ไอ...", รวมข่าว, ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๗๐, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ยาบถวิพิการ...", รวมข่าว, ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๕๕.

"สตรีที่เป็นโรคมุตกิต...", หลักเมือง, ๑ เมษายน ๒๕๗๕, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๒๕๑.

"mensan...", หลักเมือง, ๑ เมษายน ๒๕๗๕, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๒๕๑.

"จงลองใช้ดูสักครั้ง...", หลักเมือง, ๑ เมษายน ๒๕๗๕, หน้า ๑๖.

มพ๓๐/๒๕๑.

"เอ้หึงชูชอกต่อง...", หลักเมือง, ๑ เมษายน ๒๕๗๕, หน้า ๑๖.

มพ๓๐/๒๕๑.

"ยาร่วมมาหญ่...", หลักเมือง, ๖ เมษายน ๒๕๗๕, หน้า ๒๐.

มพ๓๐/๒๕๑.

"ยาถั่วยจำอวด...", หลักเมือง, ๑ เมษายน ๒๕๗๕, หน้า ๒๐.

มพ๓๐/๒๕๑.

"ทั้งบุรุษและสตรี...", หลักเมือง, ๑ เมษายน ๒๕๗๕, หน้า ๒๐.

มพ๓๐/๒๕๑.

"วารัลบรอม....," หลักเมือง, ๑๒ เมษายน ๒๔๗๕, หน้า ๖.

มพ๓๐/๒๔๑.

"เรเดียโรมอสท์....," หลักเมือง, ๑๕ เมษายน ๒๔๗๕, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๒๔๑.

"ยาประจําบ้าน....," หลักเมือง, ๒๑ มิถุนายน ๒๔๗๕, หน้า ๒๒.

มพ๓๐/๒๔๒.

"โรคไพธาดุพิการ....," หลักเมือง, ๓ กรกฎาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๖.

มพ๓๐/๒๔๒.

"ยาน้ำมันตราพระ....," หลักเมือง, ๑๒ กรกฎาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๘.

มพ๓๐/๒๔๒.

"ยารี่เบล....," หลักเมือง, ๑๒ กรกฎาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๘.

มพ๓๐/๒๔๒.

"ไอ....," หลักเมือง, ๖ สิงหาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๓.

มพ๓๐/๒๔๓.

"คราวเคราะห์ของบุรุษ-สตรี....," หลักเมือง, ๖ สิงหาคม ๒๔๗๕,

หน้า ๑๔. มพ๓๐/๒๔๓.

"ยาหอมเทพระลีก....," หลักเมือง, ๑๐ สิงหาคม ๒๔๗๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๔๓.

"นิตยาไม่คิดค่ายา....," หลักเมือง, ๒๖ สิงหาคม ๒๔๗๕, หน้า ๓.

มพ๓๐/๒๔๓.

"ยาหอมเทพระลีก....," หลักเมือง, ๒ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๑

มพ๓๐/๒๔๔.

"ยาประจําห้องเด็ก....," หลักเมือง, ๒ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๑.

มพ๓๐/๒๔๔.

ไมโรครฟิล์ม.

"นิตยาพิเศษครั้งที่๒....," หลักเมือง, ๑๓ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๔.

มพ๓๐/๒๔๔.

"ยาขับน้ำนม....," หลักเมือง, ๑๘ ตุลาคม ๒๕๓๕, หน้า ๒๓.

มพ๓๐/๒๕๔.

"ยามะตูมนี่....," ราษฎร์, ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ห้างขายยาถั่งช่นถ้อง....," ราษฎร์, ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ยาน้ำมันสิงห์เห่า.....," ราษฎร์, ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ยาถม วาแปศ....," ราษฎร์, ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ยาชุนปุ่น....," ราษฎร์, ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑, หน้า ๖.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ถ้ำโรคของท่าน....," ราษฎร์, ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑, หน้า ๘.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ยาตาลชะมอยหมอเนตร์....," ราษฎร์, ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑, หน้า ๘.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ยาชาชะปาริลลา....," ราษฎร์, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๓๑, หน้า ๑๘.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ห้างขายยาบุญมี....," ราษฎร์, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๓๑, หน้า ๑๘.

มพ๓๐/๒๕๕.

"พ่อบ้านแม่เรือน....," ราษฎร์, ๑๑ ธันวาคม ๒๕๓๑, หน้า ๑๑.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ยาบัวบกมอ้ง....," ราษฎร์, ๑๒ ธันวาคม ๒๕๓๑, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ยาหอมสุคนธ์ออสถ....," ราษฎร์, ๑๓ ธันวาคม ๒๕๓๑, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๒๕๕.

"ยูโรปชาลคืออะไร...", รายฉฐร, ๑๓ ฐันวาคม ๒๔๗๑, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๒๔๕.

"ทำนอยาลีม้าชัย...", รายฉฐร, ๓ มกราคม ๒๔๗๑, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๒๔๕.

"ลาภอยุ่ที่นี้...", รายฉฐร, ๓๐ มกราคม ๒๔๗๑, หน้า ๓.

มพ๓๐/๒๔๕.

"พระเจ้าอยู่หัวทรง...", รายฉฐร, ๓๐ มกราคม ๒๔๗๑, หน้า ๓.

มพ๓๐/๒๔๕.

"นางสาวม้วย...", รายฉฐร, ๓๐ มกราคม ๒๔๗๑, หน้า ๓.

มพ๓๐/๒๔๕.

"ยาทำลายกระษัยสมนึก...", รายฉฐร, ๓๐ มกราคม ๒๔๗๑, หน้า ๓.

มพ๓๐/๒๔๕.

"ยาทิพย์วาริสุข...", รายฉฐร, ๓๐ มกราคม ๒๔๗๑, หน้า ๑๖.

มพ๓๐/๒๔๕.

"ขบวนยาแก้โรค...", รายฉฐร, ๓๑ มกราคม ๒๔๗๑, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๔๕.

"ควรเลือกใช้...", รายฉฐร, ๓๑ มกราคม ๒๔๗๑, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๒๔๕.

"ยาสังฆประสิทธิ์...", รายฉฐร, ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๑, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๔๕.

"ยาระบายเม็ดแดง...", รายฉฐร, ๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๑, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๒๔๕.

"เมนชาน...", รายฉฐร, ๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๑, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๒๔๕.

"ยาปราบมดลูก...", รักษัษสยาม, ๑๘ มกราคม ๒๔๗๔, หน้า ๘.

มพ๓๐/๒๖๑.

"ยาระบายเม็ดแดง...", รักษัษยาม, ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๗๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๖๑.

"มดลูกพิการ...", กรรมกร, ๑๖ ตุลาคม ๒๕๗๕, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๕๔.

"ยาพุงพองสี...", กรรมกร, ๑๖ ตุลาคม ๒๕๗๕, หน้า ๗.

มพ๓๐/๐๕๔.

"พอสรุป-เลิกขีดิน...", กรรมกร, ๒๐ ตุลาคม ๒๕๗๕, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๐๕๔.

"เด็กป่วยใช้ส่วนมาก...", กรรมกร, ๒๗ ตุลาคม ๒๕๗๕, หน้า ๖.

มพ๓๐/๐๕๔.

"เฉลิมกรุงเรือสธ...", กรรมกร, ๑ กันยายน ๒๕๗๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๐๕๔.

"คนไข้มีโรค...", กรรมกร, ๑ กันยายน ๒๕๗๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๐๕๔.

"ชาชะปะริลลา...", กรรมกร, ๑ มกราคม ๒๕๗๕, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๐๕๔.

"รีนเร็กกันใหญ่...", กรรมกร, ๑ มกราคม ๒๕๗๕, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๐๕๔.

"ยาบำรุงมดลูก...", กรรมกร, ๒๕ มกราคม ๒๕๗๕, หน้า ๑๑.

มพ๓๐/๐๕๔.

"อีกไม่กี่วันจะสิ้นเดือน...", กรรมกร, ๒๕ มกราคม ๒๕๗๕, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๐๕๔.

"ยาปราบมดลูก...", กรรมกร, ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๗๕, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๐๕๔..

"ยาปราบนาสิก...", กรรมกร, ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๗๕, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๐๕๔.

"ยานีต ยูริพชาล....," กรรมกร, ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๕, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๐๕๔.

"ยาพพองสีชมพู....," กรรมกร, ๑๗ มีนาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๐๕๔.

"ยาลมเบนยาถ่ายด้วย....," กรรมกร, ๑๗ มีนาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๐๕๔.

"นี่แหละ! คือสำนักงาน....," กรรมกร, ๒๑ มีนาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๐๕๔.

"ยาชุกุมาร....," กรรมกร, ๒๑ มีนาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๐๕๔.

"ท่านมีความวิตกทำไม....," กรรมกร, ๒๑ มีนาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๖.

มพ๓๐/๐๕๔.

"โรคผิวหนังและกามโรค....," กรรมกร, ๒๑ มีนาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๖.

มพ๓๐/๐๕๔.

"แก้อิดีจริง....," กรรมกร, ๒๕ มีนาคม ๒๔๗๕, หน้า ๒.

มพ๓๐/๐๕๔.

"ดาลา....," กรรมกร, ๒๕ มีนาคม ๒๔๗๕, หน้า ๓.

มพ๓๐/๐๕๔.

"ไทยทำอะไรได้บ้าง....," ความเห็นราษฎร, ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๕, หน้า ๓.

มพ๓๐/๒๓๐.

"นี่แหละเป็นผู้ฆ่ามันได้....," ความเห็นราษฎร, ๑ เมษายน ๒๔๗๖, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๓๐.

"มดลูกพิการโบราณมักคิดไป....," ความเห็นราษฎร, ๑ เมษายน ๒๔๗๖,

หน้า ๒. มพ๓๐/๒๓๐.

"เรคริคีสีดวงจุมก....," ไทยน้อย, ๒ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๖๑.

"อย่าตกใจด้วยโรคภัย...", ไทม์น้อย, ๒ ตุลาคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๒๖๑.

"หมากหอมเขาวราช...", ไทม์น้อย, ๒ ตุลาคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๒๖๑.

"ยาธิปไตยกัณฑ์หรือบาลาจินไซ...", ประชาชาติ, ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕,

หน้า ๑๐. มพ๓๐/๔๐๑.

"ไม่ต้องอยู่ไฟ...", ประชาชาติ, ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๖.

มพ๓๐/๔๐๑.

"เด็กในเมืองร้อนมีโรคมาก...", ประชาชาติ, ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕,

หน้า ๑๖. มพ๓๐/๔๐๑.

"ยาสมุนไพรสดราม้า...", ประชาชาติ, ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๕, หน้า ๒๘.

มพ๓๐/๔๐๑.

"แก้ลมจับนั่งและลมต่าง ๆ ได้ดี...", ประชาชาติ, ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕,

หน้า ๑๘. มพ๓๐/๔๐๑.

"เมื่อลมร้ายเกิด...", ประชาชาติ, ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕, หน้า ๒๐.

มพ๓๐/๔๐๑.

"จุดที่ประสงค์...", ประชาชาติ, ๓ มกราคม ๒๕๖๕, หน้า ๓๕.

มพ๓๐/๔๐๑.

"ทำอะไร..., ประชาชาติ, ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕, หน้า ๒๓.

มพ๓๐/๔๐๑.

"ขอพูดเรื่องส่วนตัวสักทีเถิด...", ประชาชาติ, ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕,

หน้า ๒๑. มพ๓๐/๔๐๒.

"พูดกันมากเสียง ก็มากเรื่อง...", ประชาชาติ, ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๕, หน้า ๒๓.

มพ๓๐/๔๐๒.

"อย่าตะโกนท่านจะมีความสุข...", ประชาชาติ, ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๕, หน้า ๒๓.

มพ๓๐/๔๐๒.

"กัดหัวสัว-ลอกผ้า....," ประชาชาติ, ๒๕ มีนาคม ๒๔๗๕, หน้า ๒๐.

มพ๓๐/๔๐๒.

"ยากฤณากลับตราบาภิเลน....," ประชาชาติ, ๒๕ มีนาคม ๒๔๗๕, หน้า ๒๐.

มพ๓๐/๔๐๒.

"สไปโรซิด....," ประชาชาติ, ๑๗ มีนาคม ๒๔๗๕, หน้า ๒๒. มพ๓๐/๔๐๒.

"ท่านมีความวิตก....," ประชาชาติ, ๑๗ มีนาคม ๒๔๗๕, หน้า ๒๒.

มพ๓๐/๔๐๒.

"อำนาจบรรดาให้....," ประชาชาติ, ๑๗ มีนาคม ๒๔๗๕, หน้า ๒๓.

มพ๓๐/๔๐๒.

"ยาตรานกยูง....," ประชาชาติ, ๖ มีนาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๔๐๒.

"นิราพาธ....," ประชาชาติ, ๖ มีนาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๔๐๒.

"ยาน้ำมันดับพลาสติก....," ประชาชาติ, ๑๐ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๘.

มพ๓๐/๔๐๐.

"สตรีชั้นสูงนิยม....," ประชาชาติ, ๑๐ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๘.

มพ๓๐/๔๐๐.

"มดลูกพิการ....," ประชาชาติ, ๒๖ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๒๑.

มพ๓๐/๔๐๐.

"กัดหัวสัว-ลอกผ้า....," ประชาชาติ, ๕ พฤศจิกายน ๒๔๗๕, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๔๐๐.

"เกียรติคุณอันนาพิสวง....," สมัยราษฎร์, ๑ พฤศจิกายน ๒๔๗๕, หน้า ๗.

มพ๓๐/๑๘๗.

"ทั้งบุรุษ และสตรี....," สมัยราษฎร์, ๑ พฤศจิกายน ๒๔๗๕, หน้า ๗.

มพ๓๐/๑๘๗.

"พระฤาษี ตราสีนคำ....," สมัยราษฎร์, ๑ พฤศจิกายน ๒๔๗๕, หน้า ๘.

มพ๓๐/๑๘๗.

"ฟื้นความลำบาก...", สมัยราชบุรี, ๑ พฤศจิกายน ๒๔๗๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๑๘๗.

"มดลูกพิการ...", สมัยราชบุรี, ๑ พฤศจิกายน ๒๔๗๕, หน้า ๑๘.

มพ๓๐/๑๘๗.

"คนไข้มีโรคาสแล้ว...", สมัยราชบุรี, ๒ พฤศจิกายน ๒๔๗๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๑๘๗.

"ยาต้องซื้อนารีสำราญ...", สมัยราชบุรี, ๕ พฤศจิกายน ๒๔๗๕, หน้า ๑๖.

มพ๓๐/๑๘๗.

"สตรีตายหลายร้อย...", สยามรัตน์, ๑๗ พฤษภาคม ๒๔๗๕, หน้า ๖.

มพ๓๐/๒๒๓.

"อำนาจนิตยบุษกาล...", หนังสือพิมพ์ ๑๐ ธันวาคม, ๓๑ มกราคม ๒๔๗๕,

หน้า ๑๕. มพ๓๐/๑๘๗.

"ทารกของท่าน...", หนังสือพิมพ์ ๑๐ ธันวาคม, ๓๑ มกราคม ๒๔๗๕, หน้า ๒๐.

มพ๓๐/๑๘๗.

"ยาหอมตรากิเลน...", หนังสือพิมพ์ ๑๐ ธันวาคม, ๓๑ มกราคม ๒๔๗๕,

หน้า ๒๓. มพ๓๐/๑๘๗.

"หนองใน...", หนังสือพิมพ์ ๑๐ ธันวาคม, ๑๐ เมษายน ๒๔๗๕, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๑๘๗.

"ดอกไม้มั่งจะงดงามได้...", หนังสือพิมพ์ ๑๐ ธันวาคม, ๖ เมษายน ๒๔๗๕,

หน้า ๑๒. มพ๓๐/๑๘๗.

"ยาต้องเลือดแรด...", หนังสือพิมพ์ ๑๐ ธันวาคม, ๖ เมษายน ๒๔๗๕, หน้า ๑๖.

มพ๓๐/๑๘๗.

"นักร้องยาหมอมืด...", หนังสือพิมพ์ ๑๐ ธันวาคม, ๖ เมษายน ๒๔๗๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๑๘๗.

"ผู้ที่เจ็บป่วยควรทราบไว้...", หนังสือพิมพ์ ๑๐ ธันวาคม, ๖ เมษายน ๒๔๗๕,

หน้า ๑๘. มพ๓๐/๑๘๗.

"ท่านมีความวิตกทำไม....," หนังสือพิมพ์ ๑๐ ธันวาคม, ๗ เมษายน ๒๔๗๕,

หน้า ๑๕. มพ๓๐/๑๘๗.

"ยากินไม่ได้อยู่ไฟ....," หนังสือพิมพ์ ๑๐ ธันวาคม, ๗ เมษายน ๒๔๗๕,

หน้า ๖. มพ๓๐/๑๘๗.

"เงินอย่างเดียว-ไม่นำความสุข....," หนังสือพิมพ์ ๑๐ ธันวาคม, ๗ เมษายน

๒๔๗๕, หน้า ๖. มพ๓๐/๑๘๗.

"ไม่เข้าใจข้อ ต้องการให้รู้....," หนังสือพิมพ์ ๑๐ ธันวาคม, ๑๑ เมษายน ๒๔๗๕,

หน้า ๑. มพ๓๐/๑๘๗.

"ยาปวดฟัน-จุลกรมภ์....," หนังสือพิมพ์ ๑๐ ธันวาคม, ๑๑ เมษายน ๒๔๗๕,

หน้า ๑๕. มพ๓๐/๑๘๗.

"สังหารกรรณเรีย....," หนังสือพิมพ์ ๑๐ ธันวาคม, ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๗๕.

หน้า ๑๒. มพ๓๐/๑๘๗.

"ท่านที่เป็นเส้นประสาท....," เฉลิมรัฐธรรมนุญ, ๑ ธันวาคม ๒๔๗๕,

หน้า ๒๔. มพ๓๐/๒๒๑.

"ล่อยเด่นอยู่ในความนิยมแล้ว....," เฉลิมรัฐธรรมนุญ, ๑๐ ธันวาคม ๒๔๗๕,

หน้า ๒๐. มพ๓๐/๒๒๑.

"ไม่ต้องอยู่ไฟ....," เฉลิมรัฐธรรมนุญ, ๑๐ ธันวาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๒๒๑.

"ยาระบายเม็ดแดง....," เฉลิมรัฐธรรมนุญ, ๑๐ ธันวาคม ๒๔๗๕, หน้า ๒๗.

มพ๓๐/๒๒๑.

"ประเทศรุ่งเรือง....," เฉลิมรัฐธรรมนุญ, ๑๐ ธันวาคม ๒๔๗๕, หน้า ๒๗.

มพ๓๐/๒๒๑.

"หาดังหีบทิ้ง....," เฉลิมรัฐธรรมนุญ, ๑๐ ธันวาคม ๒๔๗๕, หน้า ๓๒.

มพ๓๐/๒๒๑.

"ยาผงรียับเอาฮวงชั่ว....," เฉลิมรัฐธรรมนุญ, ๑๑ ธันวาคม ๒๔๗๕,

หน้า ๒๓. มพ๓๐/๒๒๑.

"ต้องการความสะดวก....," เฉลิมรัฐธรรมนุญ, ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๕, หน้า ๓๒.

มพ๓๐/๒๒๑.

"ห้างขายยาบุญมี....," เฉลิมรัฐธรรมนุญ, ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๕, หน้า ๒๖.

มพ๓๐/๒๒๑.

"มดลูกพิการ....," สยามหนุ่ม, ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๐๔.

"สตรีมีโรคมากกว่า....," สยามหนุ่ม, ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๐.

มพ๓๐/๒๐๔.

"สืงแพทยสถาน....," สยามหนุ่ม, ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๒๐๔.

"ถึงคราวเคราะห์....," สยามหนุ่ม, ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๒๐๔.

"ยาผงตราเสือ....," สยามหนุ่ม, ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๒.

มพ๓๐/๒๐๔.

"ข่าวดีของสตรี....," สยามหนุ่ม, ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๐๔.

"แจ้งความระวัง....," สยามหนุ่ม, ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๐๔.

"ยานี้ใครใช้....," สยามหนุ่ม, ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๐๔.

"ยาสไปโรซิด....," สยามหนุ่ม, ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๑.

มพ๓๐/๒๐๔.

"ลมขึ้นเบื้องบน....," สยามหนุ่ม, ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๐๔.

"โรคไพธาดุพิการ....," สยามหนุ่ม, ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๐๔.

"ท่านคงยังไม่ลืม....," สยามหนุ่ม, ๑๕ กันยายน ๒๔๗๕, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๐๔.

"ไม่ต้องอยู่ไฟ....," สยามหนุ่ม, ๑๕ กันยายน ๒๔๗๕, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๐๔.

"รศรคิดสี่ดวงจุมก....," สยามหนุ่ม, ๑๕ กันยายน ๒๔๗๕, หน้า ๑๑.

มพ๓๐/๒๐๔.

"รศรจำเพาะสตรี....," สยามหนุ่ม, ๗ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๐๔.

"ก่อนเข้า....," สยามหนุ่ม, ๗ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๐๔.

"จงถาม....," สยามหนุ่ม, ๗ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๐๔.

"ยาอดฝัน....," สยามหนุ่ม, ๗ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๐๔.

"ทั้งบุรุษ....," สยามหนุ่ม, ๒๐ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๓๐.

มพ๓๐/๒๐๔.

"มนุษย์ไม่ไร้สิ่ง....," สยามหนุ่ม, ๒๐ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๒๐๔.

"ยาเท่าเทียม....," สยามหนุ่ม, ๒๐ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๒๐๔.

"ริดสีดวง....," สยามหนุ่ม, ๒๐ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๒๐๔.

"ยาระบายสมนึก....," สยามหนุ่ม, ๒๖ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๐๔.

"หนองในหายทันใจ....," สยามหนุ่ม, ๑ พฤศจิกายน ๒๔๗๕, หน้า ๑๓.

มพ๓๐/๒๐๔.

"คนไข้มีโรคแล้ว...", สยามหนุ่ม, ๑ พฤศจิกายน ๒๔๗๕, หน้า ๑๓.

มพ๓๐/๒๐๕.

"เชิญท่านตัดสิน...", สยามหนุ่ม, ๑ พฤศจิกายน ๒๔๗๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๐๕.

"ยาหยอดตา...", สยามหนุ่ม, ๑ พฤศจิกายน ๒๔๗๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๐๕.

"ท่านคงยังไม่ลืม...", สยามหนุ่ม, ๑ พฤศจิกายน ๒๔๗๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๐๕.

"แสงอาทิตย์...", สยามหนุ่ม, ๑ พฤศจิกายน ๒๔๗๕, หน้า ๑๖.

มพ๓๐/๒๐๕.

"ท่านจะหายดัง...", สยามหนุ่ม, ๑ พฤศจิกายน ๒๔๗๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๐๕.

"มดลูกพิการ...", สยามหนุ่ม, ๗ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๒.

มพ๓๐/๒๐๕.

"อา! ท่านเป็นทาสเรา...", สยามหนุ่ม, ๗ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๐๕.

"กลัวอะไรกะทุกข์...", สยามหนุ่ม, ๗ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๐๕.

"ไม่ต้องอยู่ไฟ...", สยามหนุ่ม, ๗ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๕.

มพ๓๐/๒๐๕.

"โรคาสันต์...", สยามหนุ่ม, ๗ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๑.

มพ๓๐/๒๐๕.

"ผู้ที่กำลังกาย...", สยามหนุ่ม, ๗ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๓.

มพ๓๐/๒๐๕.

"ยาระบายสมนึก...", สยามหนุ่ม, ๗ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๐๕.

"ใครเป็นบ้าง....," สยามหนุ่ม, ๗ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๐๕.

"ระวิ้ง....," สยามหนุ่ม, ๗ ตุลาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๕.

มพ๓๐/๒๐๕.

"นนทโอสถ....," เสรีภาพ, ๑๓ มิถุนายน ๒๔๖๗, หน้า ๑๔.

มพ๓๐/๑๘๑.

"ยากระษัยวิเศษแท้....," เสรีภาพ, ๑๓ มิถุนายน ๒๔๖๗, หน้า ๕.

มพ๓๐/๑๘๑.

"ลาภของสตรี....," หญิงไทย, ๘ ธันวาคม ๒๔๗๕, หน้า ๑๘.

มพ๓๐/๒๐๖.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวมยุรี กอบวิทยากุล
เกิดวันที่	๒๕ เดือนมีนาคม พุทธศักราช ๒๕๐๖
สถานที่เกิด	แขวงสี่พระยา เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ ๕๐/๑ หมู่ ๓ แขวงบางแค เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ผู้ช่วยครูใหญ่
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสาธิตศึกษา บางแค แขวงบางแค เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. ๒๕๓๑	ครุศาสตรบัณฑิต (วิชาเอกภาษาไทย) จากสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. ๒๕๔๑	การศึกษามหาบัณฑิต (วิชาเอกภาษาไทย) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การใช้ภาษาโฆษณาในหนังสือพิมพ์ไทยตั้งแต่พ.ศ. ๒๓๘๗ - พ.ศ. ๒๔๗๕

บทคัดย่อ

ของ

มยุรี กอบวิทยากุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชา เอกภาษาไทย

มีนาคม ๒๕๔๑

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ มีความมุ่งหมายที่จะวิเคราะห์การใช้ภาษาโฆษณา
จากหนังสือพิมพ์ไทยตั้งแต่พ.ศ. ๒๓๘๗ - พ.ศ. ๒๔๗๕ เพื่อให้เห็นวิธีการใช้
ภาษาโฆษณา และทราบลักษณะการใช้คำที่พบในโฆษณา

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การใช้ภาษาในการโฆษณาในช่วงปีดังกล่าว มี
การสร้างคำใหม่ ๓ ประเภทคือ คำประสม คำซ้อน คำซ้ำ วิธีการสร้างคำที่พบ
มากคือ การสร้างคำซ้อน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำซ้อน ๒ คำ

ในส่วนของการใช้คำ มีการใช้คำเพื่อจุดมุ่งหมายต่างๆ คือ เพื่อเปรียบเทียบ
เพื่อโฆษณาสรรพคุณสินค้า เพื่อย้ำความเชื่อมั่น และการใช้คำเพื่อดึงดูด

ในด้านการใช้ประโยค มีการใช้ประโยคแสดงเจตนาแบบต่างๆ ทั้ง
ประโยคบอกเล่า ประโยคอธิบาย และประโยคเตือน

รูปแบบโฆษณาที่นิยมใช้ คือการโฆษณาที่เสนอขายแบบอธิบายตรงไปตรงมา
ทั้งแบบที่มีภาพประกอบและไม่มีภาพประกอบ ในส่วนของการเขียนข้อความพาดหัว
นิยมการพาดหัวแบบใช้ชื่อ โดยเน้นชื่อยาและชื่อโรคมากกว่าวิธีอื่น สำหรับการเขียน
ข้อความปิดท้ายโฆษณา นิยมใช้แบบระบุชื่อ เน้นชื่อร้านและรายละเอียดเกี่ยวกับ
แหล่งขาย

LANGUAGE USE IN THE ADVERTISEMENT OF MEDICINE IN THAI
NEWSPAPERS FROM 1844 TO 1932

ABSTRACT

BY

MAYUREE KOBVITTHAYAKUL

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

March 1998

The purpose of this study was to analyse how to use language for medicine advertising in Thai newspapers from ๑๙๔๔ to ๑๙๗๒ in order to observe the method and writing styles of language used

The result revealed as follows: three kinds of words were used in medicine advertising. They were compound words, synonymous words and reduplicated words. Synonymous words are the most frequently used, especially which are composed of two words.

It was also found that language used for a promotion of medicine quality, reliability and brand name. Sentences were used for informative purposes either in affirmative, explanation or warning sentence

The most frequently advertisement styles used for medicine advertising was a direct explanation promoted either with or without illustration. The favorite technique for headings were stating a medicine and disease names. The technique of a closing captions used was also stating a name of the medicine with emphasis on names of the pharmacies and details of dealers.